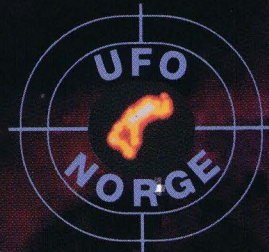
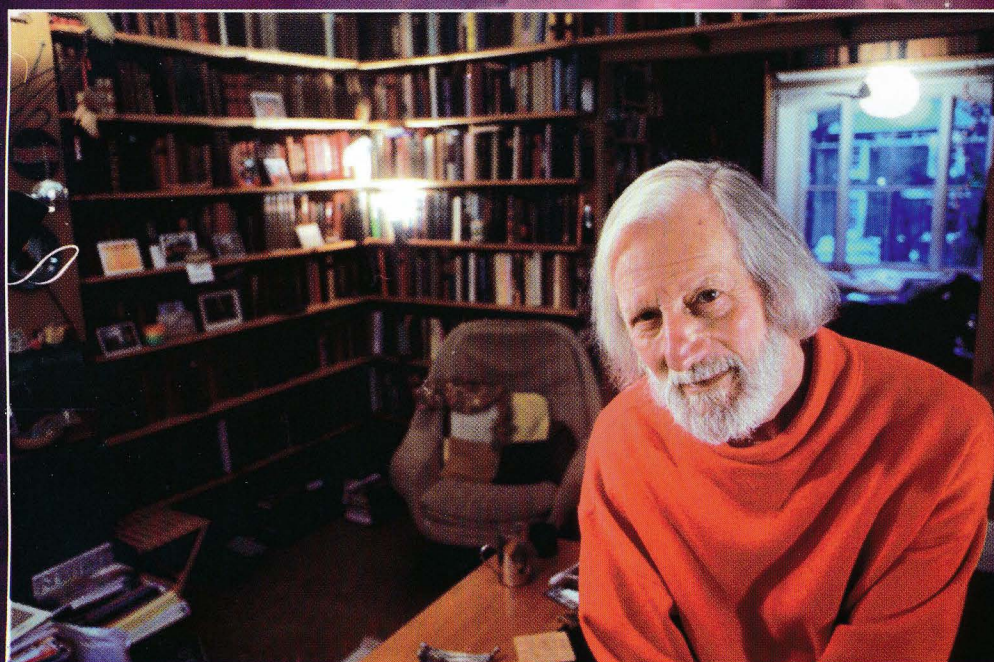

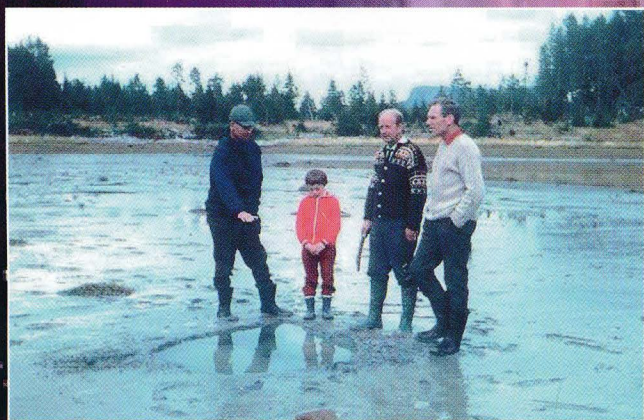
UFO

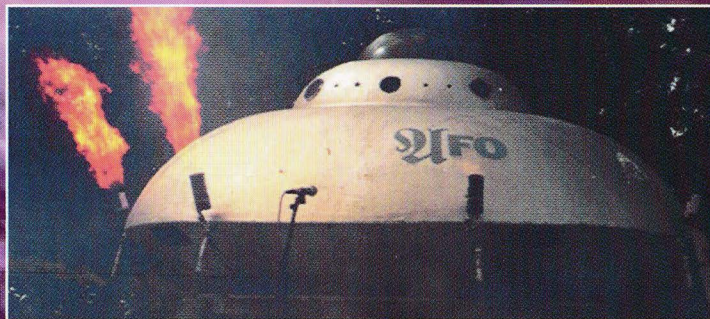
NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2-2002 21. ÅRGANG

**Ydmyk
skeptiker
søker
svar**

**30 år siden avtrykkene
i Namsenfjorden**

Norsk UFO-senter åpnet

ABONNEMENTSPRIS KR. 200,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 60,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2002 - 21. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et bilde tatt av Hessda-lenfenomenet i 1984

Utgitt av UFO-Norge - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-Norge, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør:

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf. 951 63 337

Innlevering av stoff: Se redaksjon

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnementet for 2002 koster kr. 200,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2002, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Unique Trykk &
Design
Bromsv. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-Norge
Bygdøy allé 117b
0273 Oslo

Ombrekking

Harald Warholm
Tlf. 990 17 916
E-post: harald.warholm@c2i.net

Copyright UFO-Norge 2002

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Organisasjonsoversikt for UFO-Norge

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

Kasserer:

Susanne Andersen Bøe
Madshaven 11
4824 Bjorbekk
Tlf. 37 09 75 20
E-post: susanne@ufo.no

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Foredragsholder

Odd-Gunnar Røed
Nesbryggvn. 9b
3133 Duken
Tlf. 33 38 65 00
Fax 33 38 33 68
Mobil 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

UFO-Norges Internettsider

<http://www.ufo.no>

Avdelinger og ledere:

Rapportsentral og avd. UFO-Norge Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-Norge Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-Norge Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-Norge Vest

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf. 51 55 08 08
E-post: pr.skjold@ufo.no

UFO-Norge Sør representant

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-Norge

UFO Sarpsborg v/Ole M. Vestbye

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Postboks 571
4003 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen...

Høsten er kommet, bladene faller fra trærne og fuglene flyr sydover. Vi er kommet til nr. 2 dette året, vår tredje utgivelse totalt og vi er i ferd med å gå i gang med det kommende dobbeltnummeret. Utgivelsene kommer fremdeles litt sent, men vi regner med å få årets siste utgave på veien i slutten av desember.

UFO-saken har i de senere år mistet litt av piffen. Det virker som om 50-års jubileet i 1997 markerte et slags veiskille, hvor en del av de gamle traverne, personer som hadde vært med i 20-30 år enten falt fra eller inntok nye og mer radikale synspunkter. I de fleste UFO-organisasjoner opplevde man i siste halvdel av 90-årene en betydelig reduksjon i antall medlemmer og abonnenter. I Mutual UFO Network i USA, som for knapt 10 år siden påberopte seg å være verdens største med hensyn til antall medlemmer (drøyt 5000), ble medlemsmassen redusert til under 3000 i løpet av få år.

Her på berget har den samme effekten vist seg; på tross av profilerte foredragsholdere ble fremmøtet til UFO-konferansen i Oslo i januar 2000 begrenset. Et tiår med X-files og stadig flere programmer om UFOer og paranormale fenomener i media (spesielt på de kommersielle TV-kanalene) hadde gjort sitt til at publikum etter hvert var mettet med den type stoff.

På tross av dette, hvis man bare leter litt, er det fortsatt mer enn nok å skrive om ute fra den store UFO-verden, noe som vi prøver å få med i dette tidsskrift.

I dette nummer bringer vi et stort intervju med Hilary Evans, en av verdens ledende UFO-etterforskere. Evans, som i de siste 40 år har vært med å bygge opp en av verdens største samlinger av illustrasjoner og bilder (Mary Evans Picture Library), er tilhenger av den såkalte psykososiale forklaringsmodellen når det gjelder UFO-fenomenets opphav. Noen vil kalle ham en skeptiker som ikke tar hensyn til de indisier som kan peke mot en mer "tallerkenrettet" løsning. Likevel mener jeg at Evans er en av de mest interessante aktører på UFO-arenaen i dag. Så lenge de direkte bevis for besøkshypotesen fremdeles lar vente på seg – på tross av den berømmelige Greer-høringen i Washington og annet – står Evans argumenter sterkt. Fremtiden vi vise hvem som får rett, selv om dette nå har vært sagt i mer enn 50 år.

En sak her i Norge som fremdeles er et mysterium, er de såkalte avtrykkene i Namsenfjorden. I juni 1972 ble det oppdaget flere titalls merkelige trekantete og runde avtrykk i fjæren rundt denne fjorden i Nord-Trøndelag. Undersøkelser på stedet utført av flere instanser den gangen greide ikke å konkludere med annet enn at et eller flere objekter sannsynligvis hadde kommet ovenfra. Rapport-sentralens Arnulf Løken har skrevet en artikkel i forbindelse med 30-års markeringen av saken.

En sensasjonell nyhet er opplysningene om russeren Yevgeny Podkletnovs anti-gravitasjonsapparat. Opprinnelig utviklet for 10 år siden, har hans oppdagelse av en mulig gravitasjonsreduserende effekt nå for alvor slått i gjennom i de store nyhetskanalene, deriblant BBC. Selv om flere forskere i de siste årene (foreløpig) forgjeves har prøvd å verifisere Podkletnovs resultater, ser vi i spenning frem til de neste årene. Menneskeheten vil da eventuelt være i stand til å utvikle hva man må kalle "UFO-teknologi" – levitasjon og fremdrift uten drivstoff.

Mentz Kaarbø

Innhold

- 4 Rapportnytt
UFO-rapporter fra det ganske land.
- 7 The Mothman prophecies
På vei hjem til Washington i et voldsomt regnvær, oppdager John Klein at noe helt umulig har skjedd. På uforklarlig vis har han reist over 60 mil på under en halvtime...
- 8 Hva ligger det i et halvt århundre med intense UFO-observasjoner?
Denne artikkelen kommer med noen spekulasjoner omkring betydningen av UFO-fenomenet.
- 11 Fant kopi av vårt solsystem
NASAs forskere har etter 15 års leting oppdaget et solsystem som ligner på vårt eget, 41 lysår fra Jorden.
- 12 UFO - I luften eller hodet?
Tredje del i Hilary Evans' serie om UFO-opplevelser. Er de virkelige eller innbildning?
- 15 Asteroide sneiet Jorden
En asteroide på størrelse med en fotballbane var bare en hårsbredd fra å treffe Jorden.
- 15 Er UFO-observatører psykologisk forstyrt?
Enkelte vil nok svare et kategorisk NEI på et slikt spørsmål. Andre vil igjen svare med et JA.
- 16 Brevet til NICAP
Brev fra Den Norske Ambassade i Washington til NICAP, datert 29. oktober 1958
- 17 30 år siden avtrykkene i Namsenfjorden
I juni 1972 fant man plutselig noen merkelige formasjoner presset ned i leira på Kjøløya utenfor Bangsund, samt liknende spor flere andre steder langs Namsenfjorden.
- 20 Norsk UFO-senter åpnet
Det ble en merkedag for UFO-saken i Norge da Norsk UFO-senter ble åpnet med brask og bram i slutten av juni i år.
- 22 Evans søker svarene i menneskets indre
I omkring 40 år har Hilary Evans studert de merkelige fenomenene som kalles UFO, åpenbaringer og visjoner.
- 26 UFO-materiell fra UFO Norge
Bøker og tidsskrifter til salgs.
- 28 To passasjerfly sporløst forsvunnet Bermudatriangelet
...men hvor mystisk var det egentlig?
- 30 Boeing vil oppheve gravitasjonen
Verdens største flymaskinprodusent tester kontroversielle teorier for å lage en innretning som kan oppheve gravitasjonen.
- 32 Bokanmeldelser
Fire bøker fra inn- og utland satt under lupen.
- 34 Presseklipp
Klipp fra aviser og tidsskrift, radio og TV fra sommermånedene.

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Sommerhalvåret er ikke den store tiden for UFO-observasjoner, men vi har allikevel fått inn noen interessante rapporter. To av dem beskriver lysfenomener, mens den tredje beskriver en sigarformet gjenstand over Hessdalen.

Åndalsnes

Dato: 30. april 2002

Tidspunkt: 00.30 NST

Varighet: Ca. 1 time 30 minutter

Farge: Gul, rød, grønn, blå og hvitt

Lyd: Susende

Type: NL

5. august fikk Rapportsentralen en henvendelse fra Åndalsnes der fire ungdommer nesten hver kveld fra april til august i år har sett et merkelig lysfenomen på himmelen. Fenomenet artet seg som et lys som begynte midt på himmelen i vestlig retning, og blinket i mange farger samtidig som det «blitset» hvitt lys. Lyset beveget seg med voldsom fart før det til slutt «gikk ned» i retning Skorgedalen nordvest for Åndalsnes sentrum. Observatø-

rene mener fenomenets størrelse var mellom en stjerne og en halvmåne.

De kunne også fortelle at en hund de hadde med seg bjeffet og var urolig da lyset viste seg. Den ene av vitnene mente å ha sett samme fenomen for omkring ti år siden.

Været var tørt, klart med lett vind. Temperaturen var ca. 15°C.

Vår feltforsker i Molde, Ottar Sæbjørnsen, har etterforsket denne saken. Han har vært i kontakt med vitnene uten å komme nærmere en forklaring på hva som ble sett over Åndalsnes.

For ordens skyld kontaktet Rapportsentralen Luftforsvarets stasjon på Mågerø der vi fikk opplyst at det ikke har vært militærovelse i området. Dermed er det ikke fly observatørene har sett.

Like før dette nummeret gikk i trykken fikk Rapportsentralen melding fra to nye observatører om samme fenomen. En kvinnelig observatør bosatt på Bolsøya utenfor Molde rapporterte om en merkelig observasjon hun og en nabo hadde om kvelden torsdag 15. august. De satt ute på verandaen, og klokka var akkurat passert 22.45 da de ble oppmerkssomme på et skarpt lysblik i sør-sør-øst. Det hvite lyset lyste opp et stort område i fjellene i retning Trollstolen og Skorgedalen. Fenomenet gjentok seg ca. hvert 3. minutt frem til klokken var 23.15. De trodde først det var en båt som lyste opp fjellet med en kraftig lyskaster. Men etter det observatørene kunne se måtte lyset ha kommet ovenfra, altså fra et sted oppe på himmelen, og ikke fra sjøen eller landområder omkring.

Disse observatørene meldte også om kraftige, blinkende lys på himmelen.

De to personene fra Molde styrker rapporten fra ungdommene som bor på Åndalsnes. Vi vil følge opp saken hvis det kommer inn flere interessante opplysninger, og gi mer informasjon til leserne i kommende numre.

Ålen i Sør-Trøndelag

Dato: Tidlig i juni 2002

Tidspunkt: 09.02 NST

Varighet: Ca. 1 minutt

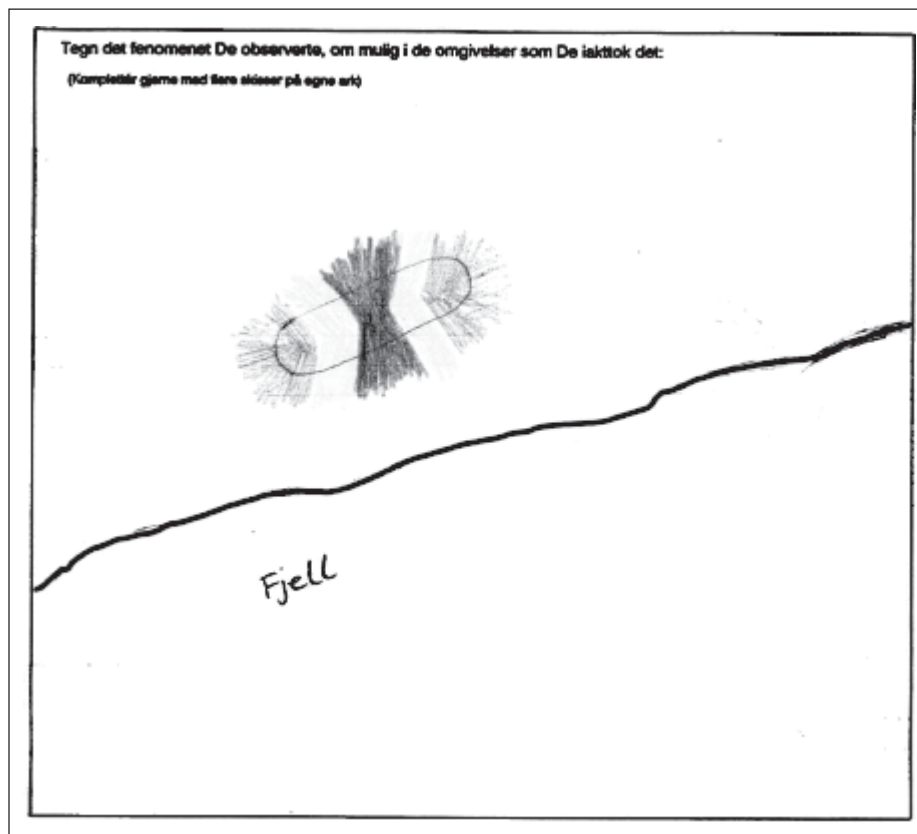
Farge: Hvit

Lyd: Ingen

Type: DD

Rapportsentralen fikk en henvendelse fra Bjørn Lillevold fra Ålen like ved Hessdalen. Han og en kamerat var på jobb like ved Ålen sentrum denne morgenen. Klokken var akkurat passert 09.00 da de la merke til et merkelig sigarformet fartøy som kom svevende fra Rogne (en åsrygg inne i Hessdalen) i retning fra sør mot nord, over Ålen sentrum. Farkosten virket hvit på farge og hadde en svart ring rundt midten av skroget. Den gled ganske sakte, lydløst og i lav høyde over dalen og forsvant over fjellet i nord.

Bjørn, som opprinnelig kommer fra Hessdalen, kunne fortelle at han hadde sett noe lignende for 15 år siden. Samme type fartøy hadde da stått rett over gården på hjemstedet. Han hadde også hørt om andre personer som har sett lignende gjenstander inne i

Åndalsnes, 30. april 2002.

III. ved observatøren

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

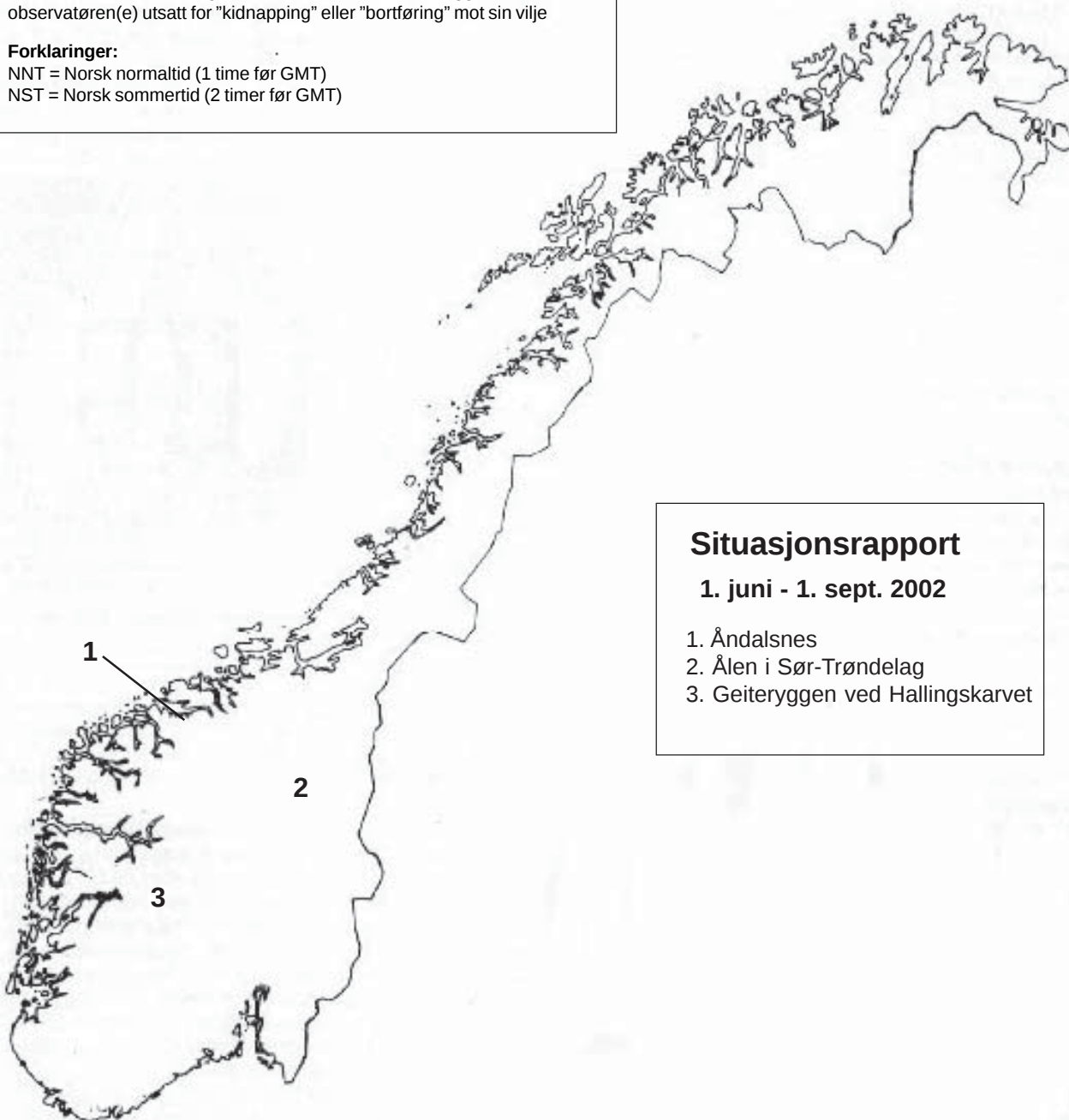
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Situasjonsrapport

1. juni - 1. sept. 2002

1. Åndalsnes
2. Ålen i Sør-Trøndelag
3. Geiteryggen ved Hallingskarvet

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:
(Kompletter gjerne med flere skisser på egne ark)

Tegn en kartskisse over observasjonsområdet:
(Angi nord med en N)

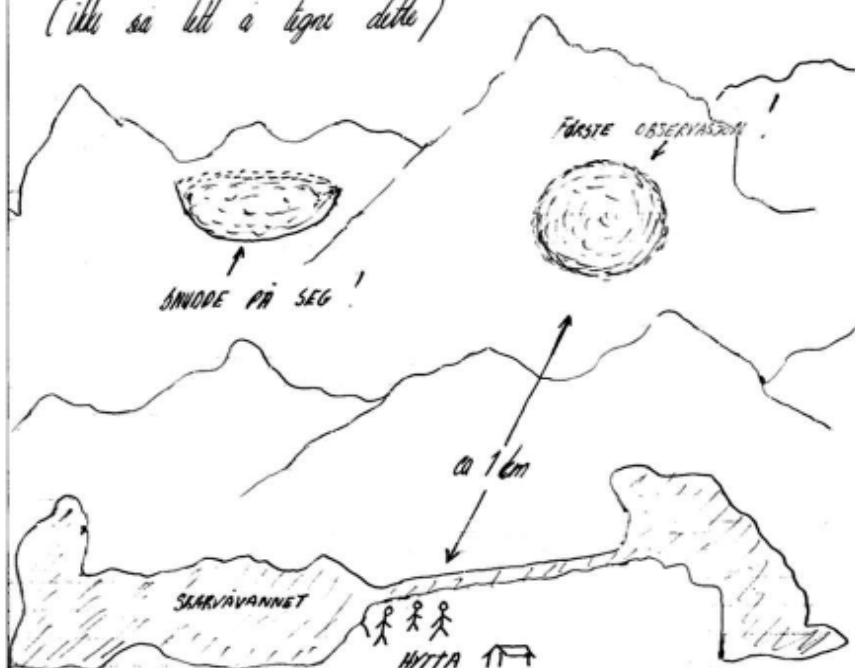

Ålen, juni 2002.

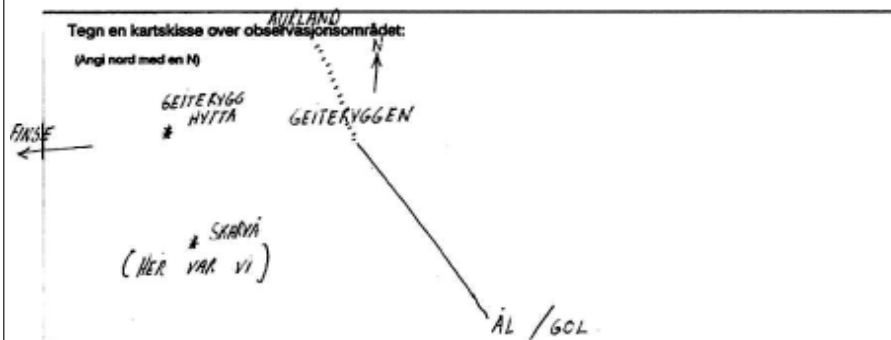
III. ved observatøren

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:
(Kompletter gjerne med flere skisser på egne ark)

(ikke så lett å tegne dette)

Tegn en kartskisse over observasjonsområdet:
(Angi nord med en N)

Geiteryggen, 28. juli 2002

III. ved observatøren

Hessdalen tidligere.

Man kan tydeligvis se mer enn bare nattlige lysfenomen fra fjellbygda. Det ser det ut til at sjansen for å observere merkelige fenomen på dagtid nok er større i områdene rundt Hessdalen enn mange andre steder i Norge.

Geiteryggen ved Hallingskarvet

Dato: 28. juli 2002

Tidspunkt: 23.24 NST

Varighet: 2-3 minutter

Farge: Hvitt

Lyd: Ingen

Type: NL

Søndag 28. juli var to brødre (på henholdsvis 48 og 52 år), samt den 11 år gamle sønnen til den ene av brødrene, på fisketur ved Skarvåvannet, ikke langt fra Geiteryggen. Observasjonsstedet ligger ved Hallingskarvet, vest-nordvest for Geilo.

Det var blitt mørkt, og klokken kunne ha vært ca. 23.45 da de oppdaget en lysende kule som kom svevende over fjellet. Det var vanskelig å bedømme avstanden til lysfenomenet, men observatørene hadde følelsen av at den svevde svært nært dem. På tross av mørket mener vitnene at de kunne se konturene av et fjell bak lyskulen, derfor må fenomenet ha vært under en kilometer fra dem utfra avstanden til bakgrunnen. De fulgte med fenomenet i ca 2 - 3 minutter.

Den lysende kulen så nærmest ut som Månen, men pulserte med et sterkt lys. Innen i den gulhvite lyskulen kunne de se flimring av rødt, grønt, blått og gult lys. Fenomenet flyttet seg sakte, stoppet opp flere ganger, før det forsvant med en voldsom hastighet, helt lydløst.

Observatørene lurte selvsagt på om det kan være flere vitner til denne observasjonen, men i skrivende stund har Rapportsentralen ikke fått inn flere rapporter fra dette området.

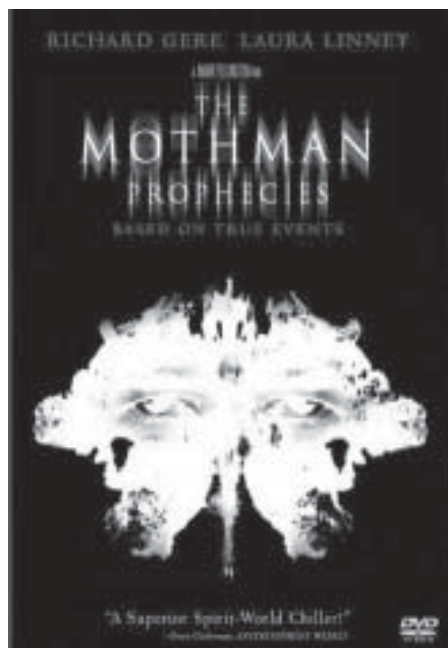
Også i forbindelse med denne rapporten ble Luftforsvarets stasjon på Mågerø rutinemessig kontaktet. Vi fikk vite at det ikke hadde vært noen form for øvelse eller annen militær aktivitet i området denne søndagen.

Dermed kan vi ikke konkludere med annet enn at de tre vitnene har sett et UFO. ☐

**ABONNER
PÅ
UFO!**

The Mothman Prophecies

Av Ole Jonny Brønne

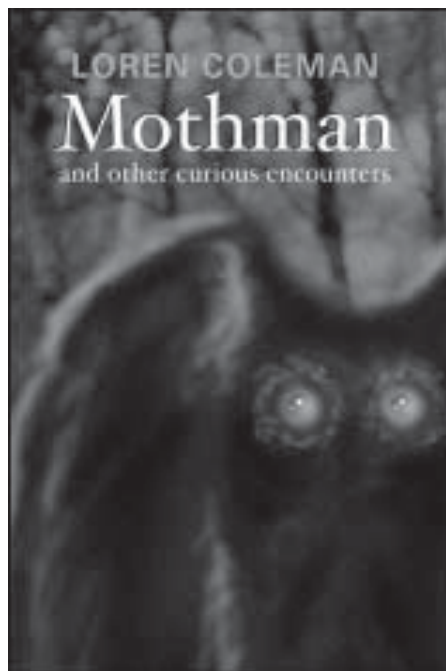

The Mothman Prophecies er filmen om en nyhetsjournalist som slutter jobben etter at hans kone omkommer av hjernesvulst, og søker tilflukt fra virkeligheten i landlige Virginia. På vei hjem til Washington i et voldsomt regnvær, oppdager John Klein at noe helt umulig har skjedd. På uforklarlig vis har han reist over 60 mil på under en halvtime, og befinner seg i Point Pleasant, West Virginia. Point Pleasant er en fredelig liten by, men befolkningen er plaget av uforklarlige fenomener. Skeptisk, men nyskjerlig, begynner John likevel å tro at noe ikke er som det skal i Point Pleasant, etter at han en kveld sammen med en stor gruppe mennesker bivåner underlige lys som flakker over himmelen. Innbyggerne kan fortelle om fryktelige mareritt, illevarslende stemmer og bisarre bilder på fjernsynsapparater. Han finner ut at uforklarlighetene minner om besøk fra verdensrommet. Flere mystiske og skremmende hendelser gjør at John blir overbevist om at det er en sammenheng mellom fenomenene i Point Pleasant og hans kones død. Men hvordan? Og hva kan han gjøre for å hindre den katastrofen han er overbevist om er på vei?

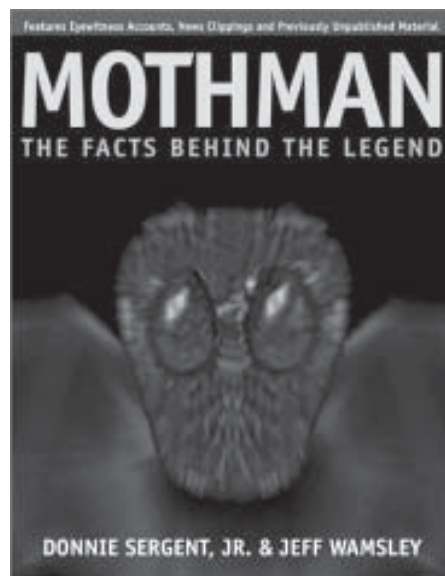
Handlingen er basert på boken av John Keel etter hans UFO-etterforskning rundt Point Pleasant i West Virginia. Befolkningen i tettstedet var mot slutten av 60-tallet plaget av psykiske visjoner og besøk fra bisarre skapninger med vinger. Natt til 15. no-

vember 1966 kjørte to eventyrlystne unge par inn i TNT-området nord for Point Pleasant, West Virginia. Det de så - eller trodde de så - den natten har utviklet seg til å bli et omdiskuterte fenomen i moderne mytologi: Hvem eller hva er «The Mothman»? Der de to unge parene kom kjørende fikk de plutselig øye på et vesen stående i veikanten. Det var ikke et rådyr eller noe annet større skogsdyr slik de først trodde, men en skikkelse formet som en mann, bare mye høyere, utstyrt med store vinger og lysende røde øyne. Plutselig befant skikkelsen seg på den andre siden av veien, og sjåføren i bilen kjørte livredd vekk. Figuren fulgte etter bilen et stykke i voldsomt stor fart. Parene i bilen fortalte også at de samtidig hørte en høy, skingrende og veldig skremmende lyd.

I tiden som fulgte ble «vesenet» observert ved mange flere anledninger i og rundt

lille Point Pleasant, før det hele kulminerte i at en stor bro kollapset i rushtrafikken en ettermiddag. 46 mennesker omkom. Det var broens stålkonstruksjon som brast, og det ble rapportert fra flere hold om blinkende lys på den mørknende himmelen rett før broen raste sammen. Kunne dette ha sammenheng med denne mystiske skikkelisen som gang på gang hadde vist seg for innbyggerne i den lille byen? Var skikkel-

sen en slags budbringer, et skjebnens sendebud som varslet om ulykker og død? Var det dette som var «The Mothman»?

Folk har kommet med de villeste teorier. Noen mener «The Mothman» er en engel eller en djevel, andre en UFO. Noen igjen trodde han var klimakset til en 200 år gammel forbannelse. De mer skeptiske påstod at det bare var en stor fugl, som koblet med livlig fantasi ble til et overnaturlig fenomen. Håndfaste bevis finnes selvsagt ikke, men The Mothman har uansett gjennom bøker, fortellinger og både seriøs og mindre seriøs journalistikk funnet sin plass blant de mange «uforklaringe» fenomener i vår moderne mytologi, godt plassert ved siden av noe større kjendiser som Bigfoot og sjøormen i Loch Ness.

Filmen er 1 time og 58 minutter lang, og hadde kinopremiere i Norge den 31. mai 2002 (25. januar 2002 i USA). DVD (sone 1) ble tilgjengelig den 2. juni 2002. John Keel's bok *The Mothman Prophecies* er utgitt i nytt opplag. I tillegg er Loren Coleman kommet med boken *Mothman And Other Curious Encounters*, og Jeff Wamsley/Donnie Sergeant har utgitt *Mothman: The Facts Behind The Legend*. □

Hva ligger det i et halvt århundre med intense UFO-observasjoner?

Av Michael D. Swords.

Denne artikkelen kommer med noen spekulasjoner omkring betydningen av UFO-fenomenet. Den mulige verdien av artikkelen kan være å stimulere til diskusjon omkring de store spørsmål innen vårt felt og kanskje klargjøre eller sette enkelte ting i fokus. Min eneste unnskyldning for å presentere dette er at jeg har tilbrakt mange år i ufologiens skyttergraver og har lyttet til mange av de beste ideene til mine kolleger der. Altså – her er mine tanker – for det de er verdt.

Min gjennomgang er basert på noen få antagelser. Den viktigste er at de beste UFO-rapportene er reaksjoner på og glimt av en høyteknologi som vi mennesker ikke kan frambringe. Som et kort forsvar for denne antagelsen kan jeg bare tilby et vidt spekter av utmerkete observasjoner som Boianai, Papua Ny Guinea ("Father Gill"), Coyne helikopter-tilfellet i Ohio, eller Nash-Forntenberry nesten-kollisjonen. I min egen familie er det to temmelig imponerende tilfeller med lydløse tallerkener, noe som bare ville forsvinne blant de hundrevis av overveldende tilfeller av nærkontakt av første grad. Den utenomjordiske hypotesen (ETH) er ikke den eneste teorien vi kan anvende på disse tilfellene, men den er den enkleste, og på mange måter den som setter minst krav til fantasien når det gjelder en utvidelse av det vi for tiden holder for å være sannsynlig for vårt univers.

Noen mennesker argumenterer med at ETH er utilstrekkelig med hensyn til de mange elementene i UFO-fenomenologien. Til dem vil jeg si to ting: 1) De er sannsynligvis av dem som mangler fantasi hvis de ikke kan forestille seg noen av de nesten "magiske" mulighetene som futuristene og nano- og informasjonsteknologene snakker om allerede i dag; og 2) ikke *alle* opplevelser som rapporteres til en ufolog trenger å være sanne eller overhode være relatert til UFO-fenomenet. Hvis det finnes spredte rapporter som ikke passer godt inn i ETH, burde ikke dette være noen overraskelse. Forkast dem ikke, men anta heller ikke at de nødvendigvis hører hjemme her eller at vi har all den innsikt og kreativitet som trenge for å forklare hver eneste rapportert hendelse. La oss i stedet gi ETH en sjanse og la den klinge med i artikkelens kontekst, dvs.

femti år med observasjoner av UFO-fenomenet – ikke skjult, men klart observerbart for vår sivilisasjon.

Våre nylige oppdagelser av planeter utenfor vårt solsystem har satt fart i diskusjonen om SETI, Drake-ligningen, og mulig-

Michael D. Swords er professor emeritus ved Environmental Institute ved Western Michigan University, Kalamazoo, og tidligere redaktør av Journal of UFO Studies.

heten for en galakse full av forskjellige former for intelligent liv. Diskusjonen har fått vitenskapsmenn til å forutsi at de fleste livgivende stjerner vil være eldre (noen betraktelig eldre) enn sola, med gode odds for at livet der vil være mer avansert enn hos oss. Ufologien har sagt det samme i flere tiår. Alle skapninger som kan frambringe en teknologi som den vi observerer, vil være betydelig avansert (og sannsynligvis overmåte mer avansert) enn vi er i dag. Og dette synet er ikke bare moderne vitenskapelig deduksjon, det har alltid vært alminnelig sunn fornuft. Tanken oppsto nesten umiddelbart da etterretningsspersonell og militært personell studerte de tidligste tilfellene, og hvem vet hvor lenge ETH ville ha holdt stand som en åpen teori i disse sirkler hadde det ikke vært for fantasiløsheten til de forskjellige astronomisk skolerte konsulentene deres. Der finnes et annet åpenbart poeng. Når vi en gang bestemmer oss for å kalle oss en romfarende sivilisasjon, vil vi per definisjon være den siste og mest uerfarne. *Alle andre* som flyr rundt, vil være smartere og ha drevet på med det lenger.

Så la oss bare for diskusjonens skyld forestille oss at de gode, uforklarlige UFO-tilfellene er et produkt av ETH-teknologi, og at denne teknologien kommer fra en sivilisasjon som ikke bare er smartere enn vår, men uendelig smartere. Vi står nå overfor spørsmålet som motiverte meg til å skrive denne artikkelen. Hvorfor er de her? Hvorfor har de fortsatt med denne merkelige "titt-titt her er jeg" taktikken i et halvt århundre med forholdvis høy intensitet?

Utenomjordiske motiver

Vi ville forvente at de fleste vesener gjør ting fordi de har et *behov*, men også ofte for-

di de har et *ønske*. Med "behov" menes her (grovt sett) et tvingende overlevelsesspørsmål; mens "ønske" antyder noe man *kan* klare seg uten, men likevel drives mot. Disse to kategoriene vil gjerne flyte sammen i et sinn som er dominert av følelser og manglende logikk. Om det dreier seg om behov eller ønske, vil ET-adferd ene og alene være motivert av egeninteresse.

En annen type motivasjon, som noen filosofer vil påstå egentlig ikke er en egen klasse (selv om jeg er uenig i det) er motiver basert på altruisme eller en oppriktig omsorg for "den andre" uten hensyn til om man får noe igjen for en slik adferd. Den typiske SETI-entusiast snakker hele tiden om den godhjertede ET-altruist som bare venter på en anledning til å sende oss sin Encyclopedia Galactica full av den kunnskap som vil gjøre ende på ressurs- og energiknapphet, kreft, død, og til og med krig.

Hvis vi bruker dette som en generell veiledning, la oss lirke ut noen detaljer. Siden vi kjenner oss selv best, la oss begynne med de altruistiske ETs motiver for hva de kunne gjøre for oss og sammenligne det med UFO-fenomenet og dets tidsramme på femti års tilstedeværelse.

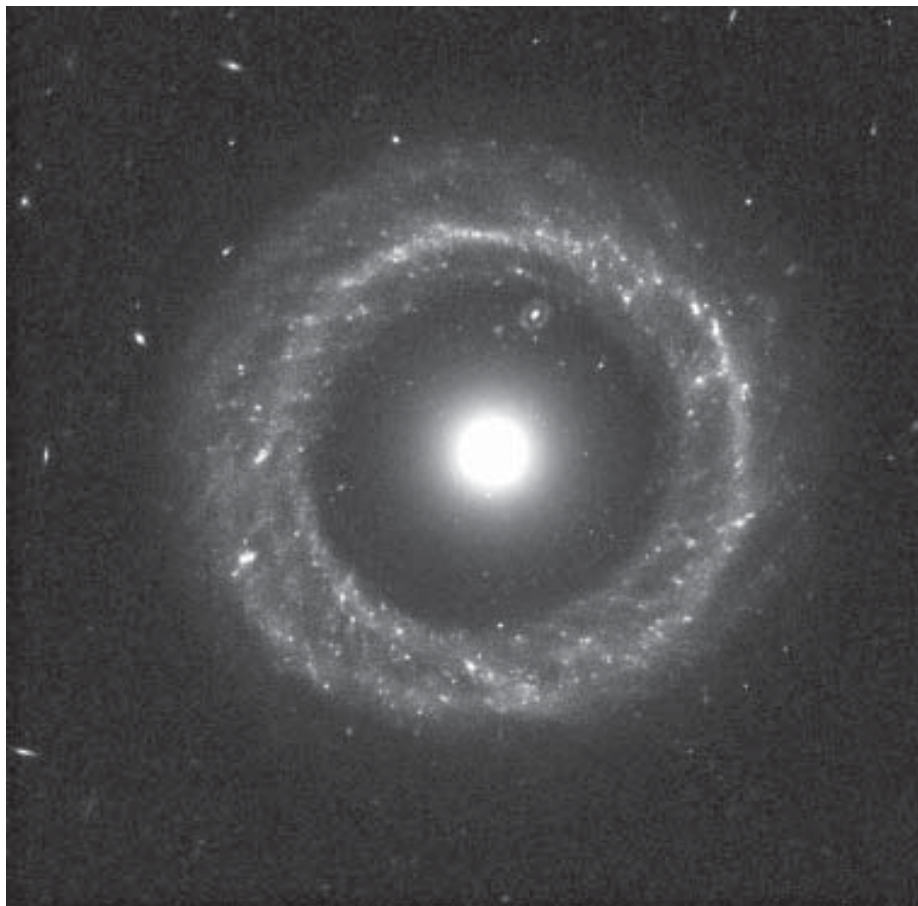
Vi ufullkomne jordboere har mange behov som en velgjørende frelser kunne fylle. Vi har forferdelige mat-, vann- og ressursproblemer i mange deler av verden. Vi har skapt teknologiske systemer som mange av oss er helt avhengige av, men som har alvorlige, kanskje dødelige bieffekter på helse, økologi, og på vår evne til å opprettholde bærekraften innenfor disse områdene i framtida. Kommunikasjonssystemer som når fram overalt, sprer informasjon (nøyaktig eller ikke) til dem som "ikke er informert" fra dem som "er informert" om hva "de informerte" foretar seg, samtidig som de gir grobunn for krig og terrorisme. Vitenskapen er så avansert og de moralske verdier så svake at grupper og individer har alt de trenger av våpen og holdninger for å sette skadeverk og terror på dagsordenen. Og det er nettopp dette vi har påført oss selv. I tillegg til dette kunne vi virkelig trenge litt hjelp med kreft, AIDS, aldringsprosessen, osv. Et nylig oppstått problem er den tilfældige asteroide eller komet som er kommet ut av kurs, eller til og med en ubehagso-

lig ET-sivilisasjon som vil blande seg opp i hva vi foretar oss.

Hvordan vil et oversyn over UFO-fenomenet forholde seg til disse bekymringene? Har vi noen som helst gyldige og tungtveiende beviser for at vi blir hjulpet på noen av disse områdene? Er de høyteknologiske ETene som cruiser omkring og demonstrerer sine fantastiske kunnskaper i sine innretninger virkelig altruister? Jeg finner precis null bevis for denne teorien. Der har ikke vært noen helbredende kurer, ingen mirakelinnretninger, absolutt ingen "gaver" som har hatt noen effekt. Hver eneste gang noe av dette slag dukker opp, fører det alltid ingensteds hen. Eventyrfortellinger lever videre innenfor kontaktmiljøet og i konspirasjonsskuler, men ingenting konkret kommer ut av det – absolutt ingen ting. Noen av dem som undersøker bortførelseshistorier hevder at det finnes individer som er blitt hjulpet. Kanskje. Selv om det skulle være sant – og det er akkurat like sannsynlig at disse individene har hjulpet *seg selv* til å komme seg gjennom en intens opplevelse eller et problem – så er forekomsten av personer som er blitt hjulpet av ETer heller mager sammenholdt med en befolkning på seks milliarder. Slik hjelp synes å være en bieffekt - i beste fall.

Den eneste redning for teorien om at "ETene er altruister" er å anta at de ønsker å gjøre dette, men har funnet at tiden ennå ikke inne. Dette er mulig, men det er temmelig mager kost. Noen sier at ETene forbereder oss på åpen kontakt. Etter at vi er klare, vil de så komme med godsakene. Dette er selvsagt mulig, særlig hvis vi legger til at de vil at alle kulturer og religioner skal kunne akseptere dette i tilstrekkelig grad til at de kan ha lik mulighet til å ta del i gavene når kontakt oppnås. Men mer enn 55 år – minst fra 1947 – vitner om en særdeles langsom (og ineffektiv) prosess. Det er lenge nok til at enhver kompetent ET-sivilisasjon på nåværende tidspunkt burde ha fått grunnarbeidet unna hvis deres plan ganske enkelt var å forberede oss på ideen om at de er her og er pålitelige gaveoverrekke.

Kan kanskje ETer på altruistisk vis beskytte oss mot store og ødeleggende kollisjoner med drivgods fra rommet? Tja. Men det kan de like godt gjøre "der ute" ett eller annet sted uten at vi vet om det. Mer presist – den aktiviteten ville ikke ha noen som helst sammenheng med det å ta kontakt med mennesker i biler her nede på jorda. Ufologien yter altså ingen støtte for den ideen heller. Kan kanskje ETer beskytte oss mot andre slemme eller ondsinnede ETer? Det spørsmålet kan også besvares med et tja. Men det er en uproduktiv tanke i den

ne sammenhengen. For det utløser straks spørsmålet om hva de andre ETene gjør her, selv om svaret måtte bli at de foretar seg noe ikke-altruistisk, for ellers ville vi ikke ha behov for å bli beskyttet mot dem. Nei, våre UFO-farende ETer ser ikke ut til å være altruistiske.

Så de er altså her av egeninteresse. Og hva kunne være mer naturlig? Vesener setter sin *egen* dagsorden. Men *hva* med Jorda og oss? Kan de være nok interessert i oss til å ha lekt "titt-titt her er jeg" i femti år?

La oss ta for oss vårt solsystems grunnleggende natur. Et vitenskapelig og teknologisk avansert samfunn ville finne ut av vår fysikk, astronomi, kjemi og geologi løpet av en uke, kanskje noen få timer. Hvis de var her for å utforske og skaffe seg ren kunnskap (ETs vitenskapsmenn), kunne de pakke sammen og dra videre uten at vi i det hele tatt så noe til dem. Og til og med før de ankom ville de vite at her ikke fantes noe fysisk eller kjemisk som de *trengte*. Det har alltid forbauset meg å lytte til mennesker som diskuterer muligheten av at ETene trenger vår uran eller vårt vann. Forestill deg disse superteknologene: Her kommer de den lange veien bare for å få en drink. Så høyt utviklede sivilisasjoner trenger ingen hjelp til å finne ressurser. Grunnleggende energi og kjemikalier finnes i stor mengde i hele galaksen. Vi er ikke spesielle i solsystemet. Hvis vi er det, kommer

det av de fenomener som har oppstått hos oss: liv, intelligens, samfunn.

Ville utenomjordiske utforskere/vitenskapsmenn være interessert i jordens livsformer? Sannsynligvis. Med sine tidligere kunnskaper, analytiske ferdigheter samt muligheter for å gå gjennom og sortere data ville det høyst sannsynlig bare ta dem noen uker å forstå det hele. DNA er et mirakel, men det er ikke *så* komplisert. Forståelsen av hvordan vår flora og fauna fungerer (og oppsto) ville snart danne et meningsfullt mønster, akkurat slik det har gjort det for oss. Det ville så absolutt ikke ta femti år.

Ville de samme utforskere være interessert i høyere mentale aktiviteter og sosio-kulturelle strukturer? Svært sannsynlig. De er mer komplekse områder, vanskeligere å forutsi. Ville det ta dem lengre tid å forstå vårt samfunn? Jeg antar det, særlig hvis de ønsket å gjennomføre forsøk for å teste de hypoteser de måtte ha. Disse forsøkene burde ikke ta lang tid hvis de ble rettet mot det individuelle sinn (og omfattet instinkter, følelser og fornuft), men kunne ta vesentlig lengre tid om de var makroeksperimenter som omfattet hele samfunnet. Av alle hypotesene som er nevnt, er dette konseptet det som passer bra inn i femti år med halvskjult tilstedeværelse: Det viser en tilstrekkelig subtilitet: en fløyelsmyk manipulering uten direkte innblanding i våre tek-

logiske, økonomiske eller politiske situasjoner. Kast steiner ut i dammen deres og se hvor langt denne arten er villig til å la ringene bre seg.

Der er et par andre menneskelige karakteristika som de utenomjordiske utforskerne også kunne være interessert i. På tross av vår hang til materialisme er det noen av oss som opprettholder en kontakt med det spirituelle og det paranormale. Dette kan være noe som har vital interesse for dem, og enkelte sider ved det kan være trekk de ikke finner hos seg selv. Våre egne problemer med å oppnå disse bevissthetstilstander kan kreve et lengre studium. Selv da vil ikke åpen tilstedeværelse av fenomenet passe særlig godt inn i disse sistnevnte interessefeltene slik den gjør det med ideen om sosiale eksperimenter.

Ondsinnede utenomjordiske

La oss forlate den relativt vennligsinnede utforsker/vitenskaps-teorien og ta for oss mer brennbare og ekle hypoteser. Hvis mennesker kan tilfredsstille et behov hos disse avanserte utenomjordiske, hva kunne det være? ETer kan skape all den energi og alle de biologiske substanser de måtte ønske rett fra laboratoriebenken sin. Har vårt system noen som helst *strategisk* betydning i seg selv? For et samfunn som kan sno seg inn og ut av rom og tid ved hjelp av sin overlegne teknologi, synes dette å være lite sannsynlig. Kan de kanskje ha en profeti som på en eller annen måte involverer oss? Det er temmelig arts-sentrisk å forestille seg det, men jeg antar at det er mulig av vi kan tilsvare Betlehem for dem. Men det er ikke særdeles sannsynlig. Hvis de på noen måte drives til å forbli her så lenge som de er blitt observert, ja, så *ønsker* de det, men *må* det ikke.

Hva så med behov? Vi kan stå overfor en svært religiøs sivilisasjon (religiøs heller enn åndelig – en sivilisasjon som er bundet av absolutte plikter mer enn av medfølelse og empati). Og deres hellige plikt kan være å omvende Jorda til deres syn. Men de vet hvor sterke våre egne religioner og våre åndelige holdninger er, og de forstår at det vil trenge en lang og omhyggelig forberedelse før de kan stå fullstendig åpent fram og ta fatt på omvendelsen for alvor. En slik hypotese kunne forklare den ytterst subtile og tålmodige fenomenologiske framturen. Og kanskje ville vi få Saganske godsaker sammen med prekenen, hvem vet? Det kunne være den galaktiske varianten av å gå til Den Evangeliske Misjons Suppekjøkken. Før vi slår fra oss denne ideen for raskt, burde vi ha i tanken at få ting vil motivere jordboere til ekstreme tiltak, og religiøs glød er en av dem. Hale-Bopp fiaskoen fjols ville

vært en nesten urelatert og uheldig bieffekt i dette subtile spillet, men man kan undres om ikke tilhengerne av John Mack-læren om åndelige bortførelser her ville se noen frø sådd for saken.

Der er imidlertid adskillig dystre muligheter å ta opp til overveie. Siden John Mack er nevnt, vil ufologiveteraner umiddelbart tenke på hans læremessige motpol: De kalde, ufølsomme genetiske hybridmakere i systemet til Hopkins-Jacobs. Nåvel, kald og ufølsom kan jeg lett gå god for. Og mitt syn på det *usannsynlige* når det gjelder virkelig hybridisering med kryssning av arter er vel kjent av Budd og Dave. Siden de er venner som jeg setter stor pris på, skal jeg ikke si noe mer om emnet her. Pluss at jeg kan se noe som for meg er en mye enklere hypotese som kan forklare all den terrorisering og tukling med tanker og følelser som sies å gå for seg i en klassisk CE-4. Vi er kanonføde for deres underholdning.

La oss anta at vi var medlemmer av en virkelig høyteknologisk sivilisasjon. Ikke bare kunne vi frese rundt i galaksen i tallerkener, men også helbrede sykdommer, hindre aldring, og unngå de fleste ulykker. Vi ville være nærmest u dødelige. Og der ville kanskje ikke være mye arbeid å gjøre heller. Vi ville ha et fritidsparadis. Men ville det bli det? I all evighet er lang tid. Hva ville vi, etter et par hundre år, ha å se fram til? Kanskje ville de smarteste blant oss finne ett eller annet bunnløst mysterium å vie dager og timer til, men hva med oss andre? Hva gjør du når du har sett og opplevd alt? Narkotika? Sex? Muligens. Men til og med da, hva er til syvende og sist nytt? En meget avansert, meget langlevet art kan kanskje ha et gigantisk behov for noe nytt – ikke noe dypsyndig, bare underholdning.

Sett så at du på subtile vis kunne gripe inn i en hel verden. I makroskala kunne du spille med den verdenen som et enormt, konkret, uforutsigbart spill. Vis dem litt her, hva vil de gjøre? Tull litt med noen militære anlegg der, hva skjer? Kanskje du til og med kan jukse til et tallerkencrash for dem. Denne teorien lyder nesten som når antropologer kjører eksperimenter, men den er tilstrekkelig forskjellig. Her er tilskuerne ikke vitenskapsmenn (som kan gå sin veg når de har fått nok data), men den utenomjordiske parallellen til liksom fotball – med spillere som kan ønske å fortsette, og til og med trappe opp innblandingen sin i all framtid. Teorien kan holde mål eller ikke, så langt bevisene rekker har femti år med “titt-titt her er jeg” på en subtil måte tuklet med vår oppfatning av hva som er sant om verden.

Og anta at for noen av ETene var ikke disse makrososiale spillene ræ nok. Hva

med å bruke nanoteknologi for å skape implanterte forbindelser mellom deg selv og en jordboer, og så hisse opp og terrorisere denne personen til vanvidd slik at du virtuell kunne oppleve følelsene deres jage gjennom dem? Selvsagt ønsker ingen å tro på noe slikt. Ingen ønsker å føle at de blir utnyttet, særlig hvis de ikke har noe de skulle ha sagt. Men det ville forklare mye av det som blir rapportert om bortføringer. Og det ville muligens gi de blaserne, ufølsomme, eklere elementene i ET-samfunnet varig underholdning. Og hvorfor gi seg så lenge det virket og fylte deres behov. Hvorfor ikke tusenvis av psykologiske terrorhandlinger hvis de hadde et sterkt ønske om det, og muligheten, og var umoralske nok til å gjennomføre det.

Mange innen vårt felt har gitt uttrykk for en tro (jeg vil heller si det er ønsketekning) på at ETene er vennligsinnede. Jeg kan ikke se noe bevis for det. Jeg føler at det beste vi kan håpe på er at de vil vise en relativt vennligsinnet og kortvarig interesse for oss, og at de vil dra sin veg uten å gjøre varig skade.

Man kan lage seg flere teorier enn jeg har diskutert her. Alle ovennevnte ideer refererer seg til svært avanserte ETer, og er prøvd mot behovet for å forklare femtiårsdansen som vi har vært vitne til. De teoriene som har størst livskraft er etter mitt syn de som går ut fra at det dreier seg om en makroskopisk samfunnsmanipulering (religiøs omvendelse, eller antropologisk forskning, eller underholdning i stor skala), og det ytterst ubehagelige konseptet som kan kalles emosjonell parasittisme. Alle disse ideene tar sitt utgangspunkt i hva man kan tenke seg at ETene selv ønsker. Den eneste altruistiske teorien som synes plausibel, er en makrososial manipulering slik at alle jordboerne skal forberedes på en lik deling av de eventuelle goder ETene har med seg. Siden denne siste synes å være mye mer konkret i sitt mål, dvs. å losse ekte saker hos oss, antas det å kreve mindre raffinement å få det til, og kanskje ikke en så langvarig danseforestilling som vi har sett. Den andre ser ut til å kreve mye mer av skjult adferd, noe vi har erfart.

Jeg innser at spekulasjoner ikke er noe stort bidrag til ufologisk forskning. Tilgi meg. Jeg gjør bare mitt for å underholde inntrengerne. Å skrive artikler som denne er mye mer behagelig enn å bli gjort til offer av Budd og Daves ”hjernesannere”. □

Kilde: International UFO Reporter, vol 26/no 3 (Fall 2001) side 27-29 + 36.
Oversatt av Einar Bech.

NASAs planetjegere: Fant kopi av vårt solsystem

NASAs forskere har etter 15 års leting oppdaget et solsystem som likner vårt eget – 41 lysår fra Jorden.

Verdens ledende planetjeger-team har funnet et solsystem som minner om vårt eget, kan NASA fortelle med et utropstegn bak.

I «tvillingsystemet» har forskerne så langt identifisert 15 planeter som sirkler rundt stjernen Cancri 55.

- En av planetene befinner seg like nære sola si som Jupiter gjør hos oss, sa astronomi-professor Dr. Geoffrey Marcy fra Universitetet i Berkley. Marcy og Dr. Paul Butler annonserte sitt funn på en pressekonferanse på NASA torsdag 13. juni. De to oppdaget 55 Cancri for 15 år siden.

Ny Jord

Den nye Jupiter består av gass og bruker omtrent samme tid rundt sin sol som den gamle Jupiter, henholdsvis 13 mot 11,86 år, men er 3,5-5 ganger så massiv. Den går i en sterkt eksentrisk bane i en avstand av 5,5 astronomiske enheter (AE = 149,8 millioner kilometer fra Solen) fra 55 Cancri, mens Jupiter har en avstand fra Solen på 5,2 AE (ca. 778 millioner kilometer).

Kalkulasjoner viser at det er teoretisk mulig at det eksisterer en planet som Jorda i bane rundt den fjerne stjernen, selv om forskerne selv mente det var spekulativt å tro at det faktisk gjør det.

Perfekt tvilling

- Vi leter ennå etter den helt perfekte kopien av vår solsystem, men dette funnet viser at det går an å finne kopier som ligner. Jeg er sikker på at vi vil finne en ekte tvilling blant de 1200 solsystemene som er under utforskning, sier Butler i pressemeldingen.

Fotografbesøk

Ifølge Berkeley-astronomen Dr. Debra A. Fischer er 55 Cancri nå øverst på lista over systemer som vil bli fotografert når NASA sender ut sin første Planetfinder-ferd (Terrestrial Planet Finder) mot slutten av dette tiåret.

Marcy, Butler, Fischer og resten av teamet annonserte også oppdagelsen av totalt 13 nye planeter denne dagen, inkludert den minste som noen gang er funnet: En planet som går i bane rundt stjernen HD49674

En kunstners oppfatning av en planet i bane rundt en fremmed stjerne.
(Kreditt: NASA/Lynette Cook.)

1996. Dette er en kjempeplanet bestående av gass med en masse litt mindre enn Jupiter, som går i bane rundt stjernen med en omløpstid på 14,6 dager og i en avstand av bare en tiendedel av avstanden mellom Jorden og Solen (0,1 AE).

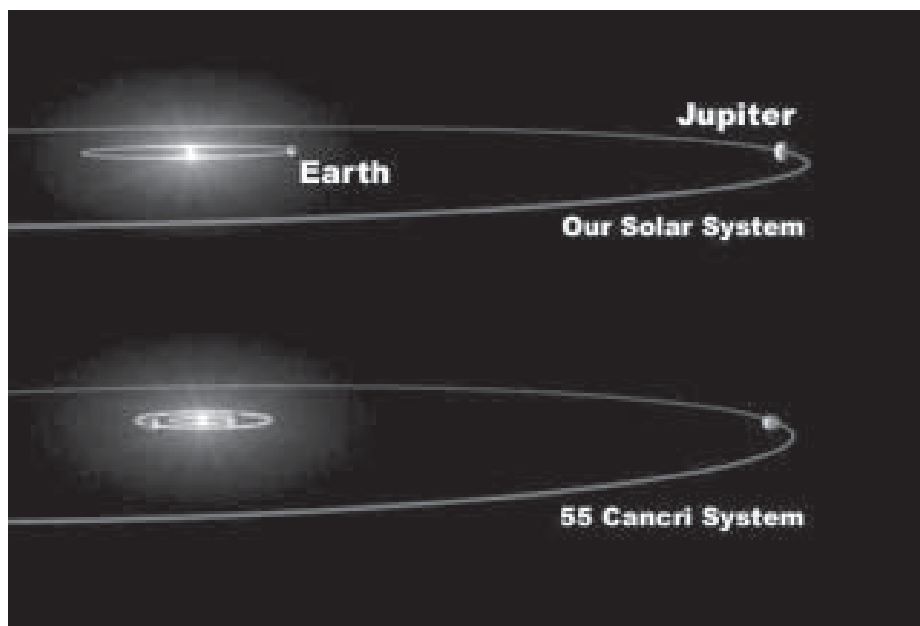
Stjernen, solen i sitt eget system, er nemlig en av de talløse gode gamle stjernene vi selv er vant til å se på nattehimmelen. □

i stjernebildet Auriga, i en avstand av 0,05 AU (7,5 millioner kilometer) eller 1/20 del av avstanden mellom Jorden og Solen. Massen er omkring 15 prosent av Jupiter og 40 ganger Jordens. Dette bringer antallet kjente planeter utenfor vårt Solsystem opp i over 90 stykker.

Stjernen Cancri 55 er fem milliarder år gammel. Den ligger 41 lysår fra Jorden, men du trenger ikke teleskop for å se den. Den ligger i stjernebildet Cancer (Krepsen) og man var allerede kjent med at den hadde en planet, oppdaget av Butler og Marcy i

Kilde:

Nettavisen, 13. juni 2002
Pressemelding Jet Propulsion Laboratory, 13. juni 2002 -http://www.jpl.nasa.gov/releases/2002/release_2002_133.html

En sammenlikning av vår solsystem og 55 Cancri-systemet. (Foto: nasa.gov)

UFO – i luften eller i hodet?

Av Hilary Evans

I denne siste delen av vår artikkelserie skal vi begynne med å se på et eksperiment som professor Lawson ved California State University utførte i 1977. Først skaffet han seg noen frivillige, og så langt råd var, forsikret han seg om at

de ikke hadde noen interesse for eller kunnskap om UFOer. Nå for tiden har naturligvis alle en viss kunnskap om UFOer – men disse menneskene hadde minimalt av den slags.

Disse forsøkspersonene ble hypnotisert, og professor Lawson ba dem om å forestille seg at de møtte et UFO og skapningene ombord på det, og å beskrive hva de opplevde.

Resultatet var forbløffende. Det de beskrev var nemlig det samme som blir beskrevet av folk som påstår virkelig å ha vært utsatt for slike hendelser – møter med UFO! Folk som påstår at de er blitt tatt ombord i lysende ror, der de har gjennomgått medisinske undersøkelser. Og husk nå at disse forsøkspersonene ikke hadde noen særlig kunnskap om disse tingene – det var bare snakk om hjernespienn fra deres side.

Hypnotiserte forsøkspersoner ble bedt om å forestille seg en nærkontakt med UFOer – og hva skjedde? De beskrev nøyaktig det samme som folk som påstår virkelig å ha vært utsatt for slike hendelser.

”Hvem har vel trodd på mennesker som påstår at de virkelig har opplevd slike møter?” sier selvfølgelig skeptikeren nå. Men det er ikke det som er poenget. Poenget er:

Hva var det som fikk professor Lawsons frivillige til å hente slike historier rett ut av løse luften?

Før vi begynner å lete etter noe svar, skal vi se på ennå et forskningsresultat.

En franskmann ved navn Bertrand Meheust, kom i 1976 ut med en bok som het FS+SE. En snurrig tittel, men en seriøs bok. Det Meheust fastslår i boken, er at noen av de historiene UFO-vitner forteller i dag, er nøyaktige gjenfortellinger av science fiction historier som ble beskrevet for 60 til 80 år siden (dvs. nå blir det jo for 80 til 100 år siden. Red.anm.), på et annet språk, på den andre siden av kloden.

Vi har for eksempel en scene fra en historie som ble skrevet i Frankrike i 1895, og i likhet med professor Lawsons frivillige, stemmer historien i detalj over ens med en påstått UFO-opplevelse som en argentinsk bonde, som hverken kunne lese eller skrive, hadde på 70-tallet.

Er det en tilfeldighet? Det kunne man nok ha sagt dersom det bare var skjedd et par ganger. Men Meheusts bok er full av tilfeller av samme slag, det ene etter det andre.

Så hva er det egentlig som skjer?

Visste den franske forfatteren allerede i 1895 hva som kom til å hende den argentinske bonden i 1970-årene?

Kunne bonden på en eller annen måte ha plukket oppet ekko av den gamle historien, og gjenfortalt den som om det skulle ha hendt ham selv? Hvis så er tilfelle, hvorfor gjorde han da det?

Kan det være at den franske forfatteren og den argentinske bonden har opplevd nøyaktig samme ting, men at den ene lot som om det var en historie mens den andre fortalte det som det var?

Leseren er sikkert enig i at ingen av disse forklaringene er særlig gode! Men finnes det noen annen forklaring?

Ja, jeg tror at det gjør det; men la oss først se på ennå et forskningsresultat.

En annen fransk forfatter, Monnerie, har gitt ut en bok med den interessante tittelen: OG HVA OM UFOENE IKKE EK-SISTERER? Det Monnerie presenterer i boken, er en rekke tilfeller som den følgende:

En dame går ut på balkongen for å fikse på persiennene, og plutselig får hun følelsen av at noen ser på henne. Hun hever blikket og får se et lys som hun til å begynne med tror er en vanlig, stor stjerne; men den blir stadig klarere, som en ildkule, og den skifter stadig farge – oransje, grønn, rød, rosa.

Neste kveld kommer den tilbake, og også kvelden deretter. Av og til foretar den store bevegelser; andre ganger blir den større, og deretter mindre igjen; noen ganger er den så klar at den lyser opp hele vinduet ... og så videre. Men etter nærmere studier, viser det seg at damen ikke har sett noe annet enn Venus.

Venus har ofte vært tatt for å være et UFO. Her er et bilde som en tid gikk for å være et autentisk UFO-bilde, men ved nærmere undersøkelser viste det seg at det bare var et bilde tatt på tid av Venus og Månen. Venus til venstre, Månen til høyre.

Det finnes mange slike tilfeller. En amerikansk dame så et UFO med opplyste vinduer. Gjennom vinduene kunne hun se hodeformene til ufonautene. Hun kunne til og med se at de hadde sølvfargede ansikter.

Nok en gang viser det seg at vedkommen-
de uten tvil hadde sett Venus. Damen ble
mektig sint da man fortalte henne dette.
"Dere snakker til en dame på 54 år. Jeg vet
vel hvordan en stjerne ser ut!", sa hun ra-
sende.

"Jo", sier du kanskje, "jeg vet godt at
mange UFO-observasjoner viser seg å være
helt naturlige fenomener." Selvfølgelig, men
det er ikke det som er mitt poeng her og
nå. Mitt spørsmål er som følger: Når disse
menneskene innbilte seg at de så noe an-
net, hvorfor trodde de da at det var et UFO
de så?

Sett hver for seg, virker disse sakene svært
så underlige, men setter man dem ved si-
den av hverandre, ser vi at alle peker i en
retning.

Professor Lawson ber sine forsøksperso-
ner om å forestille seg hvordan det er å bli
tatt ombord i et UFO; og av en eller annen
grunn kommer de med de samme detalje-
ne som folk påstår virkelig å ha opplevd.
En argentiner som hverken kan lese eller
skrive, beskriver et møte med et UFO – og
det viser seg at den samme historien er blitt
skrevet som ren fantasi i Frankrike et halvt
århundre tidligere. En dame ser opp og får
øye på planeten Venus – og hun beskriver
den som om det skulle ha vært et romskip.

I tillegg til alt dette, kommer alle de an-
dre tingene – amerikanerne som så luftskip
på et tidspunkt da det ikke fantes luftskip i
Amerika, og alt det der – og det virker nes-
ten som om det fantes en slags kilde – en
slags bank – der folk kan hente fram idèer
når de trenger dem.

**På slutten av 1800-tallet så amerikaner-
ne luftskip uten at noe slikt fantes i lan-
det på den tiden. Her ser vi det luftski-
pet som ble sett over San Francisco 23.
november 1896. (Ill.: Jack von Domburg,
etter samtids-tegning.)**

Det er forskjellige grunner til at vi trenger
dem. Den tyske damen som hadde gått seg
vill på fjellet, hadde fryktelige problemer.
Jeg tror at underbevisstheten dro avsted til

idè-banken og kom tilbake med rednings-
mannen med det kinesiske utseendet (se del
2). Jeg tror også at Jeanne d'Arcs underbe-
vissthet skapte et bilde av en helgen som
kunne gi henne mot til å redde landet sitt
fra engelskmennene. Jeg tror at professor
Lawsons forsøkspersoner ikke ville skuffe
ham, og at de derfor dro avsted til idè-ban-
ken for å skaffe ham en god historie.

**Er humanoidene vår tids erstatning for
religiøse figurer?**

Når man sier det på denne måten, vir-
ker det selvfølgelig svært så enkelt, men det
er ikke enkelt i det hele tatt, det er snakk
om en meget obskur og sofistikert psykolo-
gisk prosess. Men jeg er temmelig sikker på
at det er noe slikt som skjer.

La oss se å en sak som blir undersøkt
nærmere i England i disse dager (dvs. tidlig
1980-tallet. Red.anm.):

Det dreier seg om en pike som er relativt
lykkelig, hun er attraktiv, hun bor sammen
med familien, som har det bra, og som hver-
ken er fattige eller rike, hun har en jobb,
hun var venner, hun har en kjæreste – altså
ingen alvorlige problemer. Men hun har sett
både UFOer og andre ting; og en gang, da
hun var tolv år, hadde hun det vi kaller en
soveromsgjest.

Denne skapningen, som hun tenker på
som en person fra verdensrommet, satt ved
siden av henne i sengen og snakket med
hende om skolen og den slags ting.
Etter denne opplevelsen har hun srtt ham
igjen i drømmer der han har kommet ut av
et UFO – sammen med to andre – to menn.

Den ene liknet Jesus Kristus – ja, hun tror
faktisk at det på en eller annen måte er Je-
sus – og den andre var en ung, sortkledd
mann ... Jeg kan bare gjette meg til hva som
foregår, men for meg virker det som om
Glenda trengte noen å snakke med da hun
var tolv år, og dermed dro underbevissthe-
ten hennes avsted til idèbanken for å finne
en eller annen. Hadde hun vært kastolsk
og levd for hundre år siden, ville hun ha
kommet tilbake med Jomfru Maria; i dag
kommer hun med en ufonaut.

Ja, sier du kanskje, det høres jo kjekt og
greit ut, men det er bare rene spekulasjo-
ner. Hvordan kan du vite at det ikke var en
ufonaut inne på Glendas soverom den kvel-
den?

Jeg kan selvfølgelig ikke bevise at det ikke
var det, men uansett hvem det var, så hver-
ken kom eller gikk han sin vei gjennom ho-
veddøren, det var ingen andre som så ham.
Mest av alt minner dette om de visjonene
vi snakket om i den første artikkelen. Men
hva var det som fikk Glenda til å tro at det
satt et menneske fra verdensrommet like ved
siden av henne?

Jeg tror kanskje jeg har svaret på det
spørsmålet. Nok en gang snur vi ryggen til
UFO-spørsmålet et lite øyeblikk.

I begynnelsen av århundret var det en
psykolog i Boston som hadde en pasient som
viste seg å ha flere personligheter. Noen
ganger var hun treg og kjedelig, andre gan-
ger var hun livlig og munter, noen ganger
var hun fornuftig, andre ganger var hun
direkte tåpelig ... og av praktiske grunner
ble hun en forskjellig person for hver gang
hun skiftet temperament. Doktoren måtte
faktisk behandle dem som forskjellige indi-
vider.

En morgen våknet hun og oppdaget at
bena var kuttet av henne. Hun kunne se
dem i den andre enden av soverommet der
de sto i støvlene hennes. Hun klarte å kry-
pe tvers over rommet og oppdaget at de
fremdeles var dekket av blod ... hun besvim-
te.

Doktoren gjettet seg til hva som var
skjedde.

Sally, den slemme personen i hennne, fant
alltid på grusomme ting mot den alvorlige.
Og under hypnose forklarte hun hva hun
hadde gjort – hun hadde med vilje skapt
en hallusinasjon for å skremme den andre,
vel vitende om at hun ville tro på det hun
så.

Her har vi kanskje en mekanisme som
kan forklare de andre rapportene. Kanskje
det var et annet jeg, inne i Glenda, som
fikk henne til å se rommannen, og det sam-
me var kanskje tilfelle med Jeanne d'Arc og
den tyske damen oppe i fjellet; og slik er
det kanskje også med de som ser UFOer. ►

Javel, har jeg nå forklart hva UFOer er? Selvfølgelig ikke. Jeg har bare forsøkt å vise hvordan noen av disse hendelsene kan ha oppstått.

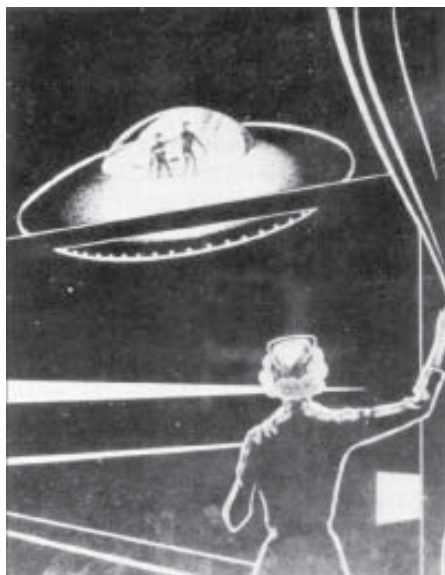
En slik fremgangsmåte ville ikke kunne forklare for eksempel den berømte Kelly-episoden, der Kelly-familiens bondegård ble omringet av underlige skapninger som ble sett av flere av familiemedlemmene.

Heller ikke ville det kunne forklare den saken der en sykepleierske på et sykehus i Canada dro gardinet til side tidlig en morgen og fikk se et objekt som hang og svevde i luften like utenfor, og som ble sett av flere andre sykepleiersker samtidig.

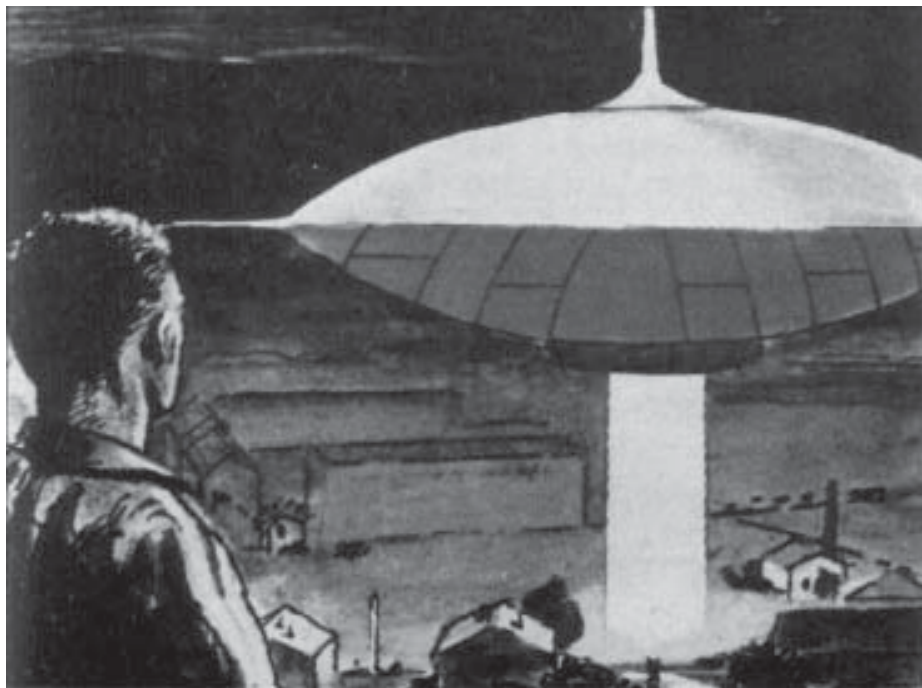
Tittelen på denne artikkelserien er som vi husker: UFO – I LUFTEN ELLER I HODET? Personlig synes jeg det er nokså tydelig at det er snakk om begge deler. Men spørsmålet forblir det samme: Er dette to forskjellige fenomener, eller er det to forskjellige aspekter ved det samme fenomenet?

På den ene siden kan vi anta at det virkelig er snakk om utenomjordiske farkoster som er ekte og konkrete og som følger vitenskapens lover. Men samtidig finnes det enkelte som av psykologiske eller andre grunner ser UFOer uten at de virkelig er der – som ved en slags hallusinasjon. Og ikke bare det, det finnes også mennesker som innbiller seg at de møter ufonautene og blir med dem på reiser til andre verdner. Men detter er ting som bare foregår i disse menneskenes hjerner.

Dett er bare en teori, kanskje er den riktig, kanskje ikke. Men det finnes også en annen mulighet: At UFOene er virkelige, men at de hører hjemme i en annen virkelighet enn vår, der de følger sine egne lover,

Den canadiske sykepleiersken dro gardinet til side en tidlig morgen, og fikk se et UFO som hang og svevde i luften like utenfor vinduet.

UFOet beveget seg over dalen mens det sendte en lyskjegle ned mot bakken.

som er helt forskjellige fra våre. UFOer kan kanskje eksistere både i luften og i hodet.

La oss til slutt titte litt på historien til en franskmann vi velger å kalle Dr. X. Midt på natten ble Dr. X vekket av at den lille sønnen hans ropte inne fra soverommet sitt. Han kom seg opp og fikk se underlige lys over dalen foran huset.

Mens han sto og så på dem, kom lysene nærmere. De sendte en lyskjegle ned mot bakken, og han kunne se at de beveget seg over dalen.

Så var det som om de to lysene smeltet sammen og ble til ett, og helt plutselig rettet de lysstrålen inn mot Dr. X. Det skjedde en slags eksplosjon, og UFOet forsvant som et lite lys.

Men det var skjedd noe underlig med Dr. X. Han gikk inn til konen sin for å fortelle hva som var skjedd, og hun så at benet hans, som hadde vært skadet, plutselig var blitt bedre.

Han rablet ned noen notater om episoden og la seg til å sove igjen. Men han ble liggende og prate i søvne. En av de tingene konen hørte ham si, var: "Kontakt blir opprettet den andre november ved et fall i trappen."

Neste morgen husket han ingen verdens ting av det som var skjedd, konen måtte minne ham på det, han så på notatene sine, men han kunne fremdeles ikke huske noen ting. Datoen var 2. november. Den ettermiddagen falt han i trappen, han slo hodet, og plutselig husket han alt som var skjedd.

Det finnes en rekke underlige detaljer i denne historien, men vi nøyer oss med dette. Jeg tror det skulle være nok til å vise til

at vi her har med et ekte UFO å gjøre – husk at sønnen hans var den første som så det – men også denne ser ut til å ha virket inn på hjernen hans. Så dette UFOet ser altså ut til å ha vært både i luften og i hodet ...

Jeg har ikke noe svar på UFO-problemet. Det er det ingen som har. Men vi vet at når svaret kommer, så kommer det ikke til å være noe enkelt svar.

Dersom UFOene er utenomjordiske farkoster, så kan de ikke bare være teknisk høyt utviklede flyvende gjenstander, for det er også snakk om psykologiske dimensjoner når det gjelder dette fenomenet.

Skulle det derimot være et produkt fra hjernen, så har det en forbløffende evne til å bli virkelig – til å eksistere i tid og rom og til å virke inn på, ikke bare våre sanser, men også andres.

I hodet eller i luften? Jeg har en følelse av at svaret må være: Begge deler. ☐

På hengende håret: Asteroide sneiet Jorden

En asteroide på størrelse med en fotballbane var bare en hårsbredd fra å treffe Jorden.

Asteroiden «2000 MN», som er rundt 120 meter i diameter, passerte Jorden på rundt 120.000 kilometers avstand. Det er mindre enn avstanden fra Jorden til Månen, og bare en hårsbredd i galaktisk forstand, melder det britiske forskningsprosjektet Near Earth Object (NEO).

2000 MN ble oppdaget først tre dager etter at den hadde passert. Hadde den truffet Jorden, ville den ha gjort stor skade, selv om den ikke ville ha ført til globale ødeleggelser.

- Den kunne ha ført til skader tilsvarende asteroiden som landet i Sibir i 1908, sier en talsmann for det britiske forskningsprosjektet Near Earth Object (NEO) til AFP.

Under smellen i Sibir ble rundt 2000 kvadratkilometer skog ødelagt.

Nærmere

2000 MN ville imidlertid trolig ha brent opp i atmosfæren før den traff Jorden, sier talsmannen, Kevin Yates.

Ifølge NEO er det bare en asteroide som har passert nærmere Jorden uten å treffe. I desember 1994 passerte asteroiden XM1 på rundt 105.000 kilometers avstand.

Illustrasjonfoto: Asteroiden Matilde

Kilde:

Nettavisen, 20. juni 2002

Er UFO-observatører psykologisk forstyrret?

Av Ole Jonny Brønne

Enkelte vil nok svare et kategorisk NEI på et slikt spørsmål. Andre vil igjen svare med et JA. Svaret avhenger selvsagt av hva man TROR. At UFO-observatører er psykologisk forstyrret eller lider av en form for psykopatologi, ble påstått av J.A.M. Meerloo i *Journal of the American Medical Association* i 1968, og av Lester Grinspoon & Alan D. Persky ved et AAAS-symposium i 1969 (AAAS = American Association for the Advancement of Science).

Men hvilken forskning er blitt utført for å faktisk undersøke om dette har seg slik? Ikke mye viser det seg, men noe er da hvert fall blitt gjort.

Først ved University of Colorado i 1968/69, der *Condon-rapporten* ikke fant noe merkbart nivå av psykologiske forstyrrelser i UFO-troende.

En studie av 225 UFO-observatører utført ved University of Wyoming på midten av 1980-tallet fant "no overt psychopathology" (referert i *Journal of UFO Studies*).

En studie utført på begynnelsen av 1990-tallet - i *Journal of Abnormal Psychology* - fant heller ikke psykopatologi i to grupper UFO-observatører, men med de med mer intense opplevelser (abductions o.l.) var det en litt høyere grad av såkalt "fantasy-proneness" og uvanlige sanse-opplevelser ("unusual sensory experiences").

Det var også en rekke studier som ble rapportert i *Skeptical Inquirer* (utgitt av CSI-COP) på 1990-tallet som også besvarte spørsmålet negativt. Det eneste som var under seriøs diskusjon var såkalt "fantasy proneness", og det helte etterhvert mot negativt for det også.

Er det da grunnlag for å hevde at både psykologiske forstyrrelser, psykiske sykdommer, og unormal psykisk tilstand ved en UFO-observasjon er avkreftet?

Ikke nødvendigvis. Selvfølgelig kan personer med psykologiske/psykiatriske forstyrrelser observere UFO-fenomener – eller overbevise seg selv om at de gjør det. Men å bruke slike forstyrrelser som en generell forklaring på hvorfor folk observerer UFO-fenomener er det ikke noe grunnlag for.

Kilde:

Brenda Denzler, Ph.D.: *The Lure Of The Edge - Scientific passions, religious beliefs, and the pursuit of UFOs*. 2001, University of California Press (0-520-22432-9).

NORWEGIAN EMBASSY
AIR ATTACHE

2720 34TH STREET, N.W.
WASHINGTON 8, D.C.

Ref.: 842/58/OBE/UWH/34.

October 29, 1958.

National Investigations Committee
on Aerial Phenomena,
1536 Connecticut Avenue,
Washington 6 D.C.

Dear Sir:

Your letter dated August 14 this year was forwarded
for action to HQ. Royal Norwegian Air Force.

A reply has now been received stating that our Air
Force's UFO-material is mainly of security graded
nature and cannot be put to the disposal of NICAP.

HQ RNoAF suggests that your request be directed to
the "Norwegian UFO Investigations Group", c/o
Mr. Gunvald Weie, adr. Holmengrenda 37, Holmen,
Norway.

Yours truly,

O.B. Engvik,
Colonel.

30 år siden avtrykkene i Namsenfjorden

Av Arnulf Løken

I juni 1972 fant man plutselig noen merkelige formasjoner presset ned i leira på Kjøsøya utenfor Bangsund, samt liknende spor flere andre steder langs Namsenfjorden. Saken fikk stor medieoppmerksomhet og det ble gjort grundige undersøkelser av flere instanser, blant annet av daværende Norsk UFO Center i Trondheim. Konklusjonen var at det som hadde avsatt disse avtrykkene måtte ha kommet luftveien. Etter 30 år er saken fremdeles et mysterium.

I denne artikkelen, hvor vi gir en kort rekapitulering av hendelsene, ser vi på bakgrunnen for hele saken samt presenterer en del av de personene som var involvert. Saken er også omtalt i *UFO* nr. 2 1997.

Hva som hendte

Fredag kveld 9. juni 1972 hadde folk i området rundt Bangsund kraftige TV-forstyrrelser, så kraftige at sendingen til slutt falt ut. Televerket kunne ikke finne noen feil ved senderen i Bangsund, og ingen kunne si sikkert hva årsaken til forstyrrelsene var.

Søndag 11. juni oppdaget Ola Kr. Dahl (daværende formannskapsmedlem i Namsos kommune) flere merkelige avtrykk i fjærra nedenfor hytta si på Kjøsøya utenfor Bangsund. Det var trekanter og sirkler som var presset ned i leira. Avtrykkene var knivskarpe og mellom 30 og 40 centimeter dype. Da Ola Kr. Dahl var på hytta uken før, var det ikke antydning til spor i leira.

Luftfartøy

Ingen kunne med sikkerhet si hva, eller hvem, som hadde laget alle de trekantede avtrykkene på Kjøsøya.

Selv om ett av avtrykkene var radioaktivt, klarte ingen å finne ut hva denne radioaktiviteten kom av. Det eneste man kunne si sikkert var at det som hadde avsatt avtrykkene måtte ha kommet luftveien, og at tyngden på dette objektet har vært enorm. Noen anslo en tyngde på mellom 10 og 20 tonn p.r. avtrykk. Det skulle senere vise seg at tyngden må ha vært mellom 30 og 50 tonn.

Anton Lidstrøm fra Nordli tok en del prøver av avtrykkene på Kjøsøya. Han sendte en rapport til Norsk UFO Center (NUFOC) i Trondheim hvor følgende data for avtrykkene ble oppgitt:

Avtrykkenes form: Som en likesidet tre-

Avtrykkene som ble funnet i Leirvika på Kjøsøya ved Bangsund i juni 1972.

kant - knivskarpe, som om de var stemplet ned i leira.

Størrelse: 160 cm. lange sider.

Dybde: Varierende fra 30 - 40 cm. Bunnen i avtrykkene var meget hard, som etter voldsomt tyngde.

Leira rundt kantene var presset opp, som ved stort trykk.

Man kunne videre slå fast at leira omkring avtrykkene var uberørt, uten spor av noe slag. Avtrykkene var lokalisert innenfor et område med radius på ca. 25 meter.

Ved nærmere undersøkelser viste det seg at det var hele 28 stykker av de karakteristiske avtrykkene. I tillegg ble det påvist noen mer ubestemmelige runde avtrykk, uten noen klar karakter.

Avtrykkene ved Hoddøya.

Foto Arve Svendsen

Avtrykkene ved Kjøsøya i nærbilde

Da avtrykkene ble omtalt i *Namdals Arbeiderblad* i juni og juli 1972 mottok NUFOC et brev fra Arve Svendsen. Foreldrene hans hadde hytte på Hoddøya som ligger rett overfor Sundsøya i Sundsråsa. Han kunne fortelle at omtrent på det tidspunktet da avtrykkene på Kjøsøya ble oppdaget, fant han og hans foreldre tre avtrykk ute i Finnkovstranda på Hoddøya, en vik meget lik den på Kjøsøya i Bangsund.

Ola Kr. Dahl

Faksimile fra Namdal Arbeiderblad 23. juni 1972.

De tre avtrykkene befant seg midt ute på den langgrunne leira, og her kommer vi til en interessant omstendighet:

Avtrykkene var plassert i et tydelig trekantet mønster, med lik innbyrdes avstand på ca. 9 meter. Avtrykkenes størrelse og dybde ble dessverre ikke målt nøyaktig, men Svendsen og hans familie skrev at sidelinjene må ha vært minst 150 centimeter, og dybden ca. 30 centimeter.

Konklusjonen i 1972:

Det ble funnet avtrykk 8 forskjellige steder ved Namsenfjorden: Kjøløya, Våganvika, Leirvikholmen, Sundsvatnet, Valselvika, Sundsøya, Hoddøya og Varpneset. Til sammen ble det registrert ca. 70 avtrykk.

Folk fra pressen, lokalbefolkningen og Norsk UFO Center i Trondheim gjorde grundige undersøkelser av disse avtrykkene i 1972. De konkluderte med at det som hadde avsatt disse avtrykkene ved Namsenfjorden må ha kommet luftveien. Tenker vi oss at de tre avtrykkene på Hoddøya stammer fra ett og samme luftfartøy kan vi ut fra beregninger av sporene leira i 1972 samt en ny beregning fra 1997 anta at farkosten

må ha veid mellom 90 og 150 tonn.

(1997: Folk fra Aker Verdal, som har i oppgave å undersøke bakke og grunnforhold ved oppsetting av store løftekraner ved bedriften, gjorde beregning av fjæra i området rundt Namsenfjorden. De konkluderte med at for å lage avtrykk av denne størrelsen krevdes et trykk (eller tyngde) på mellom 30 og 50 tonn per avtrykk. Disse opplysninger er hentet fra Willy Ustad).

Man kan jo spørre hvorfor ingen har sett noen luftfartøyer? Ett av svarene kan være at de som hadde sett "noe" (det kan være et ikke-konvensjonelt luftfartøy) ikke ville si noe i frykt for å bli gjort til latter i lokalsamfunnet. Her rådet, og råder fortsatt, gamle og sterke fordommer, dessverre!

Men noen turte faktisk å fortelle det de hadde sett:

Far og sønn så flygende ildkule

Gårdbruker Asbjørn Grav og sønnen Andreas, fortalte om et lysfenomen de så på nattehimmelen i midten av april 1972. Det var en intenst lysende, rødfarget ildkule som gikk sakte i bølgegang i retning fra nord til

Andreas Grav viser hvor han så lysfenomenet.

syd. Ildkulen skiftet deretter farge til orange/gult. Ved nærmere granskning kunne observatørene se at det gikk ut to intenst lysende stråler i spiss vinkel ned fra gjenstanden. Strålene var tynn rett under gjenstanden, og ble bredere lengre nedover. Grav kunne ikke nøyaktig bedømme avstanden fra gården til objektet, men mente at det svevde et sted ytterst ute i Namsenfjorden.

- Vi har ikke fortalt dette tidligere fordi man blir møtt med så mye skepsis når man ser noe slikt, forteller Asbjørn Grav.

Begge karene mente at denne observasjonen kunne ha en viss forbindelse med de merkelige avtrykkene som ble funnet på Kjøløya utenfor Bangsund. Observatørene var sikre på at det ikke var fly, meteor, nødrakett eller stjerne de så.

Asbjørn og Andreas Grav var de eneste som fortalte offentlig hva de hadde observert. Om det har vært andre vitner til denne eller andre lignende fenomen fra dette området forefinnes ikke i det materialet som er gjennomgått.

11. juni 2002 - 30 år etter

Tirsdag 11. juni 2002 reiste jeg til Bangsund for å treffe to personer som stod sentralt i hendelsene fra 1972. Den ene var Andreas Grav, den andre var Arve Dahl som var med på å finne de trekantede avtrykkene på Kjøløya.

Lysende appelsin

Andreas Grav (69) husket godt observasjonen selv i dag, 30 år etter.

Nye feltforskere fra 15. september 2002

Etternavn	Fornavn	Adresse	Telefon/e-post	Avdeling
Elvik	Kåre	Nybakvn.292013	63 84 34 29	Øst
Fjeldberg	Elbjørg	Leirstubben 22016 Frogner	63 82 05 07	Øst
Gulbrandsen	Erik	Sandviksvn. 851363 Høvik	67 54 05 59	Øst
Knustad	Magnus A.	Sjøveien 218517 Narvik	76 94 10 38	Nord
Ladehaug	Svein	Nybovn. 12870 Dokka	61 11 02 06	Øst
Liaskar	Jermund	Liaskar6100 Volda	70 07 66 23	Vest
Malnes	Sten	Haukelund1954 Setskog	63 85 73 11	Øst
Narendran	Arul	Nordåsvn. 1501251 Oslo	22 75 32 68	Øst
Odden	Johnny T.	Gamborgsgt. 73126 Tønsberg	97 95 96 71	Øst
Rauø	Per Johan	Nyveien 1 A7900 Rørvik	74 39 15 33	Midt
Sæbjørnsen	Ottar	Øverlandsv. 29 6416 Molde	71 25 21 13	Vest
Sørensen	Thor	V.Braarudgt. 37 A3181 Horten	33 04 77 98	Øst
Søvik	Harald	Elgesetergt.477030 Trondheim	924-54291	Midt
Vestby	Ole-Morten	UFO-ResearchPostboks 901745 Skjeberg	69 16 83 07	Øst
Viset	Magne	Holmset7750 Namdalseid	74 27 87 26	Midt

- Far og jeg stod ute på gårdstunet en sen aprilkveld da vi fikk øye på et sterkt lys som steg sakte opp over skogkanten nedenfor Alberthaugen, vest for oss. Kjøsøya ligger rett under der lyset kom fra. For oss virket lyset omtrent så stort som når du holder en appelsin på strak arm fremfor deg. Fargen var, etter det jeg husker, gul/orange og konstant lysende under hele observasjonen. Lysfenomenet steg nokså sakte rett opp og forsvant på baksiden av Hemnafjellet, mot nord-nordvest. Jeg kan tenke meg at vi så det i omtrent ett minutt til sammen.

Grav kunne ikke huske å ha sett lysstråler under fenomenet slik det stod i *Namdals Arbeiderblad* i 1972. Han har heller ingen formening om hva lysfenomenet kan ha vært. - Vi så det vi så, legger han til.

Svært interessant observasjon

Tar vi frem kartet og legger en linjal langs veien bak Andreas Grav på bildet, treffer vi midt i Leirvika på Kjøsøya. Avstanden er 2,5 kilometer i luftlinje. Dermed kan UFO-et Grav observerte muligens ha noe med avtrykkene å gjøre. Noen av avtrykkene kan da ha være avsatt allerede i april i en eller flere omganger. Dette blir selvsagt bare spekulasjoner, men retning og avstand stemmer perfekt. Følger vi UFOets bane videre nord-nordvestover treffer vi området ved Leirvikholmen i Skjersundet, Sundsøya og Hoddøya. Ved disse stedene ble flere avtrykk funnet sommeren i 1972.

Ut fra oppgitt relativ størrelse (appelsin på armlengdes avstand) og antatt avstand til lysfenomenet, kan det ha hatt en utstrekning på mellom 250 og 280 meter. Selve kilden til lyset ble ikke sett.

Hvilke inntrykk fikk du av avtrykkene som ble funnet i 1972?

- Nei.... Ikke noe spesielt. Det var bare sånn.

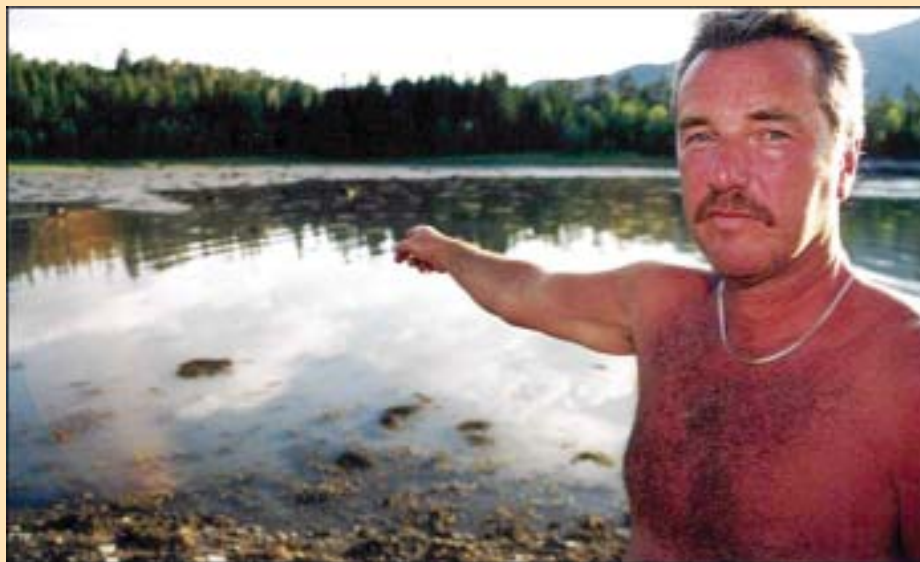
Hva med alle UFO-observasjonene som er gjort de siste årene?

- Ett eller annet er det, men jeg vet ikke hva.

Andreas Grav fortalte også om en annen observasjon han husker fra en vinter først på 50-tallet. Han og kona var nygifte. De var på tømmerhogst sammen med Asbjørn Grav, ved Hemnafjellet. Etter at de hadde lagt seg en kveld fikk de øye på et hvitt lys som steg opp langs Hesteryggen på Hemna. Lysfenomenet kom ut av synet for dem bak vinduskarmen i hytta de overnattet i.

Avtrykkene på Kjøsøya

Arve Dahl, sønn av Ola Kr. Dahl, kjørte meg ut til hytta si på Kjøsøya. Et idyllisk sted ute i Lyngfjorden utenfor Bangsund.

Her ute fant vi avtrykkene, sier Arve Dahl ved Leirvika på Kjøsøya.

Nedenfor hytta ligger en vik de kaller Leirvika. (Leirvika er et mye brukt navn flere steder i Namsenfjorden). Han viste meg stedet der avtrykkene ble funnet 11. juni 1972 og forteller:

- Det var min far, Ola Kr. Dahl, som fant avtrykkene og meldte fra om dette. Avtrykkene var avsatt på en spesiell måte. Innerst fant vi to store trekantene ved siden av hverandre. De stod med den ene av spissene mot hverandre ganske tett sammen, og var oppimot dobbelt så store som de andre avtrykkene. Ut fra hver side, fra de to store, fant vi flere andre litt mindre trekantede avtrykk som strakte seg mot land til hver side i vika. Men jeg kan ikke minnes å ha sett noen runde avtrykk her.

- Hva det var som hadde laget disse merkelige avtrykkene hadde vi ingen formening om hverken den gangen eller nå i dag. Men den såkalte isflak-teorien er helt utelukket, presiserer Dahl.

(Det ble i 1972 hevdet at avtrykkene kom av at isflak hadde fulgt med flo sjø inn på fjæra og avsatt alle disse merkelige avtrykkene i leira. En annen teori gikk ut på at noen hadde laget en stor ståltank med trekantet bunn. Med båt skulle de ha fraktet tanken inn på flo sjø for så å fylle den med neste 50 tonn vann, tømt og flyttet den, for så å fylle den på nytt. Dette ville i så fall måtte ha gjentatt seg nesten 70 ganger på syv forskjellige steder rundt Namsenfjorden. Og hva da med Sundsvatnet som ligger 35 meter over havet...?).

Hvilke inntrykk gjorde avtrykkene på deg?

- Det som var mest artig var at det ble litt blest om saken. Jeg var 15 år den gangen, og alt oppstyret var spennende. Utover det gjorde det ikke noe spesielt inntrykk på meg etter hva jeg kan huske.

Hr du noen formening om alle UFO-observasjonene som er gjort i Namdalen de senere årene?

- Det er vanskelig å forstå. Vi har, eller hadde, konkrete bevis på at noe må ha vært her, mener Arve Dahl.

Gåten ikke løst

Selv i dag, 30 år etter at de trekantede avtrykkene ble funnet, har vi ingen sikker forklaring på hva som skjedde ved Namsenfjorden i 1972. Mye tyder på et UFO var innblandet i mysteriet, men dette er langt fra sikkert. Det som er sikkert er at noe må ha landet flere steder ved Namsenfjorden sommeren 1972, og stemplet fjæra med trekantede avtrykk. Vi kan bare håpe at en dag vil gåten bli løst.

Inntil da må vi vente i tålmodig spenning. □

Norsk UFO-senter åpnet

Av Arnulf Løken

Det ble en merkedag for UFO-saken i Norge da Norsk UFO-senter ble åpnet med brask og bram i slutten av juni i år. Hendelsen fant sted i Ålen sentrum, Holtålen kommune, noen få kilometer nord for Hessdalen. Arnulf Løken fra Rapportsen-tralen var tilstede.

Åpning NUFOS - UFO i flammer

Med voldsomme smell og ildsprut "landet" en flygende tallerken i Ålen torsdag 27. juni 2002. Ut av UFOet kom Tore "på sporet" Strømøy for å åpne Norsk UFO-senter.

Strømøy minnet de ca. 200 fremmøtte tilskuerne på at folk lo av Hessdølingene den gangen de fortalte om alle de merkelige lysfenomenene som ble observert i Hessdalen. Strømøy mente vi i dag forstår at det er mer mellom himmel og jord, og at latteren nå har stilnet. Han gledet seg til å være med på UFO-safari i bygda.

Ordfører i Holtålen kommune, Ivar Vol-

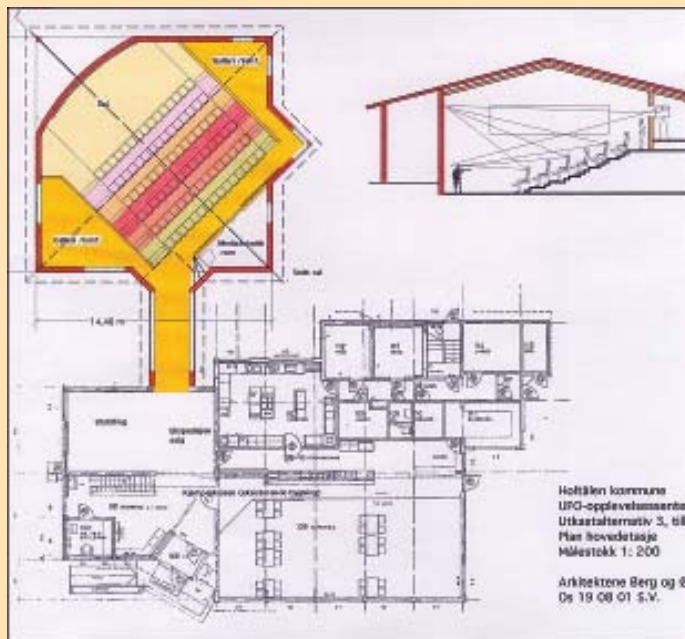
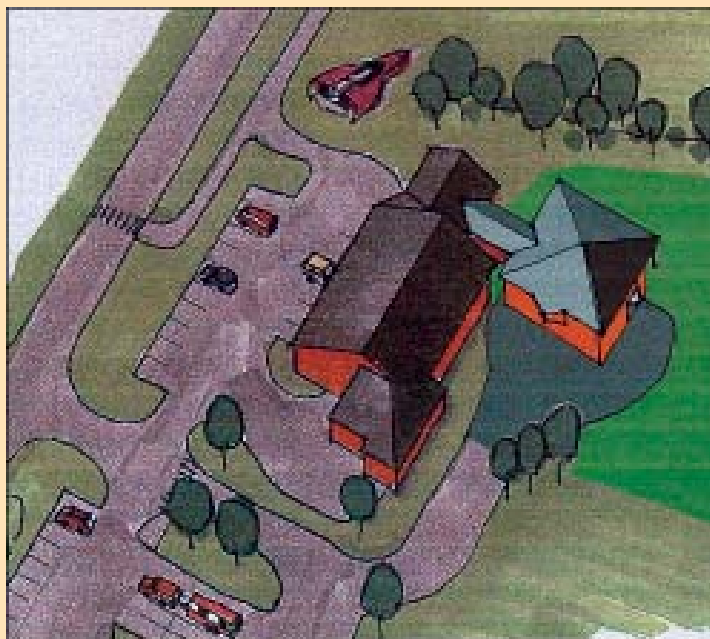
den trakk spesielt frem observatørene. - Dagens åpning er en seier for dem som har fortalt det de har sett, fastslo Volden. - Vi har ikke olje, gass eller fiskeoppdrett, derfor er vi stolte av Norsk UFO-senter. Vi har et konsept vi er alene om. Senteret vil trekke til seg turister og andre interesserte, noe som vil gi økt turisme og omsetning i lokalsamfunnet og regionen. Ideen med UFO-senteret ble lansert i januar 1997, og det er rart vi ikke har kommet på dette tidligere, sa Volden

Etter den offisielle åpningen fikk vi en

Tore Strømøy åpner norsk UFO-senter.

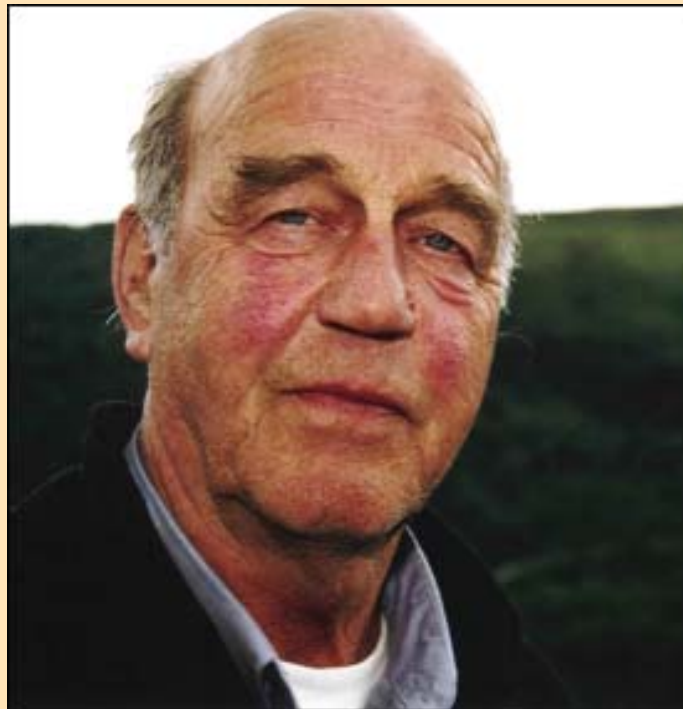
guidet omvisning gjennom utstillingen nede i kjelleren på Norsk UFO-senter. Lokale er tilknyttet Vertshuset Kjempeplassen (som nå har skiftet navn) og utgjør første

Planskisse over NUFOS eksteriør og interiør. Slik vil Norsk UFO-senter se ut ferdig utbygd.

Erling Strand i Prosjekt Hessdalen.

Bjarne Lillevold har sett UFO i Hessdalen hele 58 ganger.

trinn i etableringen av det hittil eneste senteret i sitt slag i Europa. Første etasje inneholder kaféen Luna.

Spennning og mystikk særpreger lokalene der vi fikk en innføring i hva man vet om Hessdals-fenomenet. Flere av observasjonene som er gjort i Hessdalen kan de besøkende få ta del i gjennom tekst og bilder. Direkte Internett-tilkobling gir publikum muligheten til å se på de siste alarmbildene fra den automatiske målestasjonen (AMS) som Prosjekt Hessdalen driver inne i Hessdalen. Den har de siste fire årene bevist at det ikke bare er tullinger og fulle folk som ser UFO i bygda. Alle som er tilknyttet Internett kan forøvrig se UFO-fenomener i Hessdalen fra Prosjekt Hessdalen sin hjemmeside.

Vi fikk også se en film der blant annet Ruth Mary Moe og Bjarne Lillevold fortalte om noen av sine observasjoner, et intervju med Erling Strand i Prosjekt Hessdalen, og et filminnslag fra det italienske forskerteamet som har besøkt Hessdalen flere ganger, senest i fjor sommer.

Til slutt, etter en spennende omvisning var det godt å kunne nyte en god kopp kafé

fe oppe i Kafé Luna, og la inntrykkene synke.

Midt i smørøyet

Norsk UFO-senter er et selskap bestående av Holtålen Kommune og private investorer som har tro på senteret som turistmagnet. Ikke så rart, når dette er et område hvor det gjøres flest UFO-observasjoner i verden. Første året er det håp om at 38.000 personer vil besøke senteret, som ligger like ved riksveg 30, 120 kilometer sør for Trondheim og 30 kilometer nord for Røros.

Det eksisterer planer om å bygge ut senteret ytterligere, det skal da blant annet inneholde en multimediasal. Fullt utbygd vil senteret koste 12.5 millioner kroner.

Forsker Erling Strand ved Høgskolen i Østfold har stor tro på at Norsk UFO-senter vil bli en suksess, og at dette kan være en arena for videre forskning på de lysfenomenene som viser seg i Hessdalen. Han mener senteret kan bli en internasjonal møteplass for forskere fra hele verden.

Bygdefolket har også tro på UFO-senteret, fordi det ligger midt i smørøyet med hensyn til UFO-observasjoner. En ung år-

UFO-senteret er også synlig om natten.

bygding har nylig stolt uttalt at han syntes det nå var tøft å komme fra Holtålen kommune, noe som ikke var tilfelle for bare noen få måneder siden.

UFO-NORGE ønsker Norsk UFO-senter lykke til i tiden som kommer. □

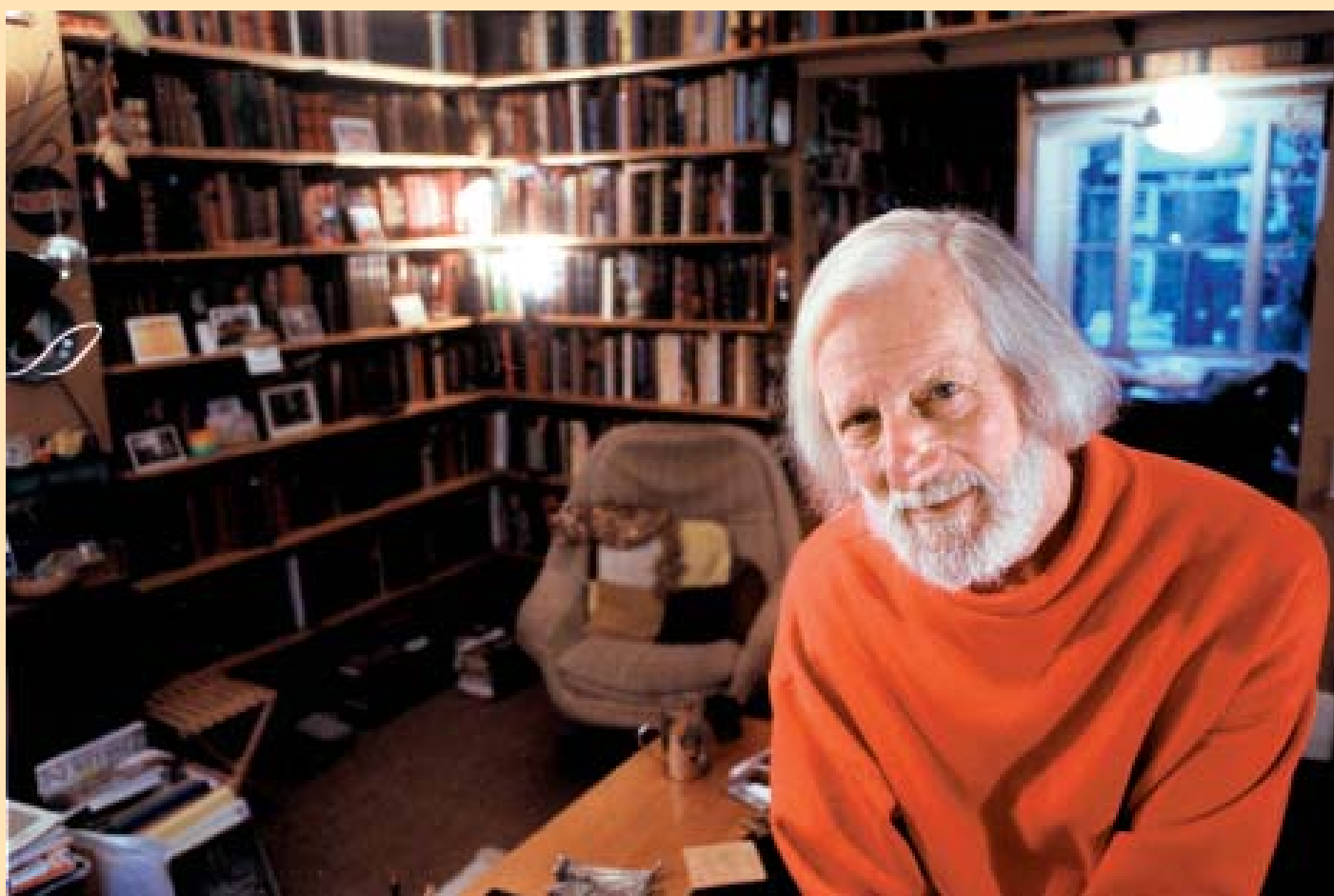
Hilary Evans, 73, er en av verdens ledende UFO-etterforskere. I omkring 40 år har han studert de merkelige fenomenene som kalles UFO, åpenbaringer og visjoner. UFO-Aktuelt traff ham i hans hjem i London.

Evans søker svarene i menneskets indre

Av Clas Svahn

Vi traff hverandre i utkanten av London i en stor, luftig bygning som en gang var Folkets hus. Her befinner det seg vakre bøker fra flere århundrer sammen med et par millioner bilder ordnet i arkivskap. Innbundne årganger av Punch, Illustra-

ted London News, L'illustration og mengder med andre illustrerte tidsskrifter står på rekke og rad. Her, i Mary Evans Picture Library, holder Hilary Evans til, engelsk ufolog og mysterieforsker.

Blant bøkene sine. Hilary Evans' store bibliotek er imponerende. Her finns bøker om UFO, mysterier og spøkelser fra flere hundre år tilbake i tiden. Foto: Clas Svahn

Hilary Evans har skrevet en rekke bøker om UFO, spøkelser og ulike former for visjoner. For ham har disse fenomenene felles røtter og han ser tydelige koblinger mellom menneskenes indre liv og den ytre virkelighet som vi synes å oppleve. I sitt arbeide lærte han tidlig å elske bøker, noe som ikke kan unngå en tilfeldig besøkende. Hjemme i boligen, 10 minutters kjøring fra bildearkivet fylles flere rom med bøker og tidsskrifter. Mange av dem sjeldne opplag som

i dag er svært vanskelig å få tak i.

- Når jeg var seksten ble jeg sendt til Universitetet i Cambridge for å utdanne meg og det var første gang jeg reiste bort på egenhånd, forteller han. Nå fikk jeg ikke det stipendet som jeg søkte på så i stedet benyttet jeg pengene som jeg hadde fått med meg fra mine foreldre til noe som jeg allerede den gang visste var den beste måten å bruke dem på – å kjøpe bøker!

- Jeg gikk til en bokhandel og kjøpte en

masse pocketbøker og ettersom jeg allerede da var en seriøs ung mann ble det bøker om symfonier, jazzens historie og lignende emner. Og en bok om menneskenes personlighet, "Personality of man" het den. Da jeg åpnet den møtte jeg en verden som verden mine foreldre eller lærere hadde fortalt meg om. Boken handlet om det paranormales underlige verden. I dag kjenner alle barn til hekser, trollmenn og annet magisk, men den gang snakket man ikke om slikt.

Det jeg fikk vite i boken var noe som barn ikke skulle kjenne til.

Søker UFO-fenomenets røtter

Sine nyvunne kunnskaper benyttet den unge Hilary til å søke om medlemskap i det ærverdige Society for psychical research, en sammenslutning av distingverte gentlemen med en felles interesse for det paranormale.

- Og de godtok meg. Da var jeg lykkelig uvitende om at de var glade for hvilket som helst medlem! Jeg gikk på møtene, fikk noen nye venner og sjelsfrender, men jeg har aldri utført særlig mange undersøkelser.

I sine bøker søker Hilary Evans etter røttene til den store allmenne interessen for UFOer og flygende tallerkener som vokste frem i løpet av 50-tallet. Spørsmålet om hvorfor mennesker tror at de ser fremmede romskip og har møtt deres besetning fascinerer ham. Interessen har satt sine spor i Mary Evans Picture Librarys samlinger der tidlige bilder av insektslignende mønstre, romhelter og farkoster, ikke ulike senere tiders moderskip og tallerkener, lyser fargerikt fra sidene i 30-årenes amerikanske science-fiction magasiner.

Men røttene går dypere enn som så. For Hilary Evans er forskjellen mellom Moses' møte med Gud på Sinai-berget, visjoner av jomfru Maria og Whitley Striebers soveromsbesøkende på 1980-tallet kun av sosial karakter. Det er selve møtet som er avgjørende og den påvirkning dette får på personens fortsatte liv, ikke så mye hva som er årsaken bak opplevelsen.

"Kan det være slik at det bare er dette som er den primære meningen med hendelsen, ikke bare en sekundær sideeffekt?", spør han retorisk i sin bok *From Other Worlds*.

For Hilary Evans er det tydelig at det er den subjektive opplevelsen som er det springende punkt, ikke nødvendigvis de "objektive" bevis som ufologene som oftest spør etter. Å søke svarene i romskip eller besøkende av kjøtt og blod tror han ikke leder noe sted hen. Søkelyset bør i stedet rettes mot vårt eget indre. Om dette skriver han i alle sine bøker.

- Jeg har alltid villet skrive om disse fenomenene og jeg begynte med å samle på bøker lenge før jeg overhodet skrev noe. Jeg husker hvordan jeg kjøpte Adamskis bøker, ettersom jeg forstod at hvis det som stod i dem var sant ville et førsteopplag av Adamskis *Flying Saucers have Landed* bli temmelig verdifullt en dag. Og om det ikke er sant så kommer førsteopplaget likevel til å bli svært verdifullt! Uansett er det av største interesse. Jeg har fremdeles boken.

- På den tiden var jeg mer en iakttaker

av hva som hendte på UFO-området og ikke noen deltaker. Hva som virkelig startet min aktive interesse var på begynnelsen av 80-tallet da en person annonserte at han ville arrangere et symposium i Salzburg i Østerrike.

Konferansen var kun for innbudte gjester, kanskje et tjuetall. Jeg deltok med en presentasjon om ombordtagninger, et fenomen som akkurat da hadde begynt å gripe om seg. Det var min første offentlige opptreden. Der innså jeg at det var mulig å treffe mennesker som var rimelig skeptiske, men som samtidig innså at det fantes noe som var verdt å kikke nærmere på. Dette ble mitt første møte med mennesker som hadde samme oppfatninger og innstilling som jeg. Senere begynte jeg å skrive, blant annet for tidsskrifter som *Fortean Times* og etablerte meg som en "ikke helt overbevist" og "ikke helt skeptisk" person. Det er i alle fall slik som jeg håper at mennesker ser på meg. Jeg har greid å holde meg på god fot med Jerry Clarke for eksempel, noe som ikke er særlig lett. Å holde god kontakt med mennesker selv om man ikke deler deres syn kan bare være en fordel; gjør man seg til uvenn med dem får man ikke vite noe.

” Jeg lærte meg mye om den menneskelige natur

Et avgjørende øyeblikk for hvordan Hilary Evans skulle komme til å nærme seg UFO-fenomenet inntraff da redaktøren for tidsskriftet *The Unexplained*, Peter Brookesmith, bad ham om å reise til Wales for å undersøke en serie UFO-rapporter som hadde kommet inn fra området. Da Hilary Evans kom til stedet gav han seg allerede første kvelden raskt i vei til et av vitnene. På dette stedet skulle en hel gruppe skoleelever ha sett en "flygende tallerken" lande bak skolen.

Noe var galt

- Så snart jeg så stedet innså jeg at noe var veldig, veldig galt. I sin rapport hadde etterforskeren beskrevet stedet som et jorde bak skolen – hvilket det også var. Men hva han ikke skrev var at jorde lå i en hesteskoformet dal med fjell på tre sider med hus på toppen. Det fantes altså mennesker som i løpet av alle de fire timene som observasjonen varte, kunne se ned på det stedet der den flygende tallerkenen skulle ha stått. Det burde ha vært massevis av vitner!

- Jeg var ganske skeptisk allerede før jeg kom dit og da jeg fikk se stedet ble mine mistanker ytterligere forsterket. Og da innså jeg hvem jeg burde være skeptisk mot: Etterforskerne. Faktum var at hele min re-

etterforskning av saken, da jeg fulgte i de tidligere etterforskeres spor, ble en skikkelig vekker for meg.

- For eksempel traff jeg på et meget viktig vitne, som da jeg snakket med ham viste seg å ikke ha sett noe og som dessuten var svært skeptisk til hele historien. Men nabo hans hadde sett objektet. I rapporten ble kun de personene presentert som hadde sett noe, men ikke ett ord om dem som intet hadde sett. Det virket som om etterforskerne ikke i det hele tatt hadde brydd seg med å banke på hos nærmeste nabo for å se om flere kunne styrke historien. Det hele var svært dårlig utført.

- Dette var min første egen-undersøkelse, jeg var der i tre dager og intervjuet alle øyenvitnene. Jeg snakket også med en av etterforskerne. Han var en meget sjarmerende og trivelig mann som bød på te og fortalte hvordan han nå hadde sett lyset og holdt på å ødelegge alt sitt UFO-materiale. Han bar det ut til baksiden av huset og tente på, og mens han så hvordan røyken steg opp mot himmelen så han hvordan den formet seg som et spørsmålstegn. Det var djevelen.

- Jeg lærte meg mye om den menneskelige natur på denne reisen og at det første jeg burde være mistenksom overfor når jeg leste om en sak var etterforskerne.

Usannsynlig historie

Etter dette første møtet har Hilary Evans truffet mange etterforskere og intervjuet mange observatører. Møtene har lært ham at menneskene er et komplisert vesen med mulighet for å leve på "to nivåer". Et eksempel er den amerikanske ombordtakningsetterforskeren og kunstneren Budd Hopkins.

- Han er en sjarmerende, intelligent og trivelig kar. Men samtidig tror han på saker som er rent søppel. Sånt som intet intelligent menneske kan tro på. Da jeg leste hans bok *Witnessed* om en kvinne som ble tatt om bord midt på Manhattan, forsøkte jeg å være helt objektiv og ta den for hva den var. Mens jeg leste tok jeg notater, hvilket jeg ofte gjør når jeg leser en bok. Da jeg hadde lest ut boken ble jeg nærmest sjokkert over at noen med hans intellektuelle kapasitet kunne tro på en så urimelig historie.

- Før jeg traff Budd Hopkins spurte jeg meg selv om det dreiet seg om en bløffmaker som bare forsøkte å gjøre penger på slike historier eller om det dreiet seg om en person som virkelig trodde på det han skrev. Jeg var forberedt på å betegne ham som en sjarlatan. Men i det jeg møtte ham oppdaget jeg at han var helt ærlig, sier Evans. ►

I bildearkivet. Bak Mary Evans Picture Library står Hilary og hans kone Mary. De vakre lokalene i to etasjer er fylt med millioner av bilder og bøker.

Foto: Clas Svahn

Problemet ligger på et annet plan, ifølge Hilary Evans. Det handler om ubevisst manipulasjon og evnen til å leve et slags dobbeltliv. Samme kritikk retter han mot forfatteren Whitley Strieber. I reklamen for hans første bok *Communion* (på norsk "Nærkontakt") sto det at han hadde blitt undersøkt av en psykolog og funnet å være "helt i balanse og normal". En påstand som ikke imponerer Hilary Evans: "Det holder med å lese bøkene hans for å forstå at mannen ikke på noen måte er i balanse. Han er en svært, svært forstyrret mann."

For Hilary Evans er det tydelig hvordan etterforskerne ofte manipulerer vitnene og hvordan de senere forsvarer deres påstander *in absurdum*.

Både Budd Hopkins og Whitley Strieber har hatt sterkt innflytelse på UFO-bevegelsen i USA og spørsmålet om hvordan UFO-fenomenet oppleves.

- Det behøver ikke være spesielt skadelig. Men det finnes saker, som jeg har støtt på, der mennesker har begått drap eller selvmord på grunn av sine overbevisninger. Man kan altså drive en følsom person til å myrde eller begå selvmord. Men jeg tror ikke at det er unikt for UFO-bevegelsen, enhver guru som starter en ny religion, sekt eller trossystem er kapabel til å påvirke en følsom person på denne måten. Så jeg kan ikke klandre Hopkins eller Strieber for det. Men hva jeg anklager dem for er å være intellektuelt uredelige.

Ingen penger er innblandet

- La meg fortelle en historie, ganske triviell, men som betydde mye for meg. En dag kom en mann til vårt bildearkiv og ba om å få se hvilke bilder vi hadde av UFOer. Han

kom fra New Zealand og var på vei rundt i verden. Vi kjente ikke hverandre på noen måte. Nåvel, han var en trivelig mann og vi kom til å diskutere UFO-fenomenet mens vi drakk en kopp kaffe. "Vet du, en gang fotograferte jeg et UFO", sa mannen plutselig og begynte å fortelle hvordan det hadde gått til. Etter en stund stakk han hånden ned i lommen og tok fram en kopi av et bilde, som jeg kjøpte av ham for en svært lav sum. Det var helt klart at han ikke tjen-te penger på sin historie, det jeg hadde betalt var så lite, og han fortalte om hendelsen på en troverdig måte. Men problemet var at jeg kjente bildet igjen og traff senere på det i et tidsskrift når jeg forsøkte å identifisere det. Det hadde vært publisert i USA mange år før mannen viste det til meg.

- På en eller annen måte hadde mannen lyktes i å få tak i et fargefoto, for bildet i tidsskriftet var i svart-hvitt, og fortalte en historie med dato, tid og alle detaljer. Hva i helsike er det som foregår? Spurte jeg meg selv. Min konklusjon er at halve mannen virkelig tror at han har tatt det bildet, mens hans underbevissthet, som visste at det ikke var sant, holdt tett ettersom det å fortelle en historie gjorde mannen lykkelig.

- Jeg tror at alle disse menneskene, Hopkins og Strieber inkludert, fungerer som denne mannen. De lever på to plan.

Gammel tanke om besøk

Hilary Evans mener at dette ikke er noe nytt for vår tid. Fortellingene har jo alltid vært der, på samme måte som dem som forteller dem. Men fortellingene har fått mye større gjennomslagskraft. Informasjonen spres fortere ved hjelp av Internett – men også ved hjelp av bøker.

- Tenk bare at en bok som *Communion* ble en bestselger, det hadde den aldri kunnet bli for 100 år siden.

Tanken på besøk utenfra er en myte som alltid har eksistert i folks underbevissthet. Noe som skulle kunne hende når som helst, mener Hilary Evans. Men det er blitt mye mer virkelig i takt med vår egen utforskning av rommet. Man kan si at fra det tidspunktet ballongen ble oppfunnet, så har denne tanken gradvis blitt mer konkret. Når mennesket selv kunne bevege seg gjennom luften ble idéen om at andre også kunne gjøre det mer troverdig. Med tiden kunne man treffe på fantasi-historier i populære tidsskrifter der disse idéene ble ført fram. De fikk rett og slett feste i vanlige folks tankeverden og ikke bare noe som akademikere viet seg til.

- Hvis man ser i *Strand Magazine* eller et annet tidsskrift fra 1890-tallet, er de fulle av fantasi-fiksjoner, vidunderlige fortellinger, svært tankevekkende. Etter Første verdenskrig kommer siden formelig en eksplosjon av science fiction-tidsskrifter samt alle disse vidunderlige amerikanske pulp-heftene. De var så fulle av idéer! Her treffer man på råmaterialet til det kommende UFO-hysteriet.

- Det er jo lett å være skeptisk når noen mennesker påstår å ha sett jomfru Maria og det er lett å være skeptisk til historien om Linda Napolitano som blir bortført av utenomjordiske på Manhattan. Men når man får disse masseobservasjonene av luftskip med hundretalls om ikke tusentalls vitner, som ikke har noe å tjene på sine fortellinger og som virkelig tror at de har sett et fantomluftskip, da må man stille seg spørsmålet: Hva er det egentlig som skjer? For jeg tror ikke det råder den minste tvil om at de luftskipene aldri var der. Blant den store majoriteten av hendelser så fantes det ganske enkelt ingen fartøyer å se. Likevel får vi detaljerte beskrivelser fra forbløffede observatører. Alle troverdige.

Det er viktig å ikke betrakte UFO-fenomenet som en isolert foreteelse, ifølge Hilary Evans. Man må jevnføre det med åpenbaringer, visjoner, rapporter om spøkelser og annet der mennesker har sett vesener av ulike slag. "De fremstår som virkelige og er alle en manifestasjon av en og samme sak", sier han:

- Min konklusjon er at spøkelser eksisterer. Å tro noe annet krever at man ser bort fra de bevisene som finnes. Men hva man mener med at spøkelser eksisterer er en annen sak. Jeg tror at svarene må søkes dypt inne i menneskets egen psyke.

Det finnes mange hendelser som vanskelig kan forklares og som får Hilary Evans til å gruble på hva som ligger bak opplevel-

sene. Som eksempel forteller han om en mann som arbeidet i en kirke og som døde. Under høymessen uken etterpå ble han sett av tre uavhengige personer, fra tre ulike vinkler, på den plassen i kirken han vanligvis pleide å stå. De tre kunne også se ham i ulikt perspektiv.

- Hvordan er det mulig at alle disse tre hallusinerte om det samme – hvilket de i egentlig forstand også gjorde? Noe må ha fått dem til å se mannen. Kanskje var det slik at den døde utløste denne opplevelsen. Men var han virkelig der? Det er ikke på noen måte sikkert.

- Jeg tror egentlig ikke på det overnaturlige, men jeg tror at det kan skje ting som vi i dag ikke kan forklare.

To store hindere

Hva anser han da for å være det vanskeligste å arbeide med når det gjelder paranormale fenomener og UFO-rapporter?

- Det endelige og mest kompliserte problemet er hva fenomenene egentlig er. Men før vi kommer fram til det spørsmålet må vi ta oss forbi to hindere. Det første er vanligvis etterforskeren. Det er ikke alltid så lett, som vi nylig har sett. Siden står du igjen med vitnet. Hvem er egentlig disse menneskene?

- En gang møtte jeg en dame i Canada som fortalte meg hvordan hun traff utenomjordiske hver kveld. De kom inn på kjøkkenet hennes og fortalte hva de hadde gjort i løpet av dagen; de hadde arbeidet med den meksikanske regjeringen for å finne frem til et botemiddel mot kreft.

Denne kvinnen var velkledd, intelligent, trivelig og kunne gå på butikken for å kjøpe mat eller kjøre bil og alt annet som vanlige mennesker gjør. Hva hun ikke fikk til var å fortelle en troverdig historie. Hva er det som får mennesker til å akseptere slike fantasier og gjøre dem til en del av sitt liv? For meg er dette det største problemet når det gjelder det paranormale.

Psykodramaer

For Hilary Evans står det klart at vår egen underbevissthet er i stand til å skape psykodramaer, som i sin konsekvens sørger for å gi den angjeldende person en mulighet for å ta kontroll over sitt eget liv. For dem som innser at det handler om en indre virkelighet kan noe godt komme ut av disse opplevelsene. For andre kan de skape store problemer.

En del av signalene som starter disse opplevelsene kommer innenfra oss selv mens andre signaler kommer utenfra. Som eksempel på det siste nevner Hilary Evans rapporter om stedbundne spøkelser som dukker opp på en viss plass, for ulike mennes-

ker, under forskjellige omstendigheter og i løpet av en lengre periode – kanskje flere år.

” Min konklusjon er at spøkelser eksisterer

- Så vidt jeg forstår må det i de tilfellene dreie seg om noe som rent objektivt virkelig er der. Men i hvilken form?

Til hjelp i sin jakt på svarene har Hilary Evans sitt og konen Marys fantastiske bildearkiv. Et arkiv som siden 1964 har vokset frem på bakgrunn av parets egen interesse for det uvanlige, usannsynlige og ukjente. De pengene man får inn på salg til aviser, magasiner og bøker, anvendes til å kjøpe inn flere gamle bøker og bilder. Og de kjøper bare materiale som de virkelig bryr seg om.

- Jeg tror det finnes noe å oppdage blant alt dette. Noe foregår som vi ikke har svart på akkurat nå. Jeg tror ikke at det dreier seg om flygende tallerkener fra det ytre rom, men noe er det og det er verdt å undersøke, sier Hilary Evans før vi tar farvel.

- Vi står overfor et fenomen som inneholder informasjon som kan bety et gjennombrudd for den måten vi i dag ser på den menneskelige personligheten. I dette ligger utfordringen. □

Kilde:

UFO-Aktuelt, nr. 1 2002

Oversettelse:

Mentz Kaarbo

Diskutér UFO på no.kultur.folklore.ufo

Evans, Hilary (1929-)

Britisk UFO-etterforsker og forfatter, født i Shrewsbury og bor nå i Lewisham utenfor London. Evans er sammen med sin kone Mary, eiere av Mary Evans Picture Library, som har spesialisert seg på bilder og illustrasjoner som dokumenterer fortiden. Bildearkivet ble grunnlagt i 1964 og har i dag (2001) omkring 20 ansatte og inneholder flere millioner bilder. Evans er en av de fremste talspersoner for en psykososial forklaringsmodell for UFO-fenomenet og har blant annet skrevet bøkene *UFOs. The Greatest Mystery* (1979), *The Evidence for UFOs* (1983) *Visions, Apparitions, Alien Visitors* (1984), *Gods, Spirits, Cosmic Guardians* (1987), *Alternative States* (1989), *Almanac of the Uncanny* (1995) og *From other worlds: The truth behind aliens, abductions, UFOs and the paranormal* (1998). Sammen med John Spencer har han vært redaktør for bøkene *UFOs 1947-1987* (1988) og *Phenomenon* (1988) og i samarbeid med Dennis Stacy *UFOs: 1947-1997* (1998).

Fra: *UFO från A til Ö* (UFO-Sverige 2002)

Hilary Evans har også samarbeidet med UFO-NORGE. Artikkelserien UFO – i luften eller hodet? var spesialskrevet for dette tidsskrift tidlig på 80-tallet. Evans fungerte også som oversetter/konsulent for Nordic UFO Newsletter (senere UFO-Norway News) i en årrekke. Han har vært flere ganger i Norge de siste 20 årene; senest som deltaker på Project Hessdalen Workshop i 1994.

MDK

UFO-materiell fra UFO-Norge

Her gjelder det å være kjappe, for beholdningen vår minker!

Däniken: Budskapet fra Nazca 150,-

Boken forteller om Nazcasletten i Peru. Hva ønsket forfedrene våre å formidle med disse merkelige tegningene? Hadde de en hensikt med det de lagde, og er den fremdeles aktuell i dag? Forfatteren forteller her om sine siste oppdagelser og konkluderer med at det vi hittil har blitt servert om Nazcas mysterier, er oppspinn. Nye fargefotografier avdekker linjer og figurer som ikke tidligere er blitt omtalt.

On This Day in UFO History 50,-

67-siders hefte med en UFO-historie for hver dag i året.

Willy Ustad: Roswell-mysteriet 150,-

På TV kunne man for en tid siden se hvordan humanoider - det man mener er vesener fra en fremmed klode - ble operert av amerikanske forskere i all hemmelighet. Dette skal ha foregått rundt 1947 etter at et ukjent fartøy angivelig styrtet nær den lille byen Roswell i New Mexico.

Forfatteren, som bl.a. har bakgrunn som kaptein i forsvaret, ser her på Roswell-mysteriet og analyserer det som hendte. Var det et amerikansk - eller russisk - prøvefly? Var det en UFO fra en fjern planet? Eller var det en værballong?

Mye kan tyde på at det virkelig var en UFO som styrtet i Roswell, og at det er kunnskaper fra denne som ligger til grunn for de merkelige flygende gjenstandene som testes i dypeste hemmelighet over USAs best bevoktede prøveområde - High Security Test Area S4 i Nevadaørkenen - helt fram til i dag.

U.S. Air Force gikk fort ut med en dekkhistorie, men var det rett og slett for å skjule

at amerikanerne drev med utprøving av hemmelige flytyper? Eller at man ville skjule at man hadde funnet en UFO og noen humanoider? Forfatteren forteller i detalj hvordan forsvaret kan konstruere dekkhistorier og dermed kan fjerne en sak fra arkiver. Spennende som en roman, og med mange opplysninger som gjør deg selv i stand til å gjøre deg opp en mening om gåten i Roswell. Boken er innbundet.

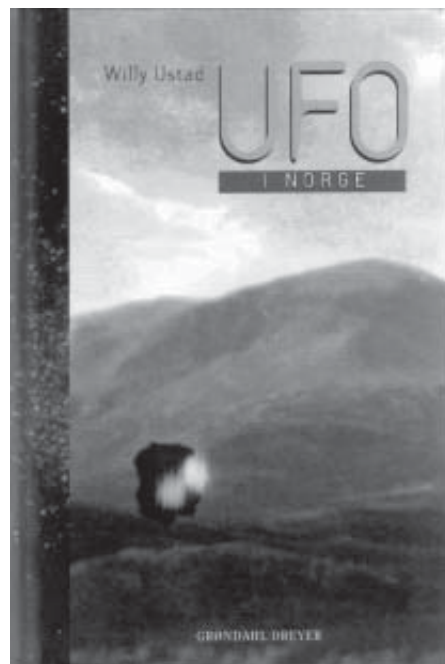

Willy Ustad: **UFO i Norge** 180,-

I tett samarbeid med organisasjonen UFO-Norge har forfatteren Willy Ustad skrevet om UFO-observasjoner fra 1500-tallet til i dag over hele landet. UFO er forkortelse for «uidentifisert flygende objekt». Norge har svært mange fysiske spor etter UFOer i forhold til hva man har funnet i andre land. Norske og utenlandske forskere har lenge undersøkt de gåtefulle lysfenomenene i Hessdalen, foreløpig uten å finne noen forklaring. Flere nordmenn sier at de er tatt med ombord i UFO-fartøyer. Mange har møtt merkelige skapninger som de hevder kommer fra en UFO.

UFOer er sett utallige ganger av både prester, politifolk, flyvere og yrkesmilitære - alle det man vil kalle troverdige personer. Men hva er det de har sett? Kommer UFOene

fra andre planeter, er de hemmelige våpen, fri fantasi eller rett og slett naturfenomener? Forfatteren presenterer en del forklaringsmodeller, og forteller hvilke feilkilder man skal være oppmerksom på hvis man skulle se et merkelig objekt på himmelen. Boken er innbundet.

Tidligere årganger av «UFO». 150,-

Vi sender ut årganger av bladene så lenge de varer.

Årgang 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, og 2001 er komplette.

Årgang 1996 består av nr.1 og nr.3/4 - nr.2/1996 er utsolgt.

Alle priser pluss porto evt. oppkrav

UFO-Norge
Bygdøy Allé 117B
0273 Oslo
Tlf: 22549949 / 99031699

bestilling@ufo.no
Giro: 2470 17 11390

To passasjerfly sporløst forsvunnet i Bermudatriangelet

– men hvor mystisk var det egentlig?

Av Willy Ustad

Bermudatriangelet er blitt et slags ”magisk ord”. Men når vi gransker forsvinningen av to store passasjerfly i dette området, aner vi en naturlig forklaring.

Omrisset av en skandale

Flyene hadde en merkelig forhistorie. I 1944 ga det engelske Luftfartsministeriet flyfabrikanten A V Roe en spesifikasjon for et passasjerfly som skulle kunne bære 60 passasjerer i 375 kilometers fart over Atlanteren, i 25 000 fots høyde. Flytypen skulle brukes av Imperial Airways. Engelsk luftfart var så sentralstyrt på denne tiden at A V Roe ikke fikk lov til å kommunisere direkte med den påtenkte kunden – alt skulle gå via Luftfartsministeriet!

Alt i november 1944 bestilte Luftfartsministeriet 12 fly og ga typen navnet Avro Tudor. Prototypen fløy første gang i juni 1945. Nå hadde Imperial Airways gått sammen med British Airways og het BOAC.

Så viste det seg at Luftfartsministeriet aldri hadde konsultert flyselskapet om hvilke krav det selv stilte! Og først nå ble det klart at Avro Tudor type 1 ikke kunne krysse Atlanteren med mer enn 12 passasjerer ombord. Avro gikk med på å omkonstruere flyet, blant annet ved å forlenge skroget med 6 fot. I mars 1946 fløy den forlengede versjonen som kunne bære 28 passasjerer over Atlanteren, men nå hadde Lockheed kommet med sin Constellation 049 og Douglas med sin DC-6, og begge var mer moderne konstruksjoner enn Tudor.

Og på sommeren 1946 falt Avro Tudor totalt igjennom i testene under tropiske forhold, som ble gjennomført i Nairobi. BOAC erklærte flyet helt uegnet for rutene på Afrika og India, og fullstendig uegnet for Atlanterhavsrutene. Av samme grunn ville heller ikke australske Qantas eller sørafrikanske South African Airlines ha flytypen. Vrakingen av flyet ble fullstendig da typens konstruktør Roy Chadwick og Avros testflyger Bill Thorn styrtet ned og omkom mens de testet en Tudor.

Inn på scenen: British South American Airways

BOAC fløy altså amerikansk, men BSAAAs sjef Don Bennet, tidligere sjef for “the Pathfinder Force” under krigen, var fast bestemt på å fly britisk. Og Avro Tudor-flyene var på tilbud. Nå skjedde det merkelige at BSAA først kjøpte flyene, og først etterpå fløy Bennet personlig ett av dem til Jamaica for å foreta sin egen tropetest.

Allerede på turen dit holdt det på å gå galt. Flyet fikk ikke bensin fra alle tankene. Man greide å nå Gander, der de oppdaget at en stoppkran til en av tankene var stengt. Det fantes ingen indikator som kunne fortelle det, kranen var usynlig under preflight-sjekk – og den kunne bare nås utenfra, når flyet var på bakken. Men på Jamaica godkjente Bennet flyet for tropeforhold, og hans prestisje som Air Vice Marshall under krigen gjorde nok sitt til at ingen protesterte. Men var det slik at den erfarne – og dristige – krigsflygeren godtok og kunne hanskens med ting som var ”over grensen” for andre?

Mange tvil hos flygerne

Dette store, foremotors flyet var svært følsomt for sidevind under start og landing. Med full last var tyngdepunktet ofte nøyaktig så langt bak som typegodkjenningen i det hele tatt tillot. Dette betyr nødvendigvis at steilehastigheten varierte mer med lasten enn på andre fly. Kabinvarmen sviktet ofte, slik at flygeren måtte foreta en rask nedstigning fra marsjhøyde til en høyde der passasjerene ikke frøs fordervet – ofte fra 25 000 ned til 2000 fot. Under dette var det vanskelig å hindre at maksimal tillatt fart ble overskredet, noe som er en ekstra belastning på skrog og vinger. Det kunne oppstå kraftig ising i den siste fasen av manøvreren, fordi flyskrog og vinger ikke fikk tid til å varmes opp suksessivt men kom iskaldt ned i fuktigere luft. tudor bød også

på navigasjonsproblemer fordi flyet ikke hadde en ”astrodome”, altså en klar plexiglasskuppel der man kunne bruke seksantanten uhindret. Over åpent hav var dette problematisk, fordi sol- og stjern navigasjon ennå var et nødvendig tillegg til kompass og radiopeiling ved lange flyginger over åpent hav.

Første forsvinning

27. januar 1948 tok Avro Tudor G-AHNP Star Tiger av fra Heathrow for Bermuda, via Lisboa og Azorene. *Allerede på det første strekket sviktet kabinvarmen, flyet fikk et motorproblem og det kompliserte gyrokompasset streiket.* Motor- og kompassproblemet ble ordnet på i Lisboa, men kabinvarmen sviktet på ny på vei til Azorene. Star Tiger rapporterte ingenting spesielt på det siste lange strekket mot Bermuda, bare at de cruisset i 2000 fots høyde for å unngå sterk motvind i større høyde. Flyet var 200 kilometer fra Bermuda da man hørte fra det for siste gang.

En leteaksjon med fly fant ingenting, ikke engang vrakgods.

I England krevde ministeren for sivil luftfart flyforbud for Avro Tudor. BSAAAs sjef Don Bennet protesterte og hevdet at det ikke fantes noe bevis for feil ved flytypen, mens styret i BSAA var enige med ministeren. Etter en voldsom krangel forlot Bennet BSAA og startet sitt eget selskap Airflight, som fløy Tudorfly bl.a. til Berlin.

Star Ariel forsvinner

En undersøkelse av Tudors flyegenskaper fant ingen spesielt farlige symptomer, og BSAA gjenopptok havflygingene med typen. I januar 1949 forsvant Avro Tudor G-AGRE Star Ariel sporløst, etter å ha tatt av fra Bermuda for en flyging til Nassau.

BSAA måtte trekke hele flåten sin fra passasjertrafikk igjen, og det ble slutten for selskapet. Bennet nektet fortsatt å tro at flyet hadde noen alvorlig defekt, men myndig-

hetene krevde nå en del endringer. Tudor-flyene som tilhørte hans selskap ble ombygget igjen, for de kortere europeiske rutene. Med mindre drivstofflast og flere seter ble de nå godkjent for hele 78 passasjerer.

Ett av dem steilet under innflyging for landing på en kort rullebane og styrtet med 75 passasjerer og 5 besetningsmedlemmer ombord. Alle omkom. De siste flyene av typen endte alle hos Freddie Laker, som bygget dem fullstendig om ennå en gang og utrustet dem på ny. Ombyggingen var så total at de fikk et nytt navn – Supertrader.

Nesten altfor forklarlig?

Det er kanskje urett å si at Avro tudor hadde direkte konstruksjonsfeil. Men det var en typisk ta hva du har-løsning, bl.a. hadde det understell med halehjul, direkte arvet fra Avro Lincoln, som igjen var en frakt- og passasjerverson av Avro Lancaster. Noen flyskribenter mener at forlengelsen av skroget ved en "plugg" bakom vingene påvirket steile-egenskapene negativt fordi flyet lett ble baktungt.

Når vi ser på de negative sidene som flygerne selv trakk fram, må det sies at Avro Tudor var et gammelmodig fly, som fikk tas i bruk med alt for mange uløste brukspro-

blemer som under visse omstendigheter kunne føre til brå kriser. Og de to som styrtet i Bermudatriangelet var altså godkjent for tropiske forhold av den som allerede hadde tatt ansvaret ved kjøpet av flytypen, og etter at de store flyselskapene hadde nektet slik godkjenning.

Meg bekjent ble det bygget fjorten Avro Tudor. Av disse styrtet altså fire. Jeg vil ikke spekulere i nøyaktig hva som skjedde med de to flyene som styrtet i Bermudatriangelet, men den beste indikasjonen på at flyets egne problemer førte til ulykkene er kanskje at flytypen fungerte godt først etter Freddie Lakers totale ombygging. □

Boeing vil oppheve gravitasjonen

Av Mentz Kaarbo

Forskere ved verdens største flymaskinprodusent tester kontroversielle teorier for å lage en innretning som kan oppheve gravitasjonen. Men jumbojeter som flyter lydløst i lufta er et stykke unna.

Forskningsresultater fra den russiske forskeren Dr. Yevgeny Podkletnov danner grunnlaget for undersøkelser som Boeing har satt i gang for å utfordre tyngdekraftene. Podkletnov hevder han har utviklet et apparat som fungerer som et skjold mot Jordens hittil tilsynelatende uunngåelige tiltrekningskraft.

Forskerne er mistenksomme

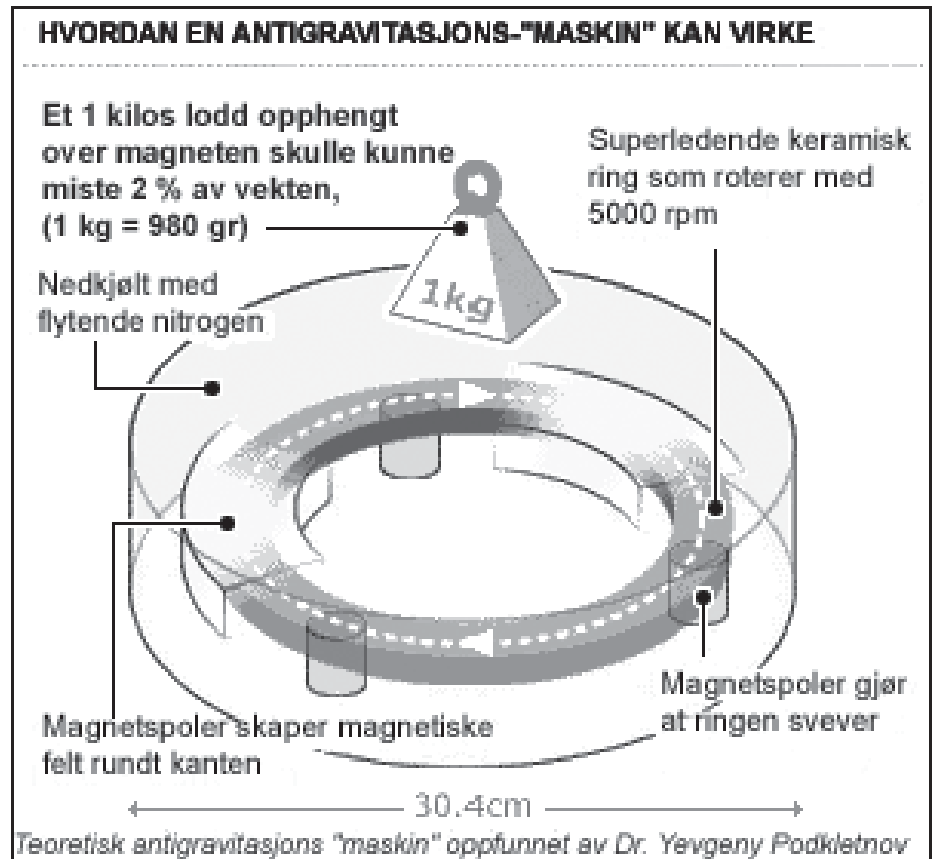
Mange konvensjonelle vitenskapsmenn ser på den russiske forskeren med mistenksomhet. Så langt er det ingen som har klart å reproducere resultatene, og forskere som har undersøkt Podkletnovs rapporter, har sagt at forsøksoppsettene inneholder feil, og at det rett og slett er umulig å oppheve tyngdekraften.

Samtidig har flere høyt profilerte forskningsinstitusjoner prøvd å kopiere eksperimentet - uten hell. Men det ser ut som man gir resultatene en ny sjanse hos Boeing. Hypotesene fremsatt av Podkletnov blir testet i et prosjekt med kodenavnet Project GRASP (Gravity Research for Advanced Space Propulsion - "Gravitasjonsforskning for avansert fremdrift i rommet"), melder BBC. I prosjektet vil man samarbeide med Podkletnov selv.

I et dokument som det anerkjente tidsskriftet Jane's Defence Weekly har fått tak i, blir det uttrykt hva Boeing tror står på spill: "Hvis gravitasjonsmodifisering er virkelig, vil det drastisk endre hele luft- og romfartsindustrien."

GRASPs hensikt er å utforske prinsippet med fremdrift uten drivstoff (som er den mer formelle betegnelsen for antigravitasjon, benyttet av luft- og romfartsindustrien), bestemme hvorvidt Podkletnovs arbeid holder mål, samt undersøke mulige bruksområder for en slik teknologi. Anvendelsesområder kan være oppskytningsystemer for romraketter, kunstig gravitasjon i romfartøyer, fremdrift av fly, samt "drivstoffløs" strømgenerering - såkalt "fri energi".

Men det er også fullt mulig at Podkletnovs arbeid kan føre til konstruksjon av en radikalt ny type våpen. GRASP-dokumentet fokuserer på Podkletnovs påstander om at hans høyenergi-eksperiment, hvor

Prinsippfigen av forsøksoppsettet

han benytter et apparat med betegnelsen "impuls-gravitasjons generator", er i stand til å produsere en "gravitasjons-liknende" energistråle som kan utøve en kraft på 1000 G på vilkårlige objekter - i prinsippet nok energi til at det fordamper, spesielt hvis objektet beveger seg med høy hastighet.

Laboratorieoppsettet har vist at en energistråle 10 cm i diameter hadde evnen til å frastøte objekter én kilometer unna, og at strålen nesten ikke utviste effekttap over distanser på opp til 200 kilometer. Fagfolk uttaler at en slik apparatur skulle kunne tilpasses bruk som anti-satellitt våpen eller som skjold mot interkontinentale ballistiske raketter.

Dette forskningsarbeidet ble utført ved Moskva forskningssenter for kjemi og vitenskap, der Podkletnov nå er tilsatt og oftestliggjort i fjor (2001). Han samarbeidet

med den italienske fysikeren Giovanni Modanese, en annen vitenskapsmann som forsker på eksotiske fysiske fenomener, litt utenom "mainstream" fysikk.

Romskip uten raketter

De fleste forskere vil si at antigravitasjon er umulig. Men dersom man virkelig kan lage skjold mot tyngdekraftene, vil dette bety en omskriving av de mest fundamentale og gjennomprøvde fysiske lovene.

Det ville bety at man kan bygge romskip som ikke trenger raketter for å komme i gang, og fly ville ikke trenge motorer for å holde dem oppe - og de ville kunne være så store som helst.

Forskningsprosjektet ved Boeing foregår ved det topphemmelige Phantom Works i Seattle. Lederen for avdelingen som håndterer de mest sensitive programmene for

Boeing, skal ha uttalt til det anerkjente tidsskriftet *Jane's Defence Weekly* (<http://jdw.janes.com/>) at resultatene fra den russiske forskeren virker gyldige og sannsynlige.

Fram og tilbake med rapporten

Seieren over tyngdekraftene skal ha skjedd første gang under et eksperiment ved Det tekniske universitetet i Tammerfors i Finland i 1992. Selve eksperimentet foregikk som følger: En hurtig roterende superledende keramisk skive blir holdt oppe av kraftige elektromagneter som igjen ligger badet i flytende helium. Eksperimentene til Podkletnov konkluderte at dersom noe blir holdt over denne innretningen, ble de lettere med ca. 2 prosent (se illustrasjon). Dette skulle i teorien tilsi at tyngdekraften har blitt minket over den roterende skiven.

Forskningsrapporten som skulle beskrive resultatet, ble sendt inn til det vitenskapelige tidsskriftet *Physica C*, men trukket tilbake like etter. Det samme skjedde i 1996, da nyheten om rapportens kommende offentliggjøring lakk ut i en artikkel i *Sunday Telegraph*. Rapporten ble trukket tilbake fra tidsskriftet *New Scientist*. Podkletnov opplevde på dette tidspunkt at de fleste innenfor det vitenskapelige miljø trakk hans forskning i tvil. Samtidig ble han støttet av noen få betydelige aktører (se under), som i årenes løp har prøvd å verifisere hans resultater, foreløpig uten hell.

Det er som sagt ikke snakk om fullstendig vektløshet, men en forminsking av tyngdekraften på 2-3 prosent. Det kan kanskje høres latterlig ut - men et Boeing 747 fraktfly kan ta med seg 112 tonn nyttelast, hvilket betyr at en innsparing på 2% utgjør like mye vekt som to gjennomsnitts personbiler. Dermed kan 2% kan utgjøre en betydelig forskjell når det gjelder drivstofforbruk. Dette vil kunne medføre store innsparinger for flyselskapene.

Akademisk familie

Yevgeny Podkletnov ble født inn i en akademisk familie i Sovjetunionen i midten av 50-årene. Faren var vitenskapsmann og professor i St. Petersburg, mens moren tidligere hadde utført medisinsk forskning. Dr. Podkletnov selv fulgte i farens fotspor og gjorde karriere innen vitenskapelig forskning. Han fikk først en grad ved Mendeleev instituttet i Moskva, deretter begynte han å arbeide ved Det russiske vitenskapsakademiet.

I slutten av 80-årene flyttet Podkletnov til Finland for å videreføre sitt forskningsarbeid ved Tammerfors tekniske universitet. Han ble først kjent da han altså påsto å ha utført det vellykkete eksperimentet på noe han kalte "gravitasjonsskjerming" (gravity-shielding).

Prestisjetunge institusjoner forsøker

Også den militære del av den britiske høyteknologiske industrigruppen BAE Sys-

tems jobber med et antigravitasjonsprogram under kodenavnet Project Greenglow. Dette programmet ble startet i mars 2000 blant annet med den hensikt å tiltrekke seg forskere med forskjellig bakgrunn for å utforske fremtidig teknologi med paralleller til det amerikanske Breakthrough Propulsion Physics programmet. Her forskes det på fremdrift uten drivstoff, samt andre eksotiske varianter. (Dette programmet, som er under overoppsyn av den amerikanske romfartsadministrasjonen NASA, er omtalt i tidligere utgaver av dette tidsskrift.)

Det er langt fra sikkert hvor godt disse systemene fungerer i praksis. NASA har også prøvd å utføre Podkletnovs eksperimenter i mer enn tre år, men har enda ikke klart å gjenskape situasjonen hvor tyngdekraften faktisk blir redusert. Et nytt og forbedret oppsett skal etter sigende prøves mot slutten av dette året.

I mellomtiden – inntil man eventuelt får verifisert Podkletnovs oppsiktsvekkende (påståtte) resultater - får vi smøre oss med tålmodighet... □

Kilder:

<http://www.forskning.no/> 31.07.02, samt diverse kilder på Internett, juli 2002.

Midt i planeten: Astronaut lot plageånd se stjerner

En mann som påsto at alle månelandinger var en bløff, fikk seg en rett i planeten av den tidligere astronauten Buzz Aldrin (bildet).

Amerikaneren Buzz Aldrin var en av de første mennesker som satte sine bein på Månen. Han tok det derfor ikke nådig opp da han nylig møtte en mann som påsto at hele månelandingen var en bløff, skriver NTB-DPA-AFP.

Aldrin etterforskes nå av politiet for å ha gitt skeptikeren et skikkelig svingslag i planeten. Den 37 år gamle Bart Sibril har politianmeldt episoden, der den nesten dobbelt så gamle Aldrin slo ham i ansiktet utenfor et luksushotell i Beverly Hills.

Sibril fastholder at han ikke tror Aldrin eller noe annet menneske har vært på månen. Den såkalte første månelandingen i 1969 og alle de senere landingene er en eneste diger mediebløff, påstår han.

– Derfor stilte jeg meg opp utenfor hotellet, der jeg tok tak i Aldrin og ba ham sverge på Bibelen at han virkelig hadde vandret rundt på Månens overflate. Da han nektet, kalte jeg ham en tyv og en svindler, og da dro han til meg, sier en fornærmet Sibril.

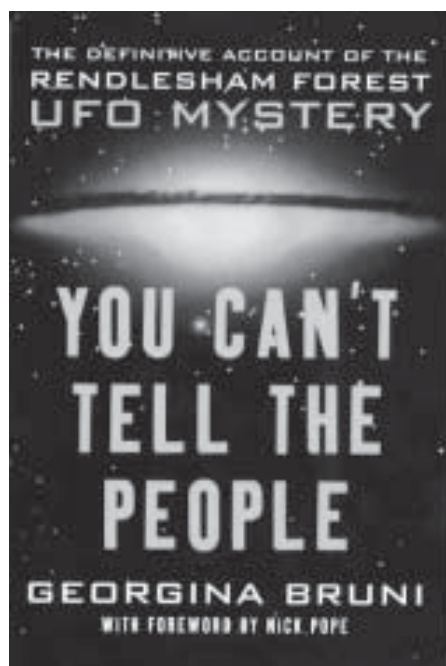
En talsmann for Los Angeles-politiet sier at Sibril er avhørt, men vil ikke kommentere hva han sa. Buzz Aldrin hadde sjekket ut av hotellet før politiet kom fram dit, og har foreløpig ikke forklart seg om episoden.

Kilde:

Nettavisen, 11.09.02/MDK

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

You can't tell the people
Georgina Bruni
Sidgwick & Jackson 2000

Bokens tittel stammer fra en uttalelse som Storbritannias tidligere statsminister Margaret Thatcher kom med under en kort samtale som hun og Georgina Bruni hadde ved en veldedighetsmiddag i 1997. Thatcher svarte på Brunis spørsmål om UFOer. Det fullstendige sitatet er "You must have the facts right and you can't tell the people." Dette inspirerte Bruni til å bruke svaret som tittel på sin bok om en av de mest omtalte UFO-sakene i moderne tid, kanskje den mest omtalte saken etter Roswell. Man skal ikke legge alt for mye i denne uttalelsen, for etter min mening er det ikke klart hva Thatcher egentlig mente. Boken handler også i veldig liten grad om Thatchers uttalelse. Undertittelen på boken er "The Definitive Account of the Rendlesham Forest UFO Mystery" som er den UFO-saken boken handler om.

Jeg har tidligere lest to bøker om saken, Larry Warrens og Peter Robbins' *Left at East Gate* og Jenny Randles' *UFO Crash Landing*, så det var med spenning jeg gikk i gang med denne boken.

Bruni har tidligere arbeidet hos en privatdetektiv og der lært seg at den viktigste kilden i en sak er vitnene. Boken handler også i stor grad om vitneutsagn som ulike

personer har avgitt og hver person tilegnes et kapittel, hvilket er bra for den som vil anvende boken som referansemateriale.

Et antall nye vitneutsagn og intervjuer er tatt med i boken. Blant annet forteller Cabansag (tidligere feilstavet i andre sammenhenger som Kavansac) om sin del i hendelsene. Cabansag er et førstehåndsvitne som gikk ut med Pennistons patrulje i forbindelse med den første nattens hendelser. Han har en del hull i hukommelsen og dette tolker Bruni som "missing time". Hva som likevel er interessant er Cabansags gjengivelse av hendelsen. Han sier at det han så lå til høyre for fyret. Videre forteller han at objektet var kjegleformet med lys og at det blant annet dryppet metallbiter fra objektet. Det skulle således ikke kunne være fyret som ble feiltolket, mener Bruni.

Larry Warren behandles i et kapittel, men han forandrer hele tiden sin historie slik at han taper troverdighet i denne sammenheng. I boken er han intet viktig vitne og for den som vil lese mer om hans påståtte del i hendelsene henvises det til Warrens egen bok.

Kommandant Gordon E. Williams (senere generalmajor), som var Wing Commander ved 81st Tactical Fighter Wing ved RAF Bentwaters/Woodbridge ved tidspunktet for UFO-observasjonene i 1980, tok selv kontakt med Bruni og ville vite om det hadde kommet frem noe nytt i saken. De første kontaktene skjedde via e-post, men senere møttes Williams og Bruni. Ifølge Warren skulle Williams ha vært tilstede og kommunisert med noen vesener, noe Williams ikke innrømmet under samtalen med Bruni. Ifølge Bruni skal dette være første gang Williams uttaler seg om saken og det er derfor interessant å få med seg.

Charles Halt, hvis foruten nåværende berømte memorandum saken kanskje ikke ville blitt like kjent, omtales også i boken. Det spekuleres i at det fantes flere lydbånd enn det som er kjent, men intet konkret bevis for dette legges frem. Båndopptaket analyseres og Bruni har hatt tilgang til en bra kopi av båndet der man kan høre mer av bakgrunnskonversasjonen enn det som høres på andre kopier som sirkulerer blant etterforskere.

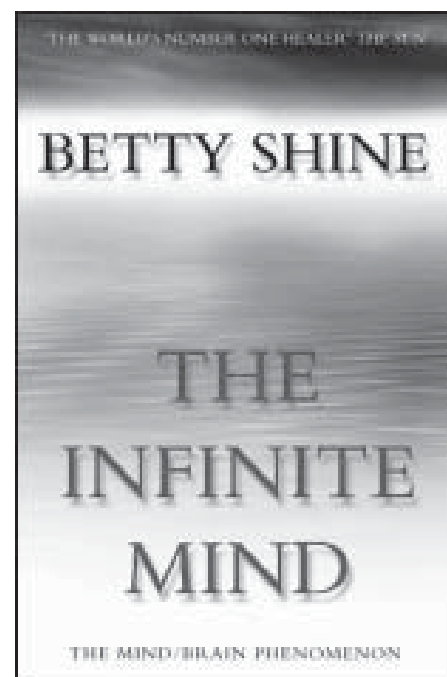
I boken tas det også opp en del andre tilfeller av uforklarlig karakter ved militær-

basen. Dette har jeg ikke lest om tidligere, men for helhetsbildets skyld kan de likevel være interessante å kjenne til.

Bruni har så vidt jeg vet ikke skrevet noen bøker tidligere. Hvis man vil lese annet materiale fra hennes side må man lese diskusjonsinnlegg på UFO Updates. Arkiverte og søkbare innlegg finnes på www.virtuallustrange.net/ufo/updates. Bruni har også skrevet en del som spaltist på Internett. Se www.ufocity.com/f-bruni/archive.cfm. Leser man dette kan man få den oppfatningen at hun er "troende". Dette skinner likevel ikke i gjennom i boken i samme grad.

Bruni har lagt ned et bra arbeide, fremfor alt på vitneutsagnene og dette er den største fordelen med boken. Bokens undertittel til tross, er dette ikke det endelige verket om Rendlesham Forest, men den tilfører saken noen ekstra biter i puslespillet og kan anbefales.

CONNY ERKHEIKKI
UFO-Aktuelt nr. 2 2002/MDK

Det oändliga sinnet
Betty Shine
Richters 2001

Mediet og healeren Betty Shine fra England fortsetter å forteller om sine kontakter og opplevelser. Denne gangen med fokus

på avdøde fotballspillere som hjelper sine ennå aktive kolleger fra den andre siden. Om dette kan man selvsagt tro hva man vil. Mer interessant for den UFO-interesserte er at Shine vier et helt kapittel til dette fenomenet. Det er ikke overraskende å konstatere at hun klart slår fast at vi har besøk av vesener fra andre planeter og at beviset for dette er alle de historiene som er fremkommet under hypnose og som er beskrevet i den omfattende UFO-litteraturen. Hun skriver også om fire av sine egne observasjoner hvorav én ble gjort da hun sammen med en venn "helt nøytral" la seg ned i en kornsirkel med båndopptaker, med håp om "å kunne spille inn den kraftfulle energien som strømmet gjennom våre kropp-er." Mens hun lå i sirkelen fikk Betty Shine et telepatisk bilde av en romfarkost som svevde over dem.

Shine trekker en parallell mellom sine egne mentale kontakter med den andre siden og budskapene fra de utenomjordiske, som hun mener likner på hverandre. Det hele dreier seg om utveksling av informasjon fra flere (antatt) høyt utviklede kulturer. I boken pekes det også på at noen forskning på UFO-fenomenet ikke kan gjennomføres med mindre vitenskapsmennene tar hensyn til og inkluderer en åndelig dimensjon.

Til sammen blir det vel mange ord og ingen bevis fra Shine selv. For meg er opplevelsen i kornsirkelen det tydeligste tegnet på at Shine mer vier seg til dagdrømmeri enn til fakta når hun begir seg inn i UFO-debatten. Hvilken sirkel hun hadde sin opplevelse i fremgår ikke, og jeg forstår godt hvorfor. Så mange engelske sirkler er blitt avslørt som menneskeskapte at det hadde vært ødeleggende for Shine å gi oss kritisk innstilte UFO-etterforskere sjansen til et slikt gratispoeng.

Interessant er det at på samme måte som Shine fikk sin visjon, fikk også en svensk new age-talsperson et liknende syn da hun mediterte ved den store formasjonen i Orsa i 1993. Dette til tross for at sirkelen senere ble avslørt som bløff. Dette kan man lese om i boken *UFO-Mysteriet* (Parthenon forlag).

Forventninger er altså en viktig komponent når det gjelder mentale opplevelser. Dette vises tydelig i *Det oändliga sinnet*.

CLAS SVAHN

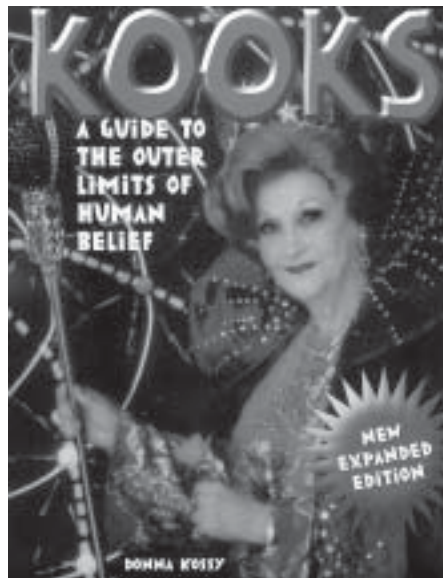
UFO-Aktuellt nr. 2 2002/MDK

Kooks – A guide to the outer limits of human belief

Donna Kossy

Feral House 1994

Denne merkelige oversikten over merkeli-

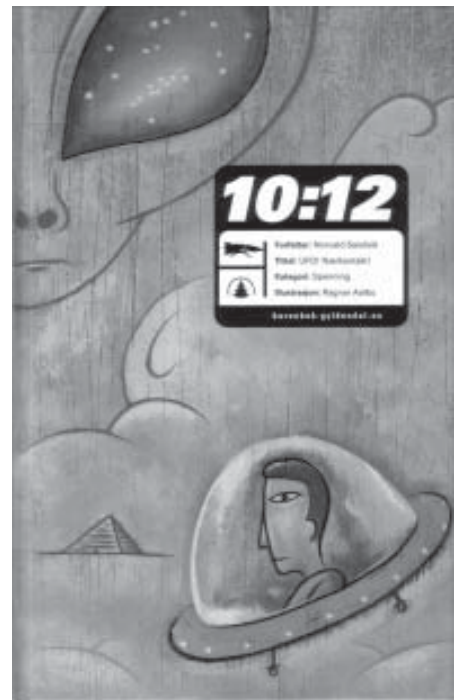
ge mennesker er riktignok noen år gammel, men virker like aktuell i dag som på 90-tallet. Som seg hør og bør pryder kontaktpersonen Ruth Norman omslaget, selvsagt iført full dronningmundur. Ruth, eller erkeengelen Uriel som hun kaller seg, dannet sekten Unarius i 1954. Medlemmene er overbeviste om at Jorden er den eneste av 33 planeter i den galaktiske føderasjonen som ennå ikke har nådd det riktige utviklingsnivå for å bli medlem av den eksklusive klubben. En fordel med å lese en bok som er noen år gammel er at en del profetier er mulig å kontrollere i etterkant. Blant annet forutsa unarianerne at rombrødrene skulle komme til Jorden i 2001 i 33 juvelprydete skip med 30 000 mestere ombord.

Det finnes flere personligheter med tilknytning til UFO-sakens ytterkant som er med i denne morsomme boken: Raël-sekten, Aetherius Society og Trevor James Constable som hevdet at UFO-fenomenet ikke var farkoster fra andre planeter, men vesener, "critters", som beveget seg i vår atmosfære. Også Georg Van Tassel, John Keel, Wilhelm Reich og Colin Andrews dukker opp. Alle er kanskje ikke så merkelige, men spennende å lese om og med teorier som er minst sagt uvanlige.

Bokens tittel "Kooks" har sine røtter i det amerikanske uttrykket "going cuckoo", å bli gal. "Kooksen" har flere fellestrekk, blant annet vil de mer enn gjerne dele sitt verdensbilde med en ofte uforstående omverden. Nå er det jo langt i fra alle i boken som har forbindelse til flygende tallerkener eller UFO. Emnene er mange og uvanlige. Noen hevder at dinosaurer var et verk av Lucifer, noen planlegger å bygge en 30 meter høy Jesusstatue og andre igjen har sine egne metoder for å forutsi jordskjelv. Totalt sett en svært underholdende bok.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 2 2002/MDK

UFO! Nærkontakt!

Norvald Sandvik

Gyldendal, 2000

Jeg siterer fra bokens omslag, hvor teksten gir leseren en god pekepinn om innholdet: "Allerede første dag av skoleferien blir Kristoffer kastet inn i et eventyr av megaklasse. Naboen Ulf, som er astrofysiker, har en UFO gjemt i garasjen, en UFO som krasjlandet på hyttetomt hans. Enda mer utrolig, men også spennende, blir det når de får kontakt med UFOens superintelligente hjerne, Gabi. Nå er de spent på hva som vil skje hvis makthaverne på UFOens planet krever den tilbake."

Denne boken er spennende, til tross for at den er skrevet for lesere i alderen 10 til 12 år. Den er lettlest, men inneholder likevel mange filosofiske spekulasjoner om liv i Universet. Det er god driv i fortellingen og selv om emnet kan virke særdeles usannsynlig blir det behandlet på en slik måte at boken er vanskelig å legge vekk, selv for oss tilårskomne. Bøker som dette kan stimulere ungdom til å innta en mer undrende holdning overfor de dype spørsmål i tilværelsen, og gi dem et incitament til å prøve å lære mer om Universet og gjerne også om UFO-fenomenet.

Noen ganger må jeg smile for meg selv – f.eks. når jeg leser at "– De eneste som virkelig føler har trodd oss, var noen typer fra en eller annen UFO-forening, sa Trine. – Men akkurat de folkene tror vel på nesten hva det skal være, la hun til med en liten latter. – Ganske kule typer, forresten..."

Ganske kule, ja.... I all beskjedenhet, jeg takker for tilliten og føler meg en smule truffet. Boken er herved anbefalt!

OLE JONNY BRÆNNE

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

JUNI 2002

Aftenposten, 23.06.

Under overskriften "Tørst eller gjerrig?" presenterer avisen oppsiktsvekkende – om enn ikke helt ukjente -nyheter fra Skottland:

Enten er de små grønne blitt gjerrigere, eller så er det de som står for økningen av whisky-eksporten. Skottland er nemlig det nye favorittlandet for UFOer.

De siste tiårene er det kommet stadig færre meldinger om uidentifiserte flygende objekter fra Roswell i USA og andre steder som før i tiden påberopte seg besøk fra verdensrommet. Årsaken kan være at marsboerne har gjort skotter av seg.

Kommentar: Det er over 50 år siden man meldte om flygende tallerkener fra Roswell (nærmere bestemt i 1947)... -

- En ny studie viser at det hvert år meldes om 300 UFO-observasjoner i Skottland. Dette er fire ganger så mange som i Frankrike og Italia, som kommer på annen- og tredjeplassen på listen over UFO-enes reisemål, skrev *The Observer* søndag.

- UFO-mannskapene tiltrekkes gjerne av litt avsidesliggende steder, samtidig som de ser ut til å ha en forkjærlighet for flybaser. I Skottland er det flybaser nesten over alt, sier den britiske UFO-eksperten Graham Birdsall til den britiske søndagsavisen.

UFO-folket som angivelig besøker whiskylandet, drar ikke til avsidesliggende strøk i høylandet eller langs grensen mot England. De ser i stedet ut til å ha en forkjærlighet for Midt-Skottland, og spesielt for småbyen Bonnybridge, midt mellom Glasgow og Edinburgh.

Kommentar: Vi har tidligere i Presseklipp gjengitt (korte) artikler hvor dette området er omtalt. Hvis vi får tid, skal vi i et kommende nummer lage en artikkel som gir nærmere informasjon om dette stedet, som utvilsomt kan minne om Hessdalen.

Fedrelandsvennen, 23.06.

"UFO-spotting en skotteting". Artikkelen har samme innhold som over, bare litt kortere.

VG, 26.06.

"Romvesen-pyramide i Kina?" Under denne overskriften bringer avisen sensasjonelle nyheter fra Kina. Vi gjengir artikkelen i sin helhet:

Lokalbefolkningen tror den mystiske pyramiden er en etterlevning fra utenomjordiske vesener. Nå skal kinesiske forskere finne ut om de har rett.

Den kinesiske kommunistiske partiavisen Folkets Dagblad melder at forskere skal ta turen til Himalaya-fjellene på en høyst uortodoks ekspedisjon. De leter etter bevis på besøk fra utenomjordiske vesener.

På fjellet Baigong i den kinesiske Qinghai-provinsen, omtrent 3000 meter over havet, står en mystisk pyramideformet konstruksjon som er så spesiell at de kinesiske forskerne åpenbart mener de må ta turen.

Lokalbefolkningen er overbevist om at pyramiden er bygd av utenomjordiske vesener. Ifølge Folkets Dagblad, mener noen bygningen er et utskytningstårn for romskip.

Området er høyt over havet, og har tynn luft. Det er et ideelt sted å praktisere astronomi, sier Qin Jianwen, representant for myndighetene i Delingha City, som ligger omtrent fire mil fra bygningen.

Bygningen skal ligge ved foten av en innsjø, og er mellom 50 og 60 meter høy. På fremsiden skal det være tre trekantede åpninger, og over den midterste, som også er den største, skal det være et dusin rør som går inn i fjellet.

Rundt pyramiden skal det ligge rester av metall, jernrør og steiner med rare former.

Ifølge Folkets Dagblad er åtte prosent av materialet i jernrørene «ikke identifiserbart».

- Rørene må være svært gamle, sier Liu Shaolin, en ingeniør i Delingha City som har undersøkt jernrørene.

Kommentar: Med (sterke) forbehold om at det er langt til Kina og at vesentlige opplysninger kan ha blitt lagt til eller endret på veien, synes vi at disse opplysningene virker interessante. Vi får håpe at forskerne snarest ankommer stedet og kan få verifisert de nevnte bygningsrester, metalldele-

rør etc. – aller helst før Erich von Däniken dukker opp...

VG, 28.06.

Etter flere års planlegging (se denne spalte i tidligere numre) fikk vi endelig oppleve åpningen av Norsk UFO Senter i Ålen. Den 27. juni ble senteret innviet, under tilstedeværelse av blant annet NRKs Tore Strømøy. Vi gjengir her presseomtale fra to aviser; se også egen artikkel annet sted i dette nummer.

TORE PÅ UFO-SAFARI

ÅLEN (VG) Det ligger an til tidenes UFO-sommer i Sør-Trøndelag.

Det uforklarlige lysfenomenet i Hessdalen har havnet i oppmerksomhetens senter. Du kan granske det mystiske lyset på nært hold i Ålen i Holtålen kommune - når det passer deg.

I går erklærte NRKs Tore Strømøy Norsk UFO-senter for åpnet. Han har sett lysglimtene ved selvsyn, da han laget radioreportasje om hessdalsfenomenet i 1990.

Tore var på sporet av mysteriet, men vil ikke spekulere i hva han så.

- Når vitenskapsfolk og andre har lansert så mange teorier, er det liten vits i at jeg lanserer en til, sier Strømøy.

Hessdalen, som ligger 30 km nordvest for Røros, ble verdenskjent etter at ukjente lysfenomen brøt opp nattet mørket i desember 1981.

Gjennom spektakulære bilder, illustrasjoner, videoopptak, beretninger fra mennesker som har sett det intense lyset samt forskningsdata, kan du studere foto av noe som ligner store lysende kuler.

De har forskjellig form nær jordoverflaten.

Det skarpe lyset er fra noen centimeter stort til flere meter i diameter, og har ofte elliptisk form. Lysstrålingen kan pulserer og skifte farge, og kan stå stille eller bevege seg med en hastighet inntil 30 000 km/t.

Ordfører Ivar Volden i Holtålen håper på godt besøk i UFO-senteret i sommer.

- De fleste kommunene satser på natur. Det gjør vi også, men satser nå på det som

er helt spesielt for oss - lysfenomenet i Hessdalen, sier Volden.

Opplevelsessenteret består av et UFO-laboratorium, multimediasal, galleri, bibliotek og kafeteria.

Det er blitt gjennomført flere vitenskapelige målinger i Hessdalen. Resultatene er blitt presentert radio og TV i inn- og utland.

Holtålen kommune eier 59 prosent av aksjene i Norsk UFO-senter, som ble bygd ut med en kostnadsramme på 12,5 millioner kroner.

Adresseavisen, 28.06.02

UFO-LANDING MED DUNDER OG BRAK

ÅLEN: Små grønne fra Mars, sfærisk musikk, røyk, svovellukt, smell og sprakende lys. Alt var der sammen med den «gamle» Adressa-UFO-en. Den kom til barnehagen i Hessdalen for 10-15 år siden. I går «landet» den i Ålen til åpningen av Norsk UFO-senter.

Første trinn i etableringen av det første UFO-senter i sitt slag i Europa, ble presentert for publikum i går. I første omgang inneholder senteret en utstilling som forteller historien om uforklarlige lysfenomener i Hessdalen i tekst, fotografier, film og gjennom forskningsresultater. Besøkende kan også ta tekniske modeller nærmere i øyesyn og bruke datamaskiner tilknyttet Internett.

De videre planer for utbyggingen av Norsk UFO-senter blir også presentert. Med tid og stunder skal det blant annet inneholde multimediasal. Fullt utbygd har senteret en prislapp på 12,5 millioner kroner. Det første hele driftsåret håper ildsjelene på at 38 000 besøkende vil stikke innom senteret like ved riksveien.

Tore «På sporet» Strømøy hadde fått oppdraget å foreta åpningen av senteret. Han minte om at mange lo av folk i Hessdalen når de første gang fortalte at de hadde sett uforklarlige lysfenomener i bygda. - Dette er et utslag av at vi er redde for å åpne oss og se noe som er annerledes. I dag innrømmer de fleste at det er mye mellom himmel og jord vi ikke forstår. Ertetiden har bekreftet at vi kan stole på de observasjonene som ble gjort i Hessdalen. Senterets åpning er et bevis på at vi tror på dere. Jeg gleder meg til å være med på safari i UFO-bygda, sa Strømøy.

Ordfører Ivar Volden slo fast at lysfenomenene i Hessdalen har vakt oppsikt i forskermiljøer over hele verden. En automatisk målestasjon registrerer og tar i dag kontinuerlig bilder av uidentifiserte, flygende objekter. Han minte om at det i bygdeboka

fortelles at de første registreringer av slike lysfenomener ble gjort på 1930-tallet.

- At vi endelig har sett mulighetene som ligger i UFO-fenomenet i turistsammenheng, åpner for satsing på et opplevelsessenter vår kommune er alene om, sa Volden. - Det vil bety flere turister, økt omsetning i lokalsamfunnet og næringsgrunnlaget i hele regionen.

Vertshuset Kjempeplassen har nå fått navnet Norsk UFO-Senter, som også inneholder kafeen Luna.

Kommentar: Senteret fikk vel såpass medieomtale som det var å forvente. UFO-saken generelt og Hessdalsfenomenet spesielt er fremdeles såpass «far out» at vi kan ikke forlange alt heller. Nå får vi håpe at det kommer såpass mange besøkende at økonomien holder seg noenlunde i orden, samtidig som folk flest etter hvert tar inn over seg den utfordringen som fenomenet i Hessdalen representerer.

JULI

VG, 24.07.

Avisen bringer overskriften «Finner grønne menn innen 25 år», som fronter en tankevekkende artikkel:

Innen 25 år har menneskene oppdaget liv på fremmede planeter. Det er forskerne som leter etter grønne menn, helt overbevist om.

Det er de dramatiske forbedringene i teknologien som gjør at forskerne ser svært lyst på mulighetene for å oppdage liv i verdensrommet - og dermed finne svaret på det vi mennesker har undret på siden vi begynte å løfte blikket mot stjernene: - Finnes det andre enn oss her på planeten Tellus? Er vi virkelig alene i dette enorme universet?

- Vi leter etter nålen i den høystakken som er vår galakse, men det kan være tusservis av nåler der ute, sier Seth Shostak til Reuters.

- Med de mange stjernesystemene vi håper vi kan få sjekket, skulle vi klare å finne en av disse om 25 år, fortsetter han.

Skuffet

Shostak er seniorforsker ved det private California-instituttet Search for Extraterrestrial Intelligence, SETI, som siden 1984 har sendt radiosignaler ut i rommet, lyttet etter signaler fra andre og kikket i teleskoper.

De tekniske nyvinningene og gigantteleskopene som har kommet de siste årene, gjør at muligheten for å lete effektivt er langt bedre, mener Shostak. Millioner av hittil ukjente stjernesystemer kan bli sjekket, og nylig kom nyheten at forskere har funnet en planet i en av disse.

Foreløpig har forskerne undersøkt 500 av 1000 stjernesystemer de har tatt interesse for. Og ja, de har mottatt radiosignaler, men er blitt like skuffet hver gang:

- Vi får signaler hele tiden, men når vi sjekker disse, viser de seg å være skapt av mennesker. De er ikke fra E.T., men mer fra AT&T (et telefonselskap), sier forskeren med et smil.

Han tror at hvis utenomjordiske vesener har en karbon-basert organisme som oss mennesker, vil de sannsynligvis ha mange likhetstrekk med oss, som øyne, en munn eller to, føtter og være i stand til en eller annen form for reproduksjon.

- Det vi sannsynligvis finner, vil være så langt foran vårt eget nivå at det ikke engang trenger å være biologisk, men en kunstig form for liv. Ikke forvent at du, en svær, slimete alien, er i enden på utviklingen, sier han.

Kommentar: Vi har hørt mye fra den fronten før - SETI var i sin tid et av hjertebarna til Carl Sagan. Både han og andre har ivret for at menneskeheten burde bruke mer ressurser for å lytte etter, evt. sende radiosignaler mot fremmede stjerner, noe som også er blitt gjort i over 40 år. Så langt intet napp, men NASA har planene klare for de neste 10-15 år hvor man skal sende opp ultrafølsomme optiske teleskop som skal kunne observere planeter på størrelsen med Jorden mange titalls lysår borte. Det er bare å vente og se...

Fedrelandsvennen, 28.07.

Avisen melder at «F-16-fly jakter på UFO over Washington»:

Washington (NTB-AFP): To F-16-fly ble lørdag sendt opp på jakt etter et uidentifisert flygende objekt (UFO) som var observert over Washington. Men gjenstanden var forsvunnet i løse lufta.

En talsmann for de militære, Mike Snyder, sa at flyene ble sendt opp for å klargjøre situasjonen, og at oppdraget var utført på en tilfredsstillende måte.

Men da han ble spurt om flyvåpenet hadde vært i stand til å identifisere objektet som var registrert på radar, svarte han:

Den siden av saken er et mysterium, men vi løste situasjonen på en tilfredsstillende måte.

Det var etter at en flyger meldte at han hadde sett noe og flyvåpenets radarer registrerte spor, at de to F-16-flyene ble sendt opp.

En mann i Washington, Renny Rogers, sa til Washington Post at han hadde sett et lyseblått objekt som forflyttet seg utrolig raskt, og som ble forfulgt av et jagerfly.

For femti år siden ble både Koreakrigen ►

og presidentvalgkampen for en stakket stund skjøvet bort fra Washington-avisenes førstesider etter at UFOer angivelig var observert.

Kommentar: Det er fristende å henvise til artikkelserien "UFO over Washington" (i 1952) i de to forgående numre av dette tidsskrift. I anledning 50-årsjubileet (det må man vel nesten kalle det) ser det ut som historien gjentar seg.

AUGUST

Fedrelandsvennen, 06.08.

Avisen presenterer her en i utgangspunktet interessant sak under overskriften: "Unike UFO-bilder". Vi gjengir de to artiklene under i sin helhet, fordi de gir et godt innblikk i identifikasjonsprosessen av et uidentifisert fenomen:

Bjørn Haugen observerte et lysende objektet på himmelen i ti minutter. I denne artikkelen finner du levende bilder av UFO-en.

KRISTIANSAND: Det kan være en brennende satellitt eller en kraftig lysende meteor. Begge deler er unikt. - Det så først ut som et brennende fly, men var nok litt stort til et fly å være. Objektet med de to halene var synlig i ti minutter, forteller Bjørn Haugen.

Da Haugen og kona torsdag i forrige uke var på båtut med et vennepar vest for Ny-Hellesund, oppdaget de et merkelig, lysende objekt omtrent 15 grader over horisonten. Objektet beveget seg i nordvestlig retning i forholdsvis god fart.

- Hadde objektet hatt én hale, kunne det nok vært en meteor. Men med to haler var dette et veldig rart syn, sier Haugen.

Verken daghavende Jørgen Rakke ved Luftforsvarets skolesenter på Kjevik eller flygelederassistent Nina Lahr ved Kristiansand Lufthavn har observert noe objekt på himmelen i det aktuelle tidsrommet.

Satellitt

Astrofysiker og den aktive meteorobservatøren, Olaf Skjæraasen, er i tvil om hva det er Haugen har observert.

- Det kan være rester av satellitt eller raketterinn, som brenner opp i jordatmosfæren. Det finnes tusenvis av biter av slik menneskeskapt romforurensning utenfor jordatmosfæren. På grunn av friksjon i jordatmosfærens øvre lag, kan bitene miste høyde. Plutselig taper de så mye høyde at de raser mot bakken. Hvis bitene er små, brenner de opp i jordatmosfæren. De kan i utseende minne om meteoror, forklarer Skjæraasen, og fastslår at Haugen har gjort en unik observasjon.

Mystisk objekt: Dette kraftig lysende objektet ble observert 15 grader over horisonten i Ny-Hellesund i forrige uke. Objektet var synlig i ti minutter.

Foto: Bjørn Haugen

En brennende satellitt er en uvanlig forekomst.

- Hvor uvanlig er det?
- Såpass uvanlig at jeg aldri har sett det, svarer astrofysikeren og meteorobservatøren.

Skjæraasen bor for tiden i Tyskland, hvor han arbeider ved Max Planck Institutt for kjernefysikk.

Svært unikt

- Kan det være en meteor?
- Det er ikke helt utenkelig at det er en meteor. Det er imidlertid svært uvanlig at en meteor varer så lenge. En meteor farer vanligvis i vill fart over himmelen og blir borte. Hvis dette er en meteor, er det svært unikt, fastslår Skjæraasen.

Astrofysikeren har brukt mange netter under stjernehimmelen og aldri sett noe liknende. Det er ifølge Skjæraasen det kraftige lyset som gjør observasjonen så spesiell.

Meteorsverm

Hvert år rundt 12. august er meteorsvermen Perseidene på sitt maksimum. Jorda passerer gjennom en sverm av meteorider, eller meteorsteiner på størrelse med sandkorn. I denne perioden er det større forekomst av meteoror enn ellers i året. Den konstante lysstyrken i ti minutter gjør imidlertid astrofysikeren tvilende til meteorforklaringen, og at han heller mot satellittforklaringen.

Norges fremste meteorekspert, Trond Erik Hillestad, kan si nokså sikkert at Haugen ikke har sett en meteor.

- Jeg tror det kan være en luftballong. Det kan også være en rakettoppskytning i Russland, men det er bare spekulasjon, sier Hillestad.

En tredje forklaring, ifølge Hillestad, er at det er en komet. Meteoreksperten utelukker heller ikke at det kan være en satellitt.

Fedrelandsvennen, 07.08.

UFOEN VAR ET PASSASJERFLY

Den mystiske ufoen over Ny-Hellesund var et Airbus 340 passasjerfly på vei fra København til Newark, USA.

KRISTIANSAND: Det er Erling Kränge fra Kristiansand som har løst Fædrelandsvennens største agurkmysterium i sommer. Han har jobbet ved Lufttrafikkkontrolltjenesten på Gardermoen.

- Jeg tok kontakt med gamle venner der og spurte om det hadde passert fly over stedet hvor filmen ble tatt opp, og via Brussels kontrolltjeneste fikk jeg svar, forteller han til Fædrelandsvennen.

Og dette er de kalde fakta om «ufoen»:

Flyet er altså en Airbus 340, en firemotors maskin som passerte over Bjørn Haugen og familien i Ny-Hellesund klokken 21.35 med kurs nordvest. Det var flight nummer 901 fra SAS på vei fra København til Newark i USA i en høyde på 36.000 fot, altså 11.000 meter.

- Hvis du ser nærmere på bildet av «ufoen», ser du at det er fire motorer hvor eksosen går sammen til to tykke striper, sier Kränge.

Kaptein Kolbjørn Føllvik ved Luftforsvarets Skolesenter Kjevik bekrefter observasjonen.

- Jeg har sett slikt før, blant annet fra min terrasse hjemme på Odderhei i retning Ålefær. Synsbildet skapes når lav sol reflekterer undersiden av et passasjerfly i marsjhøyde. Refleksjon av kondens fra flyet gir inntrykk av at flyet står i flammer, forklarer Føllvik.

- Jeg tror det er mer mellom himmel og jord enn mennesker kan forklare. Men denne observasjonen var ikke blant de uforklarlige, mener han.

Kolbjørn Føllvik sier at dersom gjenstanden var rester av en satellitt eller et raketterinn, ville romfartsorganisasjonene NASA eller ESA hatt kunnskap om det.

- Og dersom gjenstanden var en meteor, ville den for lengst ha blitt fanget inn blant flere av verdens mange teleskoper. Da ville noen ha ropt alarm for lengst, fremholder han.

Det var i går Fædrelandsvennen presenterte «UFO-bildene» tatt opp på video av Bjørn Haugen fra Søgne torsdag i forrige uke. Vi presenterte bildene som unike, blant annet etter å ha forelagt dem overfor astrofysiker og aktiv meteorobservatør Olaf Skjæraasen. Han mente det enten var deler av en brennende satellitt som falt mot jorden, eller en meteor. Han hadde aldri sett noe lignende og mente hobbyfotograf Bjørn Haugens bilder var helt unike.

Det var de altså ikke.

Kommentar: Vi slutter oss til redaksjonens noe lakoniske bemerkning...

Dagbladet, 13.08.

“UFO skaper panikk”. I India er folk livredde etter at en UFO er observert. Politiet sier det er et insekt. Torsdag [8. august] samlet 10 000 seg i demonstrasjon fordi myndighetene ikke gjør noe med saken.

Disse dramatiske nyhetene kommer fra den fattige regionen Shanwa. Folk melder om at “den” kommer på natta, en flygende kule med røde og blå lys som angriper innbyggere. Ofrene får store brannså, noen har til og med omkommet. Det er i alle fall det de skremte innbyggerne sier.

- Et mystisk, flyvende objekt angrep ham på natta, sier Raghuraj Pal, naboen til Ramji Pal som nylig døde i Shanwa. Magen hans var røsket opp. Han døde to dager etterpå. Legene sier historiene bare er massehysteri. Politiet har en annen forklaring, nemlig insekter.

- Det er et 9 centimeter langt insekt med vinger som gir utslett og overflatiske sår, sier Kavindra P. Singh i politiet ifølge AP. Men landsbyboerne er ikke overbevist.

Minst sju mennesker har dødd de siste dagene som følge av uforklarlige skader i staten Uttar Pradesh. Mange andre lider av sår og kløe. De sier det har skjedd dem mens de sov.

I det hardest rammede området, Mirzapur-distriktet 40 mil sørøst for New Dehli, har folk sluttet å sove utendørs til tross for den kvelende varmen.

Innbyggerne har organisert beskyttelsesgrupper som slår på trommer og roper ut advarsler til det skumle som kommer fra himmelen.

Raser mot myndighetene

Noen mener myndighetene gjør alt for lite og at de burde prøve å fange udirene.

En person døde torsdag i Sitapur da politiet avfyrte skudd i en menneskemengde på 10 000. De hadde samlet seg for å kreve at myndighetene må fange angriperne.

- Folk blokkerer veiene og angriper politiet hver gang det er en skade eller et dødsfall, sier Amrit Abhijat, ordfører i Irzapur. Han sier han har UFOen på film.

Legene benekter at det er noe mystisk ved dette.

- Ofte har ofrene ubevisst påført seg selv symptomene, sier Narrot Lal, lege ved King George's Medical College i Lucknow.

Store smerter

Men innbyggerne står på sitt, og hevder at det er noe der ute.

IKKE UFO: Det var et fly av denne typen, Airbus 340, som så ut som en ufo over søgneskjærgården.]

- Jeg kan ikke sove på grunn av smertene, sier Kalawati, 53, i byen Darra. Hun sier hun ble angrepet i forrige uke, og viser fram sår og blemmer på armene.

- Det var som en stor fotball som lyste. Den brente huden min, sier kvinnen.

Kommentar: Hva i all verden skal man si til dette? Som inngrodd “skrivebordsufolog” her i Norge (ca. 10 000 km unna åstedet) er det fristende å si seg enig med de lokale myndighetene – det hele må bero på en form for massehysteri, kanskje utløst av et nattlig insekts litt spesielle adferd. Denne saken kan sidestilles med meldingene fra Bombay i juni i fjor (se denne spalte i *UFO* nr. 2-3 2001), der innbyggerne i slummen trodde de ble angrepet av et apemenneske. Vi antydte den gang at sosialantropologer kanskje ville ha faglig utbytte av å dra til åstedet; nå er det på tide å pakke kofferten igjen – denne gang til Shanwa.

Vi Menn, nr. 35 26.08.

“JEG SÅ LYSET I 30 000 KM/T...”

lyder overskriften, hvor man siterer “Bjarne” (Lillevold, red. anm.) fra Hessdalen – Norges eneste offisielle UFO-guide. Bladet bringer en to siders artikkel om Hessdalens nye turistattraksjon, Norsk UFO Senter (se omtale av åpningen ovenfor, samt egen artikkel annet sted i dette nummer).

Journalisten retter et skråblikk på senteret, folkene og fenomenet der oppe og omtaler en del ting i lett spøkefulle og noe flå-

sete ordelag. Samtidig er omgangen med fakta tidvis på et heller labert nivå: I følge artikkelen skulle Holtålen kommune ha lagt 20 millioner kroner på bordet for å opprette senteret – etter at “Bjarne” “hadde sett lyset”. Sannheten er nok atskillig mer beskjeden – ca. 800 000 kroner for selve bygget, samt oppkjøp av langsiktig gjeld på rundt 2 millioner kroner er litt mer presist. I tillegg er (rimeligvis) Erling Strand sitert der han uttaler seg tilsynelatende direkte til journalisten, med hensyn til bevisene for de uidentifiserte fenomenene. Uttalelsene virker OK, men det faktum at Strand overhodet IKKE var kontaktet av *Vi Menn* (ref. Rapportsentralens Arnulf Løken) gjør at artikkelens innhold, sett i ettertid, ikke står særlig sterkt.

Ellers er de to sidene pent illustrert med fotos, som kanskje kan gi den seriøst interesserte leser litt å tenke på. Og best av alt: På slutten av artikkelen oppgis Web-adressene både til Prosjekt Hessdalen, Høgskolen i Østfold, samt UFO-NORGE. Vi får håpe det gir resultater. □

Vervekupong til bladet UFO

Flotte premier å hente for den som
verver en eller flere abonnementer!

Du kan velge mellom T-skjorte - Bok - Abonnement.

- Verver du en ny abonnement, får du UFO-T-skjorten som premie.
- Verver du tre nye abonnementer, får du boken Roswell - Mysteriet som premie.
- Verver du 5 nye abonnementer, får du ett års gratis abonnement på bladet UFO.

Verver du flere enn en ny abonnement? Bruk eget ark.

Ja, jeg verver:

☐ 1 ny abonnement

☐ 3 nye abonnenter

☐ 5 nye abonnenter. Sett kryss ved tallet som passer.

BRUK BLOKKBOKSTAVER!

Ververens

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Ny abonnent:

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Signatur:

Verver mottar premien, så snart den/de nye abonnementer har innbetalt kr. 200,- som årsabonnement (4 nummer) til bankgironummer: 2470 17 28862. Vår adresse er:

UFO-NORGE

Bygdøy Allé 117 b
0273 Oslo

E-post: ole@ufo.no

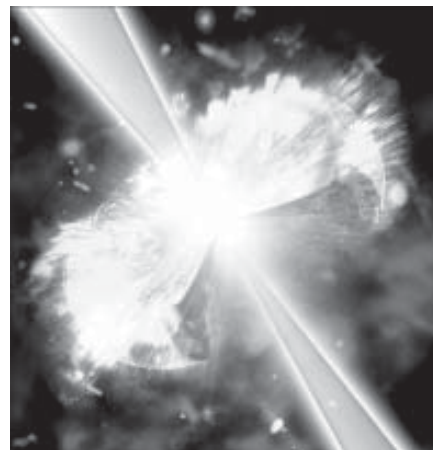
Ønsker du ikke å klippe i bladet, send oss kopi eller skriv på eget ark.

Dødsstjerner truer Jorden

Av Mentz Kaarbø

Det er nylig gjort sensasjonelle funn av ekstreme stjerner nær oss i Melkeveien. Det finnes mange flere døds stjerner, såkalte hypernovaer som kan eksplodere og utrydde livet på Jorden, enn det forskerne har trodd hitil.

En hypernova sprenger en kjemperstjerne og frigjør ufattelige energimengder. I midten av malstrømmen fødes et sort hull. Illustrasjon: Spectrum Astro

Disse stjernene utgjør den største trusselen mot livet på vår planet som vi kjenner og er langt farligere enn de meget omtalte og nærgående asteroidene. Det er 40-50 prosents sannsynlighet for at tilnærmet alt liv på Jorden kan bli utryddet av disse stjernene i løpet av 1 million år - Nyheten sjokkerer mange forskere. Dette er sensasjonelle funn, sier Knut Jørgen Røed Ødegaard ved Astrofysisk institutt ved Universitetet i Oslo.

Utrydde liv

- I løpet av en million år vil et fyrverkeri av slike eksplosjoner gå av - flere av disse har potensial til å utrydde alt liv på vår planet. I tillegg tror forskerne nå det er 30 ganger flere farlige stjerner i hele Melkeveien enn de har trodd før.

- Hittil har vi trodd at det finnes bare i underkant av 300 potensielle hypernovaer i Melkeveien. Nå viser det seg at det kan være flere tusen av dem.

En stor ansamling av dødsstjernene ble nylig oppdaget, og forskningen ble lagt fram på en internasjonal forskerkonferanse tidlig i juli dette år.

- Hvis en slik dødsstjerne eksploderer i vår egen galakse og

strålebuntene med gammastråler peker mot oss, vil store deler av livet på Jorden bli utryddet.

Vår galakse

Melkeveiens diameter er 100 000 lysår. Hvis eksplosjonen skulle skje nærmere enn 50 000 lysår, er det beregnet at halvparten av menneskene ville dø i løpet av en måned.

- Men hvor stor er sannsynligheten for dette?

- De aller, aller fleste stråleblaffene skjer milliarder av lysår unna oss, beroliger astrofysikeren.

Når lyset etter stjerneeksplosjonene etter mange milliarder år når frem til oss, ser vi et gammaglimt. Skulle eksplosjonen skje i vår galakse - og det gjør det kanskje med noen millioner års mellomrom - ville mye av livet på Jorden utryddes.

En fattig trøst er det da at norsk forskning tyder på at vi vil kunne varsle slike eksplosjoner rundt halvannet år i forveien.

Kilde:

Verdens Gang, 10. juli 2002
Institutt for teoretisk astrofysikk
hjemmesider,
www.astro.uio.no

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke

være lenger enn ca. 1000 ord, tilsvarende omtrent to A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket; vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller pr. e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse; merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis fer-

dig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Vil du bli millionær?

Tips som fører til en reportasje honoreres med fem flaxlodd!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:
Ole Jonny Brønne
Bygdøy Allé 117b
0273 Oslo

Stoffinnlevering via e-post:
redaktor@ufo.no

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO Norge bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktdresse. Herfra kan du rekvirere fol-

dere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO Norge
Bygdøy Allé 117 b
0273 Oslo
e-post: ole@ufo.no

UFO Norges Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO Norges Støttefond. Merk

talongen **Støttefondet**
Konto:
2470 17 28854

UFO Norge
Bygdøy Allé 117 b
0273 Oslo

Støtt prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er rektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt

drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Postgirokonto: 0530 28 87545
På forhånd takk!

Elektroder kan utløse ut-av-kroppen-opplevelser

Av Helen Pearson

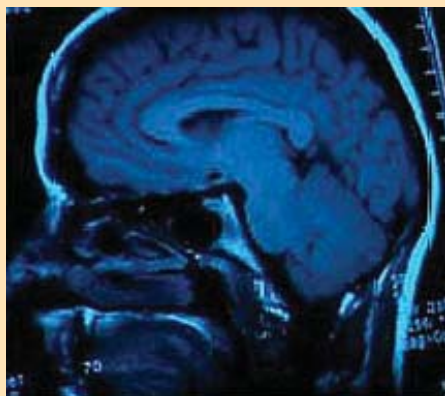
Når visse deler av hjernen stimuleres med elektroder, kan dette utløse hallusinasjoner som ofte forbindes med det paranormale.

Aktivitet i en del av hjernen kan forklare ut-av-kroppen opplevelser. Forskere i Sveits har utløst fenomenet ved å bruke elektroder.

Mennesker beskriver ut-av-kroppen opplevelser som en følelse av at bevisstheten blir atskilt fra kroppen, ofte at den svever over den. Fordi slike spesielle og sjeldne sinnstilstander vanligvis forbindes med det paranormale av folk flest, "er veldig mange mennesker uvillig til å snakke om dem", sier nevrolog Olaf Blanke ved Universitetssykehuset i Geneve i Sveits.

Blanke oppdaget at ved å stimulere en spesiell del av hjernen – den såkalte høyre angulære gyrus – gjentatte ganger, utløste det ut-av-kroppen opplevelser. Blanke og hans team brukte elektroder for å stimulere hjernen til en kvinne som var under behandling for epilepsi.

Høyre angulære gyrus samler visuell informasjon – synet av din egen kropp – og informasjon som er med på å skape sinnets oppfatning av din egen kropp. Dette baserer seg på balanse og feedback fra ekstremitetene (armer og bein) om deres posisjon i rommet.

Den angulære gyrus ligger i bakre del av hjernen.

"Det hele er svært logisk," sier Peter Brugger ved Universitetssykehuset i Zürich, som forsker på fenomenet. "Vi har en mental oppfatning av kroppen vår, som kan bli atskilt fra vår virkelige, fysiske kropp," sier han. Men dette hender sjelden, poengterer han.

Ved forsiktig stimulering følte kvinnen, som kunne snakke under operasjonen, at hun enten falt eller ble lettere. Når intensiteten økte fortalte hun forskerne at "Jeg kan se meg selv liggende i sengen, ovenfra."

Da hun ble spurt om å se på sin hevede arm, trodde hun at den ville slå henne. Denne observasjonen antyder at det såkalte "fremmede hånd syndromet" – når personer føler at et lem er fremmed – eller "fantomlem" som personer kan føle etter en amputasjon, kan ha sammenheng med ut-av-kroppen opplevelser, sier Blanke.

Sær vitenskap

Ut-av-kroppen opplevelser er utrolig vanlig, hevder den kliniske nevrologen John Marshall ved Radcliffe Infirmary i Oxford, England. Noen av dem utgjør en del av nær-døden opplevelser.

Noen tror at slike opplevelser har sin årsak i religiøse og åndelige forhold, eller at en person virkelig forlater sin fysiske kropp. De kan for eksempel tolke slike ting som bevis for at den fysiske og åndelige kroppen kan skille lag etter døden.

De nye eksperimentene kan ikke motbevise slike oppfatninger, uttaler Marshall: "Dette beviser ikke at personer med tro på det paranormale tar feil" – det bare demonstrerer en måte som opplevelsen kan bli stimulert på. Ikke desto mindre, "Jeg tror det vil bli til stor trøst for pasientene som ofte stiller spørsmålsteget ved sin egen mentale helse," sier han.

Spenningsøkende personer vil gjøre mye for å prøve å skape deres egne kunstige ut-av-kroppen opplevelser, legger Brugger til, men: "Du kan ikke stimulere den aktuelle delen av hjernen nøyaktig uten å åpne kraniet", sier han.

Kilde:

Nature, 19. september 2002

Oversettelse:

Mentz Kaarbø